

بسم الله الرحمن الرحيم

بعد حمد پروردگار و نعت حضرت احمد مختار و ابلیت اطهار سلیم سلام سیکو یا منصف
 العباد و محمد و حید الله ابن حکیم محمد سعید الله ابن حکیم محمد عبد الله ابن شیخ محمد فتح الله
 ابن شیخ محمد امان الله خان ابن دیوان محمد فیض الله خان سبزواری ثم البدر الیونی
 که این رساله ایست در بیان دریافت تواریخ ضروری مشتمل بر احوال بادشاهان و
 وزراء ادا و اهل و فقر و حکم و شعرا مالک عرب و عجم و هند وستان که بکمال اختصار
 بر حساب حروف تہجی جمع کرده شده است ولیکن از آنجا که سلاطین و عمائد و اکابر
 ہفت اقلیم بسا اگاز گزشتہ اند کہ ذکر اوشان درین مختصر نباید پس سبش انیکہ بطریق الترم
 ہر قدر کہ تا بیخ منظومہ و عید منظومہ بحساب جمل کہ عبارت از حروف ابجد و ستیا گ و
 بر حساب آن بیان کردہ شد قطعہ این مختصر کہ حادی چندین فوائد است و شکر درین
 زمانہ نہ تا بیخ دیدہ شدہ چون سال اختتام بحسبیت الہیہ و تاریخ نور ہاتف
 غیبی شنیدہ شدہ اکنون باید دانست کہ حروف ابجد انیت ابجد ہوز

حلی ممکن سبب از قمر شست سبب و قمر و شمار قاعده حروف ابجد
 بین قطع واقع است قطعه یگان شمار را بحد حروف تا خطی و لیکن از کلمه ده ده است
 تا سبب پس آنکه از قمر شست تا خطی ششم صدگان و دل از حساب جل کن تمام سبب و
 و این رساله ششم شش باب است باب اول در ذکر بادشاهان باب دوم در ذکر
 وزیران و امیران باب سوم در ذکر علم ابو محمد شین - باب چهارم در ذکر قمر و خورشید
 اهل تصوف باب پنجم در ذکر حکما و اطبا باب ششم در ذکر شمس -
 فسر و غرض نقشه است که مایه داند که هستی را نمی بینم بقای و مائتقی الا بالله
 و هو حسی و نسیم الوکیل - باب اول در ذکر بادشاهان باید دانست که بادشاهان
 تیموریه که یکی بعد دیگر سلطنت هندوستان بکوه اند و درین رساله حسب
 حروف هجی نشان هر یک داده شده است پیش از شروع در مقصود اسما
 آنها قمر و ده کلمه بیان میگردد و واضح باد که چون امیر تیمور گورکانی بادشاه در
 هندوستان رسید و بعد فتح باز روانه سمرقند گردید پس بنیره اشش ظریف
 بابر بادشاه بر تخت سلطنت هندوستان نشست بعد ازان همایون
 بادشاه گردید و درین ضمن انانتم سور شاه و غیره سلطنت هندوستان
 نمود و بعد همایون اکبر بادشاه بعد ازان جهانگیر بادشاه بعد ازان
 شاه جهان بادشاه بعد ازان عالمگیر بادشاه بعد ازان بهادر شاه
 بادشاه بعد ازان جهاندار شاه بادشاه بعد ازان فرخ میر بادشاه
 بعد ازان رفیع الدرجات بادشاه بعد ازان رفیع الدوله بادشاه بعد ازان
 محمد شاه بادشاه بعد ازان احمد شاه بادشاه بعد ازان عزیز الدین عالمگیر
 ثانی بادشاه بعد ازان محی السنه بادشاه بعد ازان مرزا جهان نخت بادشاه بعد ازان
 شاه عالم بادشاه بعد ازان بهادر شاه بادشاه بعد ازان اکبر شاه بادشاه

بعد از ان پیا در شاه بادشاه سلطنت هندوستان کرده اند **حرف**
الالف امیر تیمور گورکانی باید دانست که ولادت امیر تیمور در ۷۷۰ هجری
 واقع گردیده چنانچه مولد امیر تیمور ماده تاریخ ولادت است و این بادشاه گردون پنا
 است که در عهد محمود شاه بادشاه تغلقیه اشوب فتنه هندوستان
 شینده بالشکر جبار از مقام سمرقند در هندوستان رسیده بود و از محمود شاه
 جنگ عظیم نموده هندوستان را فتح ساخت و بعد تسخیر هندوستان سعادت و
 خود گردیده و بعد چندی در ۷۸۰ هجری پیمانه عمر آن بادشاه لبریز
 گشت تاریخ وفاتش اینست **قطعه** ز دنیا چون گذشت آن شاه تیمور
 شده سر ز در هر یک آه و زاری و شبی چون سال تاریخش بحسب
 بخت محالف و دواعی شهر یاری و یکی از شعرا تاریخ شریف را چنین
 موزون ساخت **رباعی** سلطان تیمور که مثل آن شاه بنمود
 در مفضل و سی و شش در آمد بوجود در مفضل و هفت و دو کی که در ملک
 در مفضل و هفت کرد عالم پرورد

اسمعیل بادشاه - این شاه حیدر صفوی بادشاه ایران بود و از اصحاب
 که این بادشاه گردون پناه در دار السلطنت اصفهان اوقات سلطنت
 را با حسن الوجوه سرانجام داد و رعایت و اکرام و احترام علما و فضلا و سادات
 و شرفا بسیار از بسیار می نمود و ذخیره عقیقیه می ساخت تا آنیکه
 بمصدق کل نفس ذائقه الموت در ۹۳۰ هجری وفات یافت چنانچه این
 قطعه هویدا میگردد **قطعه** شاه عجم دارث اورنگ جسم یافت چنان
 ملک جهان القطار گفت قضا از پئے تاریخ او شاه جهان آمد و جهان را دول
 و شاعر دیگر ماده تاریخ از لفظ ظل پیدا کرده است چنانچه ازین قطعه هویدا

است **قطعه** - شاه عالم پناه اسمعیل به آن که چون محصور نقاب شده و از چنان
 رفت ظل شدش تاریخ و سایه تاریخ آفتاب شده اکبر بادشاه - ابن جهان
 بادشاه اسمش حلال الدین در ۹۳۹ هجری ولادت با سعادتش بطهور رسیده
 چنانچه شیخ ابوالفضل در کتاب اکبر نام این رباعی در تاریخ ولادتش نوشته
 است **قطعه** - چون ملک قضا نشان تقدیر نوشت به آیات ابد راهمه
 تفسیر نوشت به از بهر ولادت شهنشاه جهان - تاریخ شهنشاهانگیر نوشت
 و در ۹۶۳ هجری بر تخت سلطنت جلوس فرمود چنانچه ازین رباعی بود
 است - رباعی - از خطبه شاه رفعت منبر شد به در سکه عدل کار چون زرشده
 به نشست به تخت سلطنت اکبر شاه به تاریخ جلوس نصرت اکبر شد و این
 بادشاه عالم پناه امورات سلطنت را به نیکوترین وجه رونق بخشید جمیع
 مسلمانان و هندو را از خود راضی و شاکر داشت و مقام اگره را آباد ساخته
 نامش اکبر آباد نهاد و در اکبر آباد و نیز در دہلی به تعمیر مکانات و عمارات
 مصروف میماند از آنجمله در ۹۶۹ هجری یک منزل مسجد بیا ریخته و تیس
 بمقام دہلی انہر قلعہ کہنہ تعمیر نمود چنانچه تاریخ آن مسجد نیست **قطعه**
 بدو این جلال الدین محمد به که باشد اکبر شان عادل و بنا کرد این بنا ہر
 گاجہ شد و تاریخ آن خیر المنارل و در اکبر آباد ۹۶۵ هجری بمصرف
 ہفت کرو روپیہ قلعہ تعمیر نمود چنانچه شیخ فیضی تاریخ بنا و دروازه آن قلعہ بنا
 در بہشت ثبت کرده است و در قرب ہمین ایام یک قطعہ تخت چنان طیار
 کسانیدہ بود و بران مے نشست تعریف آن شدن نمیتواند چنانچه تاریخ
 آن تخت نیست **قطعه** - پے تاریخ آن فکر شدم و مدد جسم از خدا
 کریم و نافلک تکیہ گاہ خورشید است و گفت ماند سریر شاہ سلیم

بادشاهی که تیغ او سازده چون دو پیکر سر عد و بد و نیم باشد این تیغ
 فرخنده و تکیه گاه خدا ایگان کریم و آخرش بمصداق کُلُّ مَنْ عَلِيْهَا فَاَنْ اَكْبَر
 بادشاه ۵۴ سال سرانجام سلطنت نموده در ۷۸۰ هجری لیبیک اجابت بدعی
 اجل گفت چنانچه تاریخ وفاتش اینست **فرودخوت اکبر** شد از قضا الدین
 گشت تا پنج خوت اکبر شاه و **احمد شاه** و **بادشاه** بن محمد شاه واضع باد که این
 بادشاه بعد وفات محمد شاه بر تخت سلطنت نشست تاریخ جلوس اینست
قطعه - چو آن شاه جوان بخت از سر تخت و چو خورشید از فلک همیو **جلوس**
 خرد سال جلوسش بر لب آورد و سر بر سلطنت افروز جلوه و
 نمایان بادشاه نهایت تحیر و جاد و خدا ترس بود در ۷۸۰ هجری بمقام دلی مسجد
 بسیار نفیس و شین تعمیر نموده تاریخ تعمیرش اینست **قطعه** - بنا کرد مسجد
 شه دین پناه که شد یادش دولت سرمدی و بدو هر که انجا سجود نیاز و
 بانوار طاعت شود و مبدی و خرد در ابجرت ضرورت پاسی و چو شد فکر
 تاریخ رامبتدی و بگفت سرورش از سر بر تری و به بیت اشرف مسجد
 احمدی و پوشیده مانند که احمد شاه و بادشاه نواب مملکت غازی الدین خان
 وزیر را جسد اختیار سلطنت داده بود و آخرش غازی الدین خان این بادشاه
 و والده اش اودهم بانی را از دست عاقبت محمود خان انواع انواع اذیت و نماند
 تا اینکه عاقبت محمود از سیل نیل چشمان بادشاه و مادرش را کور و ناپیدا
 ساخت و آخرش در ۷۸۰ هجری قمری قتل نمود تاریخ وفات اینست -
قطعه - بر لبست چون مجاهد دین رخت زندگی و هر کس در سر شک
 زمرگان خویش سفت و هفت بر ۷۸۰ سال وفاتش بعد بجا ۷۸۰ سال
 وفات سال وفات هائے هائے گفت و اکبر شاه ثانی ابن شاه عالم

بادشاه نانش معین الدین و نانش ابونصر است در ۲۱^{۱۰۰۰} هجری بر تخت
 سلطنت جلوس فرمود تاریخ اینست **قطعه** میر جوکر دلباس خلعت
 اکبر شاه به بشرف و دولت و اقبال و عزت و ناموس و سر و سر
 غیب زد و بیه یک ناگاه به چهره عشرت پرور نگفت سال جلوس به
 داین بادشاه ۳۱ و ۹ ماه صاحب تخت مانده در ۳۳^{۱۰۰۰} هجری داعی اجل
 را بلیک اجابت گفت تاریخ وفاتش اینست **قطعه** چون برقت از جهان
 شاکر شد سیه آسمان زود و در جگر پائے شادی شکست آمد و گفت
 سال تاریخ او غم اکبر احمد شاه درانی از قوم افغانه ابدالی شون
 پرات است داین بادشاه را احمد شاه ابدانی نیز گویند از عهد محمد شاه
 بادشاه هند وستان هفت مرتبه در هند وستان رسیده است لیکن
 چون در عهد پناه عالم بادشاه این احمد شاه درانی در هند وستان
 آمد اول در ۳۳^{۱۰۰۰} هجری دتا مرتبه را مغلوب ساخت و قتل بیارے
 از فوج دتا مذکور نمود چنانچه میر غلام علی آزاد بگرامی سیگوید **قطعه**
 که در سلطان عصر درانی قتل و تباہ تیغ دشمن کاه گفت تاریخ ان ظفر
 آزاد به نصرت بادشاه عالی حباه به آخرش در ۳۴^{۱۰۰۰} هجری به
 مرتبه از شاه درانی محاربت عظیم ساخت و بالاخره بمقام پانی پت
 شاه مذکور به اورا شکست داد چنانچه ازین **قطعه** هویدا است **قطعه**
 به اورا فوج خود تلف شد از دست کجا به ان قتال به تاریخ شکست
 فوج کفار به فرمود خسر و غنیمت پال و تاریخ دوم اینست **قطعه** شاه
 به اورا پس از و تاملت به کرد در انجم و در آغوش به صور نامی خاصه
 تاریخش نوشت به شاه درانی مسوده باز نسخ به نیز احمد شاه درانی

دوم سرتبه ملک کشمیر را زیر فرمانبرداری نمود و فتح ساخت چنانچه در وقتیکه که در
 ۵۸۱ هجری قمری دفعه دوم کشمیر را فتح نمود تا در بخش اینست **قطعه**
 کشمیر گرفت بار دیگر به سلطان احمد بزرگ کشمیر و فرمود زبان تنب تاریخی
 او فتح نمود باز کشمیر را آخرش بعد از عرصه دراز از سعادت هندوستان
 در ۸۲۲ هجری قمری پیمان عمر احمد شاه در رانی لبریز گشته تاریخ و فاش نیست
قطعه چو احمد شاه در رانی زدنی با ملک جاودانی ره گاشد به
 خبر و گفت از سه هیات تاریخی با تسلیم عدم فرمان روا شد امجد علی
 شاه ابن نصیر الدوله محمد علی شاه بادشاه صوبه اوده در ۵۸۸ هجری بر تخت
 سلطنت جلوس فرمود تاریخ جلوس اینست که از هر دو مصرع می برآید
فردو از جلوس بهینت مانوس با صد شانه پائی گردون مدام اورنگ
 بادایا ایاد این بادشاه جامع اوصاف ستوده و پابند شرع شریف
 پنهانیت درجه بود و در عهد این بادشاه بنیاد مدرسه ای و تکمیل رصدخانه
 و پل آهنی گردیده جرف البار پابر بادشاه امش ظهیر الدین بنیره
 امیر تیمور و پدر هما یون بادشاه است ولادت این بادشاه گردون
 پناه ۸۴۴ هجری قمری واقع شده چنانچه ملا عبدالرحمن جامی میگوید
فردو چون در شش محرم زاد آن شه کرم و تاریخ مولدش هم آتشش
 محرم و داین بادشاه امورات سلطنت را بوجه حسن زینت بخشیده
 در ۹۲۳ هجری قمری از سمرقند و غیره جهت تسخیر بلاد مازم هندوستان
 شده در آن ایام سلطان ابراہیم لودهی سلطنت هندوستان میکرد
 پابر بادشاه از ابراہیم لودهی به مقام پانی پت جنگ عظیم ساخت حتی اسلطان
 ابراہیم درین معرکه کشته شد و بابر بادشاه را فتح حاصل گردید چنانچه ازین **قطعه**

هویدا است **قطعه** کشت در پانی پت ابراهیم را شاه عادل بابر عالم
 لب به روز ماه و سال و وقت آن نظر به صبح بود و جمعه و هفت رجب
 بعد از آن در سینه مذکور بر تخت سلطنت دہلی جلوس نمود و از آن وقت
 در عالمین تیموریہ بادشاہ ہندوستان شدند آخر شش بابر بادشاہ
 در سن ۳۵ ہجری ازین جهان فانی بملک جودانی کوچ نمود و چنانچہ تاریخ دفاثر
 صدر زوی و مضموی اینست۔ **شرو**۔ تاریخ وفات شاہ بابر در ہند
 سی و ہفت ہودہ و تاریخ دوم اینست۔ **قطعه**۔ بادشاہ عدل
 بابر کمال عدل بود و واقف احسان عالم مصداق لفظ اللہ و سال جان
 او گزید ان جائے فردش بگر جائے فردش ابد گزید بابر بادشاہ
 بہاؤرشاہ بادشاہ ابن عالمگیر بادشاہ اسم شریفش محمد قطب
 است ولادت این بادشاہ در سن ۵۸ ہجری واقع گردیدہ چنانچہ مادہ تاریخ
 ولادت لفظ محمد معظم است و در سال ۵۸ ہجری بر تخت سلطنت جلوس
 شد۔ یہود چنانچہ تاریخ جلوس اینست۔ **قطعه** کشت چون بسیر جہان
 بہاؤرشاہ رسید مشرودہ دولت ز عالم بالا و ز نظر فلک آورو
 بر زمین بھاتف و بگفت سال جلوسش نظام ملک بقا پوشیدہ نماز کاین
 بہاؤرشاہ بادشاہ فاضل و محدث و فقیہ کامل بود و علما و فضلاء را بہایت
 قدر و منزلت مینمودند و مجذہب شیخ امامیہ میلان کمال بہداشت
 و در ترویج و شیوع این مذہب سعی وافر بپاخت و در کتب تواریخ نوشتہ
 کہ این بادشاہ را برادر دیگر ہم بود کہ نامش اعظم شاہ است فیما بین ہر دو
 برادر در باب سلطنت نزاع در پیش گردیدہ برکنارہ دریائے بان بمقام
 جب سوکہ از اکبر آبا و اجداد دہ کردہ در اثنائے راہ دہولپور واقع است جنگ

عظیم و تنگ گردید و فتح نصیب به بهادر شاه گشت آخرش بهادر شاه در
 ۱۲۲۰ هجری لمبیک اجابت بداعی اجل گفت تاریخ وفاتش اینست
 قطعه به شاه عالم بادشاه کاه ان شد در دنیا جانب ملک عدم
 سال تاریخ وفاتش شد عیان به یادگار خانه مشکین رقم به در وفاتش به سرو
 به پاشده فیض و فضل و نعمت و عدل و کرم به پیدار شاه ابن احمد شاه بادشاه
 واضح باد که هرگاه نواب غلام قادر خان نجیب آباد سی چشم کنی شاه عالم
 عالی گوهر بادشاه کرده بود در ان هنگام بمقام دلی اختلال عظیم در انظار
 سلطنت بظهور رسیده بود که بیک ناگاه غلام قادر خان از تو محمد
 ارک این بیدار شاه زاده خاندان تیموریه را آورده به نهایت زور و
 جبر بر تخت سلطنت نشاند و این اجرا در ۱۲۰۲ هجری واقع گردیده
 است چنانچه تاریخ جلوسش اینست قطعه و لم نخواست که فرحت
 به تخت هسته کند نگارش سال جلوس ان ناکام به گفت از سر
 سوداشس مخالف غیبی به که شاه شد بجهان ناحق از برائے نام
 اخبرش این بیدار شاه بیچاره صرف دو ماه نام سلطنت یافت
 تا اینکه فتنه پردازان در همین سال ۱۲۰۲ هجری بهادر شاه را اسیر
 کرده قتل نمودند چنانچه تاریخ اینست قطعه و اسیر بهادر شاه فتنه
 نصیب به سلطنت را دو ماه داده نظام شد اسیر و به تیغ ببرد و
 داد به برباد رسید شد ناکام به سال این ساخته چه بر بستم از دبیر
 خرد بعد ابرام از سر قدر با من دلگیر به گفت ناف بخلد کرد ارام
 بهادر شاه ثانی ابن اکبر شاه ثانی نامش سراج الدین محمد
 و کنیش ابو ظفر است بعد وفات اکبر شاه در ۱۲۰۳ هجری جلوس

ساخت تاریخ انیت **قطع** از لشه دولت بهادرشاهی شد
 پسر زمی طرب ایام دلی به تاریخ جلوس آن شه والا قدر به آورد
 بلب خسرو چرخ دلی به تاریخ سرور اوراق بهادر دلی رونق افروز اند
 حرف **الچچ** جهانگیر بادشاه ابن اکبر بادشاه اسم مبارکش نورالدین
 محمد است در **الکلیله** همبدری بر تخت سلطنت جلوس فرمود چنانچه با
 تاریخ جلوس را ملا علی احمد نادو العصر چنین استخراج نموده **قطع**
 بحمد الله که بر تخت خلافت نشسته بادشاه شیر نخچیر به اتفاق
 نورالدین محمد جهانگیر به شیر و بند بهیر و خرد و بند و شت تاریخ جلوس
 جلوس نورالدین شاه جهانگیر و ابن بادشاه عالم پناه تخت سلطنت
 را به نیکوترین وجه رونق بخشید و راسته سلطنتش خسرو شاهزاده
 بغاوت کرده بود و از ملک گجرات گرفتار شده آمد جهانگیر بادشاه مغول
 همراهیان خسرو را که مرزا حسن بدخشی و پیشه هر خ و حسن بیگ عبدالحمید
 و غیره بودند با انواع عذاب قتل کرد و خسرو را و معجب فرستاد
 تا اینکه خسرو در بهمان قیدخانه فوت کرد و این بادشاه بعد
 شش سال از جلوس خود نور جهان بیگم دختر مرزا غیاث اعتماد
 الدوله ابن خواجه محمد شریف طهرانی را در عقد کاح از دواج در آورد
 و جمیع اقارب او را با انواع مراحم و نوازش اختصاص داد حتی که غلامان
 و خواججه سرایان اعتماد الدوله را از خطاب خانی و ترغابانی
 سرافراز و امت از فرمود و این بادشاه در **الکلیله** همبدری متصل سلیم
 یک **قطع** پل بسیار عمده تیار کنایند چنانچه تاریخش انیت **قطع**
 بحکم بادشاه هفت کشور به شهنشاه بعد و داد و تمهید جهانگیر ابن هند شاه

آبرو که شیش جهان را گردن کشید و چون پیل گشت در دلهای مرتب که در صف نشسته
 و شاید که در تخت بریده و پیل تاریخ اقامت شش خرد گفت و پادشاهان شش و هلی به
 در سر شش این پادشاه در سلسله هجری و وفات یافت چه تا پنجه میر محمد صالح
 سفی تاریخ وفاتش برین پنج استخراج نمود و قطعه شش پادشاه به این
 شاه جهانگیر که وصیت عدل او بر آسمان رفت و چون نورالین محمد بود تا شش
 از ان از رفتن شش نو جهان رفت و چگونیم جو دوس که خاتم طی و بهیستم شش
 هم دلش از رفتن در گشتان جهان به آب و رنگ است و بهار ذات او را در
 جهان رفت و چون تاریخ و تاریخ شش است گفت تا جبرسانگیر از
 از رفتن و جبرسانگیر شاه ابن بهادر شاه اسم شش شش
 سلسله این است در سلسله هجری بعد وفات بهادر شاه پادشاه شش
 سلطنت هشتاد و ستان نشست تاریخ جلوسش نیست و قطعه شش
 عازم به چه که بر تخت و بغیر و زیب رونق بخش گردید و چپه خوش سال
 شش از سر واد و بشیر غیب با من گفت خورشید و آخر شش این
 پادشاه در سلسله هجری در جنگ فرخ سیر برادرزاده خود متقوا گشت
 تاریخ وفاتش نیست قطعه فرار کرد و چون فرخ سیر حکم قضا و گشت
 و شمسید از جنگ و چرخ برین و بنین سانه حافظ بگوش من و من
 به و نیف جبرسانگیر شاه بن جهان نجات این شاه عالم پادشاه
 رنج بود که به گاه در سلسله هجری بهادر مرهه از ملک دکن باراده جنگ
 در شاه و رانی دار و دلهای گردید پس بهادر مرهه در رود دلهای
 شش به پادشاه دلهای را از تخت سلطنت برخاست نموده شاهزاده جوان
 بنشیند از تخت سلطنت نشاند پس بهادر مرهه این پادشاه را در

وانی گذاشته بود بطرف پانی پت روانه شده از احمد شاه و رانی جنگ
 عظیم نمود و شکست برداشت و تاریخ این جنگ عظیم پان است چندین گره شده
 در تیره جرم از ثواب نجیب الدوله و راجه سورجس دانی بهر شاه پیر قریب دانی حمار به
 دانی گردید و راجه سورجس کشته شدند بعد از آن ثواب نجیب الدوله پیرامنه
 قضا کرد و بهر شش ثواب ضابط خان قائم مقامش گردید و بعد از آن عظیم نمود
 شاه عالم به شاه بر تخت سلطنت نشستند چنانچه میاید انشا الله تعالی
حضرت الراجی رفیع الدرجات این شاه از رفیع الشان بن بهادر
 شاه بهادر شاه کنیش ابوالبرکات است بعد از فرزند سب بادشاه در سال ۳۱۰ هجری
 بر تخت سلطنت جلوس فرمود و با عمری تاریخ جلوس نهاد بنظر
 گذرانید و مورد اکرام و الطاف گردید و فرمود که ناگاه واضح رقم کرد
 و وفات یافت و میرک جلوس شهنشاه حق گویند که این بادشاه ۳۰ ماه و
 یازده روز حکمرانی کرده است **رفیع الدوله** ابن شاهزاده رفیع الشان
 ابن بهادر شاه آهش شمس الدین است بعد از رفیع الدرجات در سال ۳۱۰ هجری
 بر تخت سلطنت جلوس نمود و تاریخ جلوسش اینست **قطعه** تاریخ
 الدوله شد شاه جهان و برکان بارید و نیار و دریم **حسن الله از پیر**
 سال جلوس و زور رقم زیبا خلافت زور رقم و و تهنیت یکماه سلطنت
 کرده و در ۳۱۰ هجری وفات یافت تاریخ وفاتش اینست **فرمود**
 شد رفیع الدوله را سکین تراب و سال وفاتش دان بود شاه خراب
حرف السین سلیم شاه ابن ششیه شاه بادشاه واضع
 که سلیم شاه بعد شیه شاه در ۳۱۰ هجری بر تخت سلطنت
 نشست و هشت سال و چند ماه بادشاهی هندوستان کرده و در ۳۱۰

هجری عازم ملک آخرت شد تاریخ وفاتش اینست **نظم** شاهی که
 بفرط حسمت و خیل و خدمت میزد و ز غرور بر سر عرش قدم **و** ناگاه برآمدش
 بمقعد و نبل **و** از صدمه آن گذاشت دنیا و درم **و** فرحت چو زمانه شد
 بجالش گریان **و** از ان وفات انجس کردم **و** باقی ز سرگاهش دل
 ناله بند **و** شد شاه سلیم چاره پیای **و** عدم **و** سلطان **سلیمان**
 خان بادشاه روم عثمانیه نزار آدم نیک نهاد بود و این بادشاه در کعبه شریفه چشمه
 عرفات را جاری کرده و نیز در بغداد و روضه امام اعظم ابوحنیفه را از سر و تلخیص
 و در عهد سلطنت خود از اکثر باوستانان معاصران خود حیدال و قتال بنمود
 تا اینکه در ۴۷۰ هجری بیکه از محاربات بمیدان قتال کشته شد تاریخش
 اینست **ع** شهید راه حق سلطان **سلیمان** **و** سلیم شاهزاده این
 اکبر بادشاه ظاهر اسلم اسم نورالدین جهانگیر است که در ۱۵۴۲ هجری بر تخت سلطنت
 نشست چنانچه ازین قطعه باثبات بر **و** قطع **و** شد بلند بکمان **و** چرخ
 اکبر شاه **و** برفت و طفل تنها بدهر ماندیم **و** بجای او خلف او نشست و شد تاریخ
 بجای **و** اکبر **و** شد بادشاهزاده سلیم **و** میزد گویند که سلیم شاهزاده نیره
 اکبر بادشاه هم بوده است که دلاوتش در ۱۵۵۵ هجری واقع شده چنانچه
 ازین قطعه هویداست **و** قطع **و** چو از برج شرف شد ماه طالع **و**
 چهار ابا عث شوق و شغف شد **و** از ان تاریخ سال مولد او **و** طلوع کوکب **و** الح
 شرف شد **و** سلطان **محمد** شاهزاده در ۱۵۵۵ هجری
 رحلت ساخت تاریخ وفاتش اینست **نظم** حرم تا در داد و دیلا که از
 چشم جهان **و** در زمین چون کنج زر سلطان محمد شد نهان **و** در دوشنبه
 هشتم شوال سال نقل او **و** شد **و** قسم سلطان محمد صاحب خلد و جنان

سلیمان شکوه شاهزاده ابن شاه عالم بادشاه مرو مخیر بخوار
 و فیاض بود و گاه گاه به رغبت بشعر و سخن هم میفرمود و در کهنه و دانه و
 و جبهه و چشم گذرانید و بسیارے از شعر و فاضله و کمال افنون
 از خوان نشستش ذلچین بودند و در آخر عمر در اکبر آباد قیام پذیر گشته بود و در
 آنجا هم از سخاوت و مروت و انضال و اکرام بر خلق و انعام دست نکشیده بود تا آنیکه
 در ۵۳۲ هجری بمیک ایجابت بداعی حق گفت و در همین بلده اکبر آباد دفن
 یافت تاریخ و فالتش نیست **قطعه** لال دو صد الف و پنجاه و سه
 بذقعه بست و نهم زین سراج چون فرمود رحلت سلیمان شکوه در دار
 فنا سوئے ملک بقا در اندام ز نائف ندا این رسید بگو کرد بر شاه
 رحمت خدا **حرف** **الشیر** **شاه** از فاعنه
 سور متوطن بلده نارنول است بعد رفتن همایون بادشاه بطرف ولایت ایران
 بادشاه هندوستان کرده است چنانچه مفصل این مجمل در اخبار
 همایون بادشاه بیان کرده خواهد شد ان شاء الله تعالی بالجمله
 شیر شاه در ۴۱۹ هجری بر تخت سلطنت نشست چنانچه
 ازین **قطعه** هویدا است **قطعه** شیر شه سور چون به تخت نشست
 شد و بزر شد ز عدل او مانوس و بادل شاه گفت غیب خسرو
 دین و داد سال بلوس و آخرش در ۵۲۹ هجری از بار دست سوخت
 جان بحق تسلیم کرد چنانچه ازین **قطعه** هویدا است **قطعه**
 شیر شاه که از جهات او شیر و بز آب را بهم میخورد و چونکه رفت
 از جهان بدارفت گشت تاریخ او را تشمرد و **شاه** **شیر** **شاه**
 ابن جهانگیر بادشاه اسم مبارکش شهاب الدین است و ولایت

این بادشاه عالم پناه در سنه هجری واقع شده چنانچه تاریخش
 اینست **فرود** از بهار و نه تو بگذر تا عقل تو بخواند تاریخ مولدش را
 صاحب قران ثانی و در سنه هجری بر تخت سلطنت جلوس فرمود
 چنانچه میر شوقی شاعر ازین قطع استخراج نموده **قطع** بادشاه
 بحر و بر شاه جهان که کز سنه چون مهر تابان آمده سال تاریخ جلوسش
 گفت عقل به دارش ملک سلیمان آمده و بر تخت طاووس که جلوس فرمود
 تاریخ آن تخت اینست **فرود** و چو تاریخش زبان پر سید از دل به گفت
 اورنگ شاهنشاه عادل و این بادشاه عدالت پناه دلی را آباد ساخته
 شاهجهان آباد نام سقر رهنمود و قلعه را به مصارف شصت کعبه روپیہ
 طیار کنایه چنانچه تاریخش میبخشی کاشی گفته به منبع یکه از
 روپیہ از حضور سلطنت انعام یافت و آن تاریخ اینست **ع** شد شاهجهان
 آباد از پناه جهان آباد و در سنه هجری سجد که در شاهجهان
 آباد تعمیر فرموده تاریخش اینست **قطع** سن مگو یکم کعبه لیکن اینقدر
 که هست پیشته او تا د عاشق سجده این آستان به پروانوار او چون عالم افروزی
 کند و صبح را گرد نفس انگشت حیرت در وهان به سجدار نیست نیز پیدا
 نامش جبریل و خلوت روحانیان شمع باید بے دستان *
 دست استا و قضا تا از رخا شساخته به اوسفیدی ابد آماده گشت
 از بهر کان به نیست در و حاصل اوقات اهل طاعتش به حسن دعا
 ثانی **ع** احقران شاهجهان به در بنائے خیر این سعی که دارد شمشیر
 کان جسد خواهد گشت آخر صرف کان به تا همیشه قبله اسلام همت
 کعبه است به قبله گاه از نو باد اجناسش جاودان به سجدے کان کعبه

ثانی است تاریخش بود و قبله حاجات آمد سجد شاہ جهان و وزیر این بادشاہ
در سنہ ہجری در قلعہ کہنہ متصل گلال بارہی یک منزل محل بسیار عمدہ تعمیر کردہ
بود تاریخش انیت **قطع** بدور شاہ جهان صاحب قرآن ثانی کہ در پخت
جہان پرورد و سپہر جناب بنانہا دہمین زمانہ خاص محل و درین
زمین محبس نیست بہ ازین دریاب و ہمیشہ باد بزر سپہر و قسملون و بہین
ضمیر منیرش پے صلاح و صواب و اگر سال بنایش شود سوال تراہ جناب
کن برائے محل خاص جواب و نیز در عہد این بادشاہ در موضع کہ
اہتمام خان فیروز میراے بسیار عمدہ تعمیر کنانید چنانچہ
تاریخش انیت **قطع** بہرہ خوش مالک ملک ہند و ہمہ
شہرہ نو شد چو زینت فزائے کہ شاہ جهانست با عدل و داد و بماناد و نام
نشان بجائے و کیفیت افضلی سال تانچ اوہ سرائے مرتب بنام
خدا سہ دین شاہ جهان بادشاہ ممتاز محل را در عقد ازدواج
خود ادرجہ بود و این ممتاز محل بہت نواب آصف خانست و آصف خان بزر
نور جهان بیگم و وزیر چہا نگیر بادشاہ را بود و این ممتاز محل در عوام
بہ تاج بی بی شہورست و در وضع فردوس ثانی در اکرا آباد بجلہ تاج گنج
شاہ جهان بنایش تعمیر کنانید و ممتاز محل در سنہ ہجری
انتقال کرد چنانچہ ازین مصراع ہویدا است **س**ع جائے ممتاز محل جنت باوہ
القصہ شاہ جهان بادشاہ ارکان سلطنت را با حسن الوجہ زینت
دادہ در سنہ ہجری ازین جہان ناپائدار رحلت ساخت و تاریخ
سال وفاتش را اشرف خان چنین استخراج کردہ **س**
سال تانچ فوت شاہ جهان و رضی اللہ گفت اشرف خان پشاہ عالم

ابن عزیز الدین عالمگیر ثانی اسم مبارکش جلال الدین و لقبش عالی
 گوهر شاه عالم بادشاه است در سال ۹۳۵ هجری بر تخت سلطنت
 جلوس فرموده چنانچه ازین قطعه هویدا است ~~قطعه~~ و زهی
 شاه عالی گهر عدل گستر و پادشاه و تخت و نگین شد مسلم و زشم
 شد ز سال جلوس بهایون و ز سلطان هند وستان شاه
 عالم و از وقتیکه این بادشاه بر تخت سلطنت نشست هنگامه انواع
 انواع و فدا و قسام و در پیش آمد چنانچه کتب تواریخ ازان مملو است
 و بالآخر که چشم کنی این بادشاه غلام قادر خان نجیب آبادی نموده
 و در عوض این حرکت مجامی سیندیه بهادر و والی گوالیار غلام نادر
 خان مذکور را قتل کرده شهر و معروفست تا آنیکه در سال ۹۳۵ هجری بمیان
 اجل این بادشاه لبریز گشته چنان بحق بسیر و تاریخ و فالتش سید کلن
 دهلوی چنین استخراجه کرده ~~قطعه~~ شد مهر آوج تاجوری در حوض خاک
 در واکه از غبار کوف اجل بنیان پیمانی که شاه عالم پناه کر
 زین عالم انتقال به نزهت گه جان به سید نوشت خامه مجذبه طراز من بهیته
 که سال آنست زهر مصره عیان به دے آفتاب روزه زمین بود پیش
 ازین به شد آفتاب زیر زمین آه دامنسان به و شیخ امام بخش ناسخ لکهنوی
 تاریخ وفات این بادشاه چنین موزون ساخت ~~قطعه~~ و ختم شد
 سلطنت حضرت تیمور امر و ز که دملک عدم آباد شد کشور هند به سال
 تاریخ سپه رحلت سشاه عالم گفت دل زیر زمین باد شد کشور هند به
 حرف الطاء طهها سب شاه ابن شاه اسماعیل صفوی
 از اکابر بادشاهان کشور ایران بود در سال ۹۳۵ هجری بر تخت سلطنت جلوس

فرمود تاریخ جلوسش نیست **قطعه** طهماسب شاه غازی کوثر
 الهی جا بعد شاه عالم بر تخت زر گزفتی و جائے پدر گرفت و کردی جهان سخن
 تاریخ سلطنت شد جائے پدر گزفتی و واضح باد که عدالت و شجاعت
 و همت و سخاوت و مروت برین بادشاه عالم پناه ختم شده بود چنانچه
 مدوکر دیش همايون بادشاه را و باز دنا میدان سلطنت بھند و سنان
 بد همايون شہر و مہر فوجت و این بادشاه پابند شرع شریف
 بحدے بود کہ در بیان نیاید و در لغی بدعات و ممنوعات شرعیہ چند ان
 جہت بلیغ مینمود کہ در قلم نگذرتا انیکہ جمیع افواج را از ارتکاب اسورات
 نامشروع منع کرد و توبہ کنانید چنانچہ ازین قطعہ ظاہر است **قطعه**
 سلطان کشور دین طہماسپ شاہ عادل و سوگند داد توبہ خیل سپاہ
 دین را و سوگند توبہ دادن شد توبہ نصوحا و سداہی است این بنکر
 سباش این را و در ۹۶۹ ہجری این بادشاہ وقیصر روم بعد
 جدال و قتال باہم صلح کردند قاضی محمد رہی تاریخ این مصالحہ چنین نوشت
نظم بادشہ روم و شہ کامگار صلح چو کردند ہم اختیار و از پے
 تاریخ گزتم قلم و تازہ شد از ملک رہی این رسم و بینی اقبال
 و برین کہنہ دہر و غلغلہ انگند کہ الصلح خیر و آخر شش این بادشاہ
 گردون پناہ در ۹۸۴ ہجری البیک اجابت بداعی اجسل گفت تاریخ
 وفاتش نیست **قطعه** لشکر عمر شہ عادل و بادل طہماسپ و برین جهان گذران
 آہ جو فرمود گذر و دل من سوخت ازین حادثہ جستہ تاریخ و ماتم گفت
 بگو پانزدہم ماہ صفر و حروف العین عباس **نظم** صفوی ابرشا
 سلطان محمد از اجلہ بادشاہان ایران است در ۹۹۶ ہجری بد تخت

سلطنت جلوس فرمود چنانچه ازین فرموده مید است فرمود
 برسدناتقانی زیر تکیه ایران به تاریخ جلوسش شد عباس بهادر خان و
 شاعر و دیگر تاریخ این جلوس را بدین عنوان بیان ساخته قطع
 شده برسدناتقانی چون جلوس آن شه همایون کاوه بود چون سایه
 خداست جهان به سایه انگند بر عباد الله و سال تاریخ او طلب میکرد و
 محتاج بانگ زو که ظل الله و وقتیکه اکبر بادشاه در هندوستان فرمانروا
 میفرمود این بادشاه عیالجاه در کشور ایران تخت فرماندهی را جلوه میداد
 عاقل رعایا پرور و قدر شناس علی و فضلا و رتبہ دان شرف او غریبا
 بحد بود که قلم دوزبان یار استخسیرش ندارد و در کتب تواریخ مذکور
 که در هنگام فرمانروائی شاه عباس اورا با کثرت بادشاهان مجاربات عظیمه
 در پیش میماند چنانچه در سالنامه هجری از شاه عباس و یکی از بادشاهان
 مقابلہ صعب در پیش آمد و از تأمید الهی فتح نصیب اولیاد شاه عباس
 شد و گنج فراوان از خزانہ آن بادشاه دستیاب گردید و انصاف و عدالتی
 قطع تاریخ ہذا در نذر گذرانید و مورد انعام و اکرام شد قطع
 عباس آنکہ از اقبال او و خواب در چشم عد و الماس شد و تیغ آتش بار خن
 سوز او و گشت عمر دشمنان را داد اس شد و گنج را از دشمنان خود گرفت و
 فتح او مشہور بین الناس شد و عاقبت غیب از پے تاریخ گفت و
 در محرم گنج از عباس شد و نیز در کتب تواریخ مذکور است کہ از شاه
 عباس و از شاه ولی محمد خان والی توران اکثر جدال و قتال
 در پیش میماند آخرش در سال ۱۰۱۹ هجری بعد مجاربات عظیمه شاه
 ولی محمد خان بمقتضای فیصلح خیر طرح مصالحہ بشاہ عباس انداخت

و در میان هر دو بادشاه ملاقات گوید شاه عباس بشاه ولی محمد خان بسیار
 سوالت و محبت نموده و او را همان خود ساخت شاعر تاریخ این مصاحبه
 و همانی را نیکو بیان کرده و آن اینست. **قطعه** چون زگر و شهاب چرخ منقلب
 گشت پید او بر بخارا انقلاب به شاه ترستان ولی خان انکه هست به زیب
 بخش مسند افراسیاب و رهنمون شد دولت او تا نهاد و در ویدرگاه مشکالک الرقاب و
 شاه عباس قدر قدرت که هست و کامران و کامنجش و کامیاب و این قولان سعیدین
 را تاریخ جوید گشتم اند اندیشه قدسی خطاب به سائیت روشن شمع مجلس را
 و گفت به ماه شد جهان بزم آفتاب و آخر شری شاه عباس در سنه ۳۸
 هجری بیک اجابت بدایع سخن گفت تاریخ و فاشش اینست **فرمود**
 سرخس را تراشیدم به گشت غم سال رحلت عباس عالمگیر بادشاه و درنگ پید
 این شاه جهان بادشاه اسم مبارکش محی الدین بود و در سنه ۲۵ هجری در لاهور
 بظهور رسید و چنانچه تاریخ و بلاغتش از الفاظ آفتاب عالم تاب پید اسید شود
 و قتی که در سنه ۶۸ هجری بر تخت سلطنت جلوس فرمود تاریخ جلوس خود
 بیان کرد که آفتاب عالم تابم و ملا عبدالرشید صاحب منتخب اللغات و فرہنگ
 رشیدی از آیه کلام مجید **اطیعوا الله و اطیعوا الرسول و اولی الامر منکم**
 تاریخ جلوس را استخراج ساخت پوشیده مانند که این بادشاه فلک بار
 عادل و عاقل و متقی و پر سیر کار و پادشاه شرع و منشیر مجید بود که از ترقیم الاقلام
 بیرونست و در دہلی مسجد سے عالی شان تعمیر نمود تا شش موی مسجد گذشت
 عاقل خان تاریخش چنین یافته ان **المساجد لم تلامد عو سمع الله احدا**
 و این بادشاه در عین ایام سلطنت خود و لطف ملک و کن خسرو و فرمود
 از بادشاہان و کن محاربات عظیمه نمود چنانچه در سال اول سنه ۹۰ هجری

بر ملک بیجا پور کہ در تحت حکومت ساطین عادل شاہیہ بود لشکر کشید و
 بادشاہ انجرا کہ سکندر شاہ نام داشت در طوق و زنجیر گرفتار ساخت
 و ملک را فتح نمود و در سال دوم از سنین خروج ستمگرہ بھیری بود و گلکنده
 و حیدر آباد را تسخیر و فتح نمود و در آخر همین سال دوم از سنین خروج
 بادشاہ قطب الملک رکھنی رازیر و زپر نمود و فتح نصیب ادنیائے دوات
 ساطانی گردید مزار عبد القادر بیدل احوال این محاببات و تواضع آن پیر خوش
 منظوم نموده است بخیاں التزام تالیف از تکرار ناندیشیدہ ہنقل آن سہادت
 نموده میشود قطعہ شاہ عالم گیکر یعنی حضرت اورنگ زیب بہ آنکہ وارد
 تکیہ بر شمشیر او فتح و ظفر بہ عمر شمس از اقلیم دہلی کرد آہنگ خروج پیکند
 بنیاد شاہان دکن زیر و زبر بہ اولین سالے کہ فتح ملک بیجا پور کردہ در
 غل و زنجیر رفت اسکندر را طوق و کمرہ تاخت برگلکنہ را یات ظفر
 سال دوم بہ چمنان بر قلب قطب الملک طوفان داد و سر گشت از
 جملہ درویدہ اہل حساب بہ سال فتح اولین غور شد نصرت جلوہ گرفت
 خواستم روشن شود و آئینہ فتح دوم بہ داد شوخیہائے اوراکم درین مصرعہ خبر
 نہست یک مصرعہ کہ تمیز از دو تا بخش کنندہ اعظم مطلوب فتح بادشاہ نامو
 آخرش این بادشاہ پنجاہ سال بادشاہی کردہ بمصدق کل من علیہا
 فان در سالہ ہجری رخت افاست از پنجاہان بطرف ملک آخرت بر لبست گویند
 کہ مادر ضعیفہ این بادشاہ عالمگیر در آن وقت زندہ بود تاریخ وفات بے
 ساختہ بزر بانشر رسید کہ آفتاب عالمتاب من و شیخ محمد مغیث بدایونی
 مادہ تاریخ وفاتش بدین پنج استخراج نمودہ **ف** سال فوٹش
 خواستم آمد جواب بہ نامے اورنگ زیب شاہنشہ مانند عالمگیر ثانی

این جهاندار شاه آتش غریز الدین است بعد احمد شاه بادشاه در ۶۴۰
 بهجری بر تخت کامرانی نشست و کاشاعر تاریخ جلوسش بدین عنوان ستخرج
 ساخت و قطعه بر سریر سلطنت سلطان غریز الدین نشست و کارهای
 دین و دنیا بمل خاطر خواسته شد و سال تاریخ جلوس او و کاشاعر بر کرده بادشاه
 هند عالمگیر عالی جاه شد و دشاعر دیگر این تاریخ جلوس را بدین عنوان
 نوشت مع بود در فاه مردم بدور عالمگیر پوشیده نماند که این بادشاه
 را نواب غازی الدین خان عماد الملک بر تخت سلطنت نشاند بود و این
 بادشاه حتی الوسع در تئیم تمارات جهد بلیغ سیف و چنناخچه در عهد این
 بادشاه در سال هجری الماس نامی خواب سرا بسجده جامع شاهچراغ
 پیش آثار رسول مقبول صلی الله علیه وسلم محمدی سنگی سرخ جانی
 دار لب یار نفیس و میده تیار کرده است و تاریخش اینست قطعه
 پیش آثار مبارک سرور آخر زمان و در زمان شاه عالمگیر خاقان زمان و
 بالیاقت ساخت دیوار حجر از سنگ سرخ و بنده با اعتقاد از صدق دل الهامان
 سال تاریخ بنا چون جنت میر از عقل و هوش و گفت هاتف بهر جود و اگر دالو
 جنان و احوال وفات این بادشاه در کتب تواریخ چنین نوشته
 که حسب اشاره نواب غازی الدین خان روزی مہدیعلی خان کشمیری بخت
 عزیز الدین عالمگیر ثانی آمده بهیان کرد که در ویش صاحب کشف و کرات
 بکان کوئٹہ فیہ وز شاه آمده قیام پذیر است بادشاه سلامت را
 حصول ملازمتش مناسب باشد غریز الدین که از درویشان روضی اعتقاد میداشت
 فی الفور بمعیت مہدی علی خان فریبی روانه کوئٹہ گردید چون در کوئٹہ رسید
 داندرون مکان داخل شد جماعت خوشخوار که در آنجا نشسته بودند

تاریخ
 تئیم
 شمس است

بی محاسبی از کار دو شمشیر کار بادشاه تمام کرد و وقت قتل و در زبان
 بادشاه این شعر جاری بود **مفسر** و **مرابط** بکشتی طریق داد این بود
 زیادهای حسن توام مراد این بود و این **سایحه** عظیم در **سلسله** هجری
 بوقوع رسیده است چنانچه از این قطع موهبت قطع شاه عالی
 نسب **عزیز الدین** به کشش بود و در جوار رحمت جاسی به گفت عاتق جورفت
 در بخت و داور مرشش ملک مردایو **حرف الغین غازی الدین**
 حیدر ابن نواب سعادت علی خان بن نواب شجاع الدوله به ساد و در
 ۲۹ **سلسله** هجری بر سنده وزارت جلوس **مفسر** بود تاریخش نیست **مفسر** و بیل
 شد **نعمه زن** در **بوستان** به باز شد **سبزی** هندوستان به و در **سلسله**
 هجری صاحبان و الاشان **انگریز** به ساد **غازی الدین** حیدر را بادشاه
 صوبه او ده مقرر کردند و که سلطنت جاری گشت انیدند چنانچه شیخ **انام**
 ناسخ تاریخ جلوس بدین عنوان استخران کرده **قطع** بحمد الله که با اقبال
 دولت به بخت زر جلوس شاه گردید و زمین و آسمان یک بزم عیش است
 ز ماهی خورمی تا ماه گردید و سبار کبادای آفاق عالم به طلوع آفتاب جبهه گردید
 ند آید بگو ششم زود یارب به که شاه امر در شاهنشاه گردید و پسر **سایه** ایوان
 جلوسش به بگو ناسخ که ظل افتد گردید و نواب مستمد الدوله آخامیر
 از عهده نیابت عهده وزارت نیز یافت **حرف الفاء**
فرخ سیر بادشان ابن عظیم الشان بن بهادر شاه **امش** **جلال الدین**
 محمد است در **سلسله** هجری بر بخت سلطنت جلوس کرد تاریخ نیست
 قطع شاه **فرخ سیر** که **انفس** او به آفتاب سپهر مملکت است به گفت عاتق
 که سال سلطنتش به آفتاب کمال سلطنت است و در عهده این بادشاه

در سال ۳۸۰ هجری سحی قطب خان در جانب شرق قطب صاحب درواز
 بسیار عمده تعمیر ساخت تاریخش انیت نظم از سحی کمترین غلامان شهر با
 با اعتقاد معتقد کامل العباد و رفعت قدسیان بدیاری بهشت عدن
 تاریخ یافتند حصار بهشت عدن و آخرش فخرش سیر بادشاه از دست
 سیم حسین علی خان و سیم حسین علی خان سادات بار به در سال ۳۸۰ هجری بمقتضی
 کشته مقتول شدند و فالتش از آیه وافی بدایه فاعتبر وایا
 اولی الابصار مطابق افتاده است حرف المیم محمود غزنوی
 بادشاه از دست سلاطین است و حال آمدنش در هندوستان فتح
 یافتن بر آن حاکم بر افواه و السه خلایق جاریست در سال ۳۸۰ هجری و طلت
 گزید تاریخ انیت نظم آنگه محمود غزنوی بوده و واقف بر معنوی بوده
 سال شنقاران خدیو زبان و هاتفم گفت شاه باز جهان و مراد خان
 بادشاه روم عثمانی در سال ۳۸۰ هجری متولد گردید و چنانچه تاریخ ولادتش
 خیر النسب است و چون بر تخت سلطنت نشست نهایت عدل و انصاف
 سیکر و آخرش در جنگ اهل عجم کشته شد محمد شاه بهمنی ابن هلاکوش
 و اضحی باد که ایل بادشاه از جمله سلاطین گلبر که دکن است آدم نیک نهاد
 بود و در سال ۳۸۰ هجری وفات یافت چنانچه خرابی دکن تاریخ وفاتش است
 مراد بخشش بنزاده بنیه باهر بادشاه است در سال ۳۸۰ هجری ولادتش
 بظهور رسیده چنانچه از بن قطع هویدا است قطع شاه افان را فرزند
 ثانی و بوضع و شکل همچون شکل باهر و چو سال مولدش از عقل بستم
 بگفت ثانی باهر بهادر و احوالش در کتب تواریخ مستور است مراد شاه
 شاهزاده بنیره عالمگیر بادشاه است در سال ۳۸۰ هجری ولادتش بظهور

رسیده چنانچه ازین رباعی هویدا است رباعی سالار کرم جهان پناه است
 آن نوچین مهر و ماه است و دنیا همه روشن از قد و شش و حامی جهان
 مراد شاه است و احوالش در کتب قوارخ مندرج است - محمد شاه
 بادشاه ابن جهان شاه ابن بهادر شاه ابن عالمگیر اورنگزیب
 در ۳۳۳ هجری بر تخت سلطنت جلوس فرمود تاریخش نیت فرود
 روشن اختر بود اکنون ماه شد و یوسف از زندان برآمد شاه شد و
 دشمنان دیگر گفتند **فرود** بهر تاریخ جلوسش کردم از واضح سوال گفت آمد
 سائیه حق آفتاب بحر و بره از آنجا که این بادشاه بطرف عیش و عشرت
 بسیار مغرب بود و اوضاع و احوال او به نهایت درجه تهیج مینمود و بطرف
 رفاه امر السلطنت و افواج در عیب کمتر توجه مینمود و روز افزون خان
 خواجه سردار که خدمت نظارت دولتخانه و نیز انتظام دیو و پهلای حرم سرا
 سپردش فرمود و آن خواجه سردار و احدی از شرفا و امرای بخانی
 آورد چنانچه آن بدبخت امیر عمده الملک را قتل کنانید و چون این واقعه با شاه
 محمد شاه بود بادشاه هیچگونه تدارک قتل عمده الملک نفرمود بلکه در جنگ
 با چوکار نالائق در ۳۹۹ هجری آن ناظر را یکقطعه باغ تیار کنانید
 داد که مثل آن باغ در جای دیگر نشان نمیدهند چنانچه تاریخش
 اینست قطعه بفرمان محمد شاه عادل که بر سرش بود تاج تبارک و
 بنا گلشن در قطب گردید که گلهایشان زنده خوان به تبارک و بود
 سیمیر دایم بر دوازدهمین و بحق سوره صاد و تبارک و به تاریخ سالش
 گفت هاتف و خمدایار بود بالله مبارک و آخرش ازین غفلت
 محمد شاه بادشاه این نتیجه حاصل میشد که در ۳۹۹ هجری نادر شاه

ایران در هندوستان رسیده اول برپانی پت از محمد شاه بادشاه
 جنگ کرد و غالب آمد بعد از آن در دہلی آمد قتل عام نمود چنانچه ماده
 تاریخ درودش در هندوستان لفظ غم عام است بعد از آن مصالحه در میان
 هر دو بادشاه بوقوع رسید و نادر شاه سعاد و بلاد ایران گشت آخرش
 محمد شاه بادشاه در سال ۱۱۰۰ هجری این جهان فانی را پدر و دستا چنانچه
 ماده تاریخ و فاش نیست و در حقیقت گفت سال تاریخش و باقی
 رفت از جهان محمد شاه محی الملک شاه جهان ثانی بن شاهزاده محی
 بن مرزا کام بخش بن عالمگیر بادشاه در سال ۱۱۰۰ هجری بعد عالمگیر
 ثانی بادشاه بر تخت سلطنت نشست چنانچه تاریخ جلوس نیست
 قطع مرزا محی ملته ابن محی سنت و بنشست چون بظلمت بر تخت
 گور کانی ۳ سال جلوس یافت گفت از سر بدایت به والایند محمد شاه
 جهان ثانی و پوشیده ماند که هرگاه این بادشاه بر تخت نشست احمد شاه
 درانی فوج کثیر همراه خود گرفته در دہلی رسید و متصل گهاٹ هزاری مخیم
 ساخت و از جنگو را و مرثیه محاربه پیش آمد اکثر سرداران مرثیه بقل رسیدند
 شکست یافتند و عماد الملک بطرف قلعه مکهیر گریخته از هزار احب
 سورجمل والی بہرت پور پناہ جستہ محافظت گرفت و افواج شاه درانی
 تمام دہلی را قتل و تاراج نمود و این محی السنہ بادشاه قریب یکسال سلطنت
 کرده در سال ۱۱۰۰ هجری در عین سحر کہ احمد شاه درانی زاویر گن گن گردید حرف
 النون نادر شاه بادشاه ابن امام تسلی بیگ از قوم بغول افشار
 بود و از اخبار کہ احوال نادر شاه چون طشت از بام افتاده لایق تفصیل نیست
 و آمدن او در هندوستان و قتل کردن مخلوق دہلی را شطرے سابق

ازین در بیان احوال محمد شاه بادشاه هندوستان نیز رقمزد و کلمه بیان
 گشته است آخرش نادر شاه در بلاد ایران از دست منول قرتباش در
 سال هجری قمری قتل گردید و چون ظلم او مشهور جهان بود شاعرے تاریخ
 فو تش چنین گفته فرود کردم سال مسازد و مساجد بافتن جهان از دستم
 او مان. نصیر الدوله محمد علی بادشاه صوبه اوده اسم مبارکش
 سعید الدین و کیش ابو الفتح است این نواب سعادت علی خان در سال
 هجری جلوس فرمود چنانچه شنج امام بخش ناسخ تاریخ جلوس چنین
 گفته نظم سال تاریخ جشن سعد جلوس که جلوس است میمنت مانوس
 هست این مصرعه ای خداے کریم با و فرما نروا بهفت اقلیم و حرف
 الهی هندال مرزا شاهزاده ولد ظهیر الدین باهر بادشاه بنسیره امیر
 تیمور گورکانی است در سال هجری قمری متولد گردیده چنانچه تاریخ ولادتش
 اینست و نسبت دانی سال تاریخ شمس فرخنده حال که کوکب
 برج شنبه نشا ہی بود تاریخ سال و احوالش در کتب توارخ تفصیل
 قانع است بهایون بادشاه ابن ظهیر الدین باهر بادشاه است
 و اسم مبارکش نصیر الدین مشهور است و اضحی باد که ولادت بهایون
 بادشاه در سال هجری بطهور رسیده چنانچه ماده تاریخ بهایون خان
 است و در عمر بست و چهار سال در سال هجری بر تخت سلطنت جلوس
 فرمود چنانچه ازین قطعه مہید است قطعه محمد بهایون شهنشکست
 که خیر الملوک است اندر ملوک و چو بر سنده بادشاه ہی نشست و شدش
 سال تاریخ خیر الملوک و در کتب توارخ نوشته که در عین حالت سلطنت
 بهایون بادشاه مسمی شیر خان افغان سور ساکن نار لول ملازم این بادشا

برسلطنت سلطه کرده و بهایون پادشاه تاب مقاومتش نیاورده از
 هندوستان بولایت غم روانه گردید و پنجاشیرخان نام خود را شیر شاه
 مقرر نموده خطبه و سکه بنام خود جاری ساخت و سلطنت بندوستان
 بفرغانه بانی نمود تا اینکه در سال ۱۱۲۵ هجری از آتش سوخته رحلت ساخت چنانچه
 گذشت بعد از آن سلطنت برپیش که سلیم شاه نام داشت و دادا
 شاه نیز گویند منتقل گردید و او هم چند سال پادشاهی کرده در سال ۱۱۶۱ هجری
 انتقال نمود چنانچه تاریخ انتقالش گذشت و در اینجا نیز تاریخ دیگر که عجیب
 و غریب است رقمزد کملک بیان میگردد آن اینست ~~قطعه~~ که خسرو را
 روال آمد بیگسال به که هند از عدل شان و ازالا مان بود و یکجوش و پندش
 گجرات به که همچون دولت خود نو جوان بود و دوم اسلام شاه سلطان
 دہلی به که در هندوستان صاحبقران بود و سوم آید نظام الملک بجرای
 که در ملک و کن پیر و نشان بود و زمین تاریخ فوت این سه خسرو
 چه پیشتر سی زوال خسروان بود و القصه بعد انتقال سلیم شاه پیشش که
 فیروز خان نام داشت بعمر ده سال بر تخت سلطنت نشست و سه
 روز پادشاهی کرده بود که بیک ناگاه مبارز خان ولد نظام خان سور برادر
 زن سلیم شاه آن طفل را از شمشیر پاره پاره کرد و خود را محمد شاه علی
 لقب مقرر کرده بر تخت سلطنت نشست و چند سال پادشاهی کرد که ناگاه ابراهیم
 خان سور از مبارز خان جنگ کرده مبارز خان را شکست داد و خود بر تخت
 سلطنت نشست و برین ضمن سکندر سور لشکر کشی کرده ابراهیم شاه را شکست
 داده بر تخت سلطنت نشست و سی همیون قوم دوسر ساکن ریوازی
 اسودات سلطنت را سرانجام میداد که درین ضمن بهایون پادشاه از پادشاه

طها سپ صفوی بادشاه ایران مدد معقول و جمیعت کثیر همراه خود گرفته سعاد
هندوستان شد و از سکندر و همون دهنو سرازان طرف و از همایون ^{شاه} باد
ازین طرف محاربات عظیم واقع گردید و سکندر سور شکست برداشت
و این ماجرا در سنه ۶۲ هجری با وقوع رسید چنانچه ازین رباعی هویدا است
رباعی از من که خرد طالع میمون طلب در انشا سخن ز طبع منور و طلب
تحریر چو کوفت هندوستان به تاریخ زشمشیه همایون طلبید پس از آن وقت
سلطنت افغانان سور موخوف گردید من ابتدا شیر شاه لغایت
سلطنت سکندر سور شائزده سال افغانان سور سلطنت هندوستان
منو و اندا الغرض بعد شکست سکندر سور سلطنت هندوستان باز همایون
بادشاه منتقل و مستقل گردید چند روز بعد وفات ماند هیچی ساخت و کن
بمصدق کل نفس ذالقه الموت همایون بادشاه در سنه ۶۲ هجری
از بام محل سرازین افتاده وفات یافتند چنانچه ازین قطعه هویدا
قطعه همایون بادشاه آن افتا بے که فیض شامل او عالم فتاد
بنائے دولتش چون یافت رفت و اسباب عمرش از انجام افتاده
چو خورشید جهان تاب از بلندی به پایان در نماز شام افتاده قضا از بهر
تاریخش رقمزد و همایون بادشاه از بام افتاده باب دوم در ذکر
در ایران و امیران حرف الالف افضل خان علامه شیرازی
در عهد شاه جهان بادشاه دیوان اعلی بود و مخاطب بخطاب وزیر
الملک نواب افضل خان بهادر است صاحب فضائل و مناقب بود و بابت
و بیست سال اسورات وزارت را بوجه احسن سرانجام داد ولیکن
از آنجا که از تقدیر الهی پسرنداشت ازین جهت برادر زاده خود نواب

عنایت اللہ خان مخاطب بمقتل خان را متنبی کرده بود و کار و بار ریاست
 از وی میگرفت آخر الامر چون نواب افضل خان بیمار گردید شاہجہان
 بادشاہ خود برائے عیادتش تشریف شریف ارزانی فرمود و چون در ^{بہار} ^{۱۰۸۰}
 ہجری انتقال ساخت بادشاہ را نہایت رنج و اندوہ لاحق گشت
 و بار بار میفرمود کہ افضل خان خوب شخص بود گاہی از و در حق کسی
 کلمہ بدی نشنیدم و تاریخ وفات افضل خان اینست چرخ ز خوبی
 بروہ گوئے نیکنامی و تاریخ دوم برین پنج است علامی اندوہ رفت
 ابوالحسن و اضحی باد کہ خواجہ ابوالحسن از امر اعمہد شاہجہان باد
 است سادات و شرفا و حاجیان و زواران را بسیار دوست
 داشت و در ^{۱۰۸۲} ہجری وفات یافت مرزا ابوطالب کلیم درین صراع
 تاریخش یافتہ با امیر المومنین محذور باد آصف جاہ نظام
 الملک لقب این وزیر رئیس چین قلیج خان است و در عہد عالمگیر
 بادشاہ بر صوبہ داری حیدر آباد ممتاز بود چنانچہ تازمان حال
 اولادش صاحب مناسبت و مخاطب بخطاب نواب صاحب بمقام
 حیدر آباد بالبر قرار اند الغرض نواب آصف جاہ مرو خلیق و جواد و فیاض
 بود متصل کوٹہ فردا پور در ^{۱۰۸۴} ہجری شہر آباد ساخت و
 در آن شہر یک قطعہ مہمانسرا ہے نہایت عمدہ تعمیر نمود و نام
 آن شہر نظام آباد گذاشت تاریخش اینست رہا بجل ہذا ابتدا استاورد
 ۱۰۸۵ ہجری بجا و شہمت تمام و ترک مالاکلام از ملک و کن در ولایت
 ہندوستان رسید شاعر کے تاریخ ہذا نذر گذرانید و سور و الطاف
 و اعطاف گردید و باغی صد شو کہ ذات دین پنا ہے آید

دولت و ده ملک بادشاهی آمده و تاریخ رسیدنش بگوشم عاقل گفت
 آیت رحمت الهی آمده و بالجملة این دستور اعظم انتظام امور
 سلطنت مدّة العمر بوجه احسن نمود و آخرش در سال ۹۱۰
 هجری ازین جهان فانی غم بملک جادوئی نمود و بجهت شیت ایندی
 در همین سال که آصف جاه نظام الملک انتقال نمود بنیو محمد شاه بادشاه
 و اعتماد الدوله قمر الدین خان وزیر این محمد امین خان رحلت کردند چنانچه
 ازین قطعه هویدا است **قطعه سه** رکن مملکت هند از جهان رفتند
 منت و حیف است در یگانگی که راه و براس رحلت این هر سه یافتیم
 تاریخ نموده شاه زمان و وزیر و آصف جاه و آصف جاه ثانی
 ناشر نظام علی خاست و بنیره آصف جاه نظام الملک راست مرد مخیر
 وجود و فیاض و جواد و بوده است سالها سال از مرثیه جنگ نمود
 خبر کار در سال ۹۱۰ هجری شهر پونه را آتش زده نهایت خراب ویران
 ساخت چنانچه ازین رباعی هویدا است رباعی آصف جاه دوم سلیمان
 اعلام و آبادی قوم بر همین سوخت تمام و تاریخ شنود شعله طبع زکا
 آتش زد پونه را سپاه اسلام و امیر خان ابن امیر الدوله صوبه دار
 ابن سید خلیل الله خان از اولاد سید نعمت الله حسینی ایرانی وطن
 و مخاطب بخطاب نواب عمده الملک محمد امیر خان بهادر از امر سلطنت
 محمدشاهی است مرد دانا و فهم و مخیر و جواد و دلاور و جواد نموده بوده است گویند
 که تنخواه سپاه به شوری از و حاصل میشد و بذله سخی و لطیفه
 و ظرافت و شوخی و طبعی در مزاجش بدرجه تمام بود و وضع زمانه
 داشت نقل است که روزی محمد شاه بادشاه از و پرسید که آنچه برافواه و آلست

اهل هند و سستان جار لیست که اولاد بنی نفع النان بر قسم منقسم است
 یک پوت دوم سپوت سوم کپوت حالش چگونه است دست بسته
 شده عرض کرد که این هر قسم خود و دنیا موجود هستند پوت حضور
 والا هستند یعنی سلطان ابن سلطان ابن سلطان تا آخر و سپوت
 خاندوران خان بهادر اند که والد بزرگوار ایشان در اکبر آباد پتنگ بازی
 میکردند و اوقات خود را ازین کاغذ بادی بسر میفرمودند و ایشان از قضا
 لیاقت و فراست و هوشیاری و چالاکی نوبت ریاست خود بدان مرتبه
 رسانیده است که اظهر من الشمس و امین من الاسرار است و کپوت این
 خانه زاده امیر خانش که پدرم صوبه دار کابل و در حضور سلطنت بهراج
 اعلی ممتاز بود و من ناخلف در حضور و الا تسخر و خوش طبعی میکنم
 زیاده از من کپوت کدام کس خواهد بود از شنیدن این حقیقت باور داشت
 و جمیع حاضرین مجلس را از فرط خنده پشت دو تا گردید القصه نواب
 محمد امیر خان در سه ساله هجری انتقال کرد شاعر در استخراج سنین
 و فاش این قطعه گفته است چون خالی الماطف و تعریج قلوب
 بنود لهند نوشته شد قطع ز دنیا رفت امیر عمده الملک به هم کس را
 همین شهر راه باقی است و موجب بیش میکرد سپهر را که نامش
 تالاب و ماه باقی است و دایه نداده هرگز از دست و هنوز آن
 قضیه تنخواه باقی است و بدی از بهماند یکی از نیک و جهان فانی
 اند اند باقی است و ز روی تعصیه تاریخ فوتش و بگوشش هر گدا و
 شاه باقی است و بخوان سالش ز قتل عمده الملک برون شد
 آوه لیکن آه باقی است و ابو المنصور خان نواب صفدر جنگ

همیشه زنده و داماد نواب برهان الملک شیر نس الدین سعاد خان
 محمد امین نیشاپوری است و اضمحلال نواب صفدر جنگ بعد وفات
 نظام الملک نصف چاه وزیر بتاریخ چهارم جمادی الثانی ساله هجری
 از حضور احمد شاه بادر شاه عمده وزارت یافتند و خلعت هفت
 پارچه هم چار قب و جواهر از حضور بادر شاه عنایت گردید و بسند
 الملک مدارلهم وزیر المملک برهان الملک ابوالمنصور خان بهادر
 صفدر جنگ ساله خطاب یافت و این نواب گردون رکاب انچه از
 نواب احمد خان بنگش و نواب غازی الدین خان عماد الملک و غیره محاربات
 نموده مشهور و معروفست و مدد العمر امور ات ریاست را بوجه حسن برانجا
 واداشد و در ساله هجری انتقال فرمود و تاریخ وفاتش
 نیست قطعه چو آن صفدر عمر مردمی بدو دار فنا گشت رحلت
 گزین بدین سال تاریخ او شد رقم بدو که بادامقیم بهشت برین بدو
 اصف الدوله ابن نواب شجاع الدوله بهادر ابن نواب ابوالمنصور
 خان صفدر جنگ بهادر است و در ساله هجری خابرسند وزارت
 جلوس فرمود و تاریخ نیست رع مسند دولت جاوید مبارک باشد
 سخاوت و همت و خیر و نیکی برین رئیس ختم شد و بوقدر احترام و اکرام
 سادات عظام و شرف اکرام بسیار از بسیار میفرمود و اهلک
 و سالیان و جاگیر اینقدر بمردم میداد که در زمانه اش کس محتاج
 معیشت نمی ماند گویند که بعضی از چغل خوران عرض نمودند که نواب
 صاحب سلامت بعضی مردم هر خاص حضور می گشته که ده اند و
 از ان مهر پر و انجات ملک و معاشش جاری میکنند و مال سرکار

و ازین جهت از می تلف میشود و فرمودند که آخسرش از مهر کدام کس
 این ملک و معاشن جاری میکنند گفتند که مهر نام حضور کنده کرده
 اند گفتند که بابا مال سخن و اخلاص است خواه من اجازت دادم خواه ندادم
 در هر دو صورت از نام من میخورند چنانچه خوران منفعیل و منجیل شدند
 و نواب آصف الدوله تعمیر عمارات عالیله اکثر نموده اند از آنجمله بمحمد
 رام گنج مکانی تعمیر فرمود که اشرف المکانات و خیر العمارات
 و دولتیانه نام دارد و داده تاریخش دولتیانه عالی است و لیکن
 از آنجا که کل نفس ذالقه الموت هر بشر را همین شاهراه و پیش است
 در سال ۱۱۰۰ هجری وفات یافت چنانچه ازین قطعه هویدا است قطعه
 وزیر زمان آصف الدوله رفت به بهشت چو زین خاکدان خراب به
 بشپهائے دیو و ایاام نوره بدل گشت در دیده شیخ و شاب به
 ز سیلاب اشک صغار و کبار به بنهار اسید جهان شد خراب و دغا
 جگر نائے عالم نموده چها آتش ماتم او کباب به اندام چسب از سر روز
 گار به پیر حرمیت خود کشید آن جناب به پئے سال تاریخ آن چون شبی
 خنادم و راندیش به حساب به سحر ز آب ماتم رسید این ندا
 بنیر زمین حیف شد آنتاب به احتشام الدوله به
 شهامت جنگ برادر زاده دوا و دکلان نواب مهابت جنگ
 است مرد نهایت سنجیده و پسندیده بود و چکله داری جهاگیر نگرد
 اسلام آباد و سبقت بنمود و کار و بار دیوانی در یاست بالمشافه
 نواب مهابت جنگ بنمود از قضت او کردگار در حین حیات
 نواب مهابت جنگ در سال ۱۱۰۹ هجری از نحال نمود تاریخ وفاتش

اینست خداش پیام در دوازده سال و نوبت
 جنگ برادر احتشام الدوله در هجده سال وفات یافت تاریخ وفاتش
 نیز خداش پیام زده است احترام الدوله مخاطب بخطاب نواب
 احترام الدوله هیبت جنگ برادر زاده نواب مهابت جنگ است و برادر
 نواب احتشام الدوله است و از طرف نواب مهابت جنگ بر صوبه دار
 عظیم آباد پیشه سر فرزند ممتاز بود و مسند حکومت بر ایلو حلب احسن
 جلوه گری می بخشید و نهایت دانا و دلاور بوده چنانچه در آن قتال
 که از مصطفی خان بوقوع رسیده بود احترام الدوله مذکور مصطفی خان
 را شکست داد و آخرش شمشیر خان و سردار خان که اینها را خواب مهابت
 جنگ از نوکری بر طرف کرده بود و در ملک در پهنگی منتظر وقت نشسته
 بودند و میخواستند که بکدام طریق احترام الدوله را بکشیم روزی به نهایت
 عاجزی و افلاس نزد احترام الدوله آمده استدعی توکری شدند
 احترام الدوله که مرد رحم دل و خدا ترس بود و بکمال تسلی آن هر دو را در
 زمره ملازمان خود نگاهداشت آن بد بختان از راه وغادر شدند هجری
 احترام الدوله را قتل ساختند چنانچه ازین مصراع هویدا است
 ع شد شهید اکبر آن عالیجناب به آخرش نواب مهابت جنگ
 آن شمشیر خان و سردار خان مذکورین را گرفتار ساخته با انواع عقوبت
 بکشت اشرف الدوله نواب نیز در تعلقه داران نواب مهابت
 جنگ بوده با سادات عظام و شرفا گرام بسیار مسلوک میباند
 در سال هجری انتقال کرد و درین مصراع تاریخ وفاتش یافتند
 ع بادشهرش بار رسول و آل او امیر الدوله حیدر بیگ خان

بهادر است از اجله روسا معقول ثوران بوده در هندوستان عهد نیابت
 نواب وزیر الممالک آصف الدوله بهادر رسیداشت و چندان انتظام امورات
 ریاست نمود که زبان زد خاص و عام است روزیکه در سنه ۱۱۹۵ هجری خدمت
 نیابت یافت شاعرے تارنخ معقول به نذر گذرانید و آن نیست عزیزم که
 نیابت زیب یافت به آخرش در سنه ۱۱۹۵ هجری عزیمت ملک آخرت کرد تارنخ وفات
 اینست و فرود شد ازین کوچگاه که کوچ نمود به بیست و پانزده فاطمه چشم وجود
 و تارنخ دوم از تارنخ انکار شیخ امام بخش ناسخ اینست قطعه زین جهان نواب
 حیدر بیگ خان به عازم ملک عدم گردید نائے سال تارنخ وفاتش میر عقل
 گفت رحلت کرد امیر الدوله دایه احمد علیخان نواب دلی رام پور ابن
 نواب محمد علیخان ابن نواب فیض اللہ خان ابن نواب علی محمد خان رودیله
 مخفی نماید که در وقتیکه از نواب محمد علی خان و نواب غلام محمد خان در باب
 ریاست باهم تنازع واقع گردید حتی که نواب محمد علی خان کشته شدند تفصیل
 اینست که بمقام میر گنج که در اول طر را میپور و بریلی واقع است جنگ واقع گردید
 و آن قتال را جنگ بنو خانی گویند بسیار از بپار سر داران افغانه نامی
 نامی از طرفین کشته شدند و درین محله که از طرف نواب آصف الدوله وزیر
 الممالک مدد اعانت در ثانی نواب محمد علی خان نمر حاصل و متوصل بود
 و ظفر یافت و این ناجرا در سنه ۱۱۹۵ هجری بظهور رسیده است چنانچه تارنخ
 آن شیخ امام بخش ناسخ چنین گفته قطعه مزوره ای ناسخ که با اقبال مجاهد
 برعد و نواب آصف فتح یافت به از پئے تارنخ این فتحه بین به صان گو
 نواب آصف فتح یافت به پس بعد خاتمه جنگ با ستعانت و استمداد
 نواب وزیر الممالک آصف الدوله بهیاد و نواب احمد علی خان بر سرند ما رسید

پنجائے پدر خود نشیند و تادمت دراز امورات ریاست را چندان زیرب
 وزینت بخشیدند که زبان زو خاص و عام است سچا الله نواب احمد علی رئیس بود
 سعدن سخاوت و مظهر شجاعت و رفنون سپاهگری مثلش کم پیدا شده شد
 بکرات و مرآت شیران را بر سواری فیل شکارے تنها بنفس نفیس شسته است
 آخرش در ۹۵۵ هجری ازینجهان فانی غم کمک جادو دانی نمود چنانچه تاریخ
 و فالتش ازین شعر ریخته که زبانی یکے از اشخاص بسبع رسیده واضح میگردد و فخر و
 حمد نواب احمد علیخان مونسے و لگا کتبه تالف بڑا عظیم ہوا ابو القاسم
 خٹان از سادات عظام و روسا کهنواست مرد مجید و خلیق و نیک ہنر و
 بود چون در ۹۵۵ هجری رحلت کرد تاریخش را میر علی اوسط رشک بدین عنوان
 نوشته قطعہ میر ابو القاسم اثنا عشری و کرد گلگشت ریاض رضوان و
 رشک تاریخ و فالتش نبوشت و حیف ای میر ابو القاسم خان و ابراہیم
 خان کاشانی کہ در عہد شاہ عالم بادشاہ از امرائے نواب نجف خان
 بود در ۹۶۴ هجری در اکبر آباد رحلت کرد تاریخ و فالتش نیست مع این ہذا
 مقام ابراہیم حرف الہا بہیم خان خاٹانان از امرار و دوزرا عہد
 ہمایون بادشاہ است سخاوت و دریاوی و شجاعت و ہمت برین امیر کبیر ختم شد
 بود چنانچہ در کتب تواریخ بتفصیل واقع است آخرش در
 وقتیکہ در ۹۷۴ هجری قصد حج بیت اللہ نمود و راثنائے راہ از دست
 حراسیان بقتل رسید چنانچہ ازین رباعی ہویدا است رباعی بہرم بطول
 کہ چون بہت احرام و در راہ شد از شہادتش کار تمام ہزین واقعہ تا
 پے تاریخش و گفتا کہ شہید شد محمد بہرام بختا و رخسان از امرار عہد
 سلطنت عالمگیر بادشاہ مردے بخیل بودہ است قدر مرد می علم

و هنر مطلق نمی شناخت چنانچه محمد افضل سرخوش شاعر قصیده در
 مدحش گفته بود اصلا متوجه نشد چون در سال ۱۱۰۰ هجری فوت کرد
 سرخوش مذکور یک قطعه تاریخ مشتمل بر مدح و ذممش تصنیف داشت
 و آن اینست قطعه در پنج جهان نجات در خان گذشت به من اند آب در
 گلستان سخن به خرم خواست تاریخ فوتش ز دل به بگفتا که کوفه دروان
 سخن به باقر خان ماضع باد که آقا باقر خان اصلتخانه مشهور است در
 عهد سلطنت عالمگیر بادشاه بوده چون در سال ۱۱۰۰ هجری رحلت کرد و تاجش
 پنبین یافتند قطعه دوم بو طایفه عید و دو شنبه به که آقا باقر از دنیا
 بر آمد به ملک تاریخ فوتش بر فلک گفته به باقر خلد آفت باقر آمد حرف
 الی احسین علی خان واضح باد که نواب سید حسین علی خان از سادات
 عظام باریه از امیرالامرا عالی شان بارگاه فرخ سیر بادشاه بوده است
 اختیار دستور نظم و نسق ریاست و سلطنت تمام و کمال حاصل
 سیداشت در آخر کار ازین نواب فرخ سیر بادشاه ناموافقت عظیم
 نیما بین واقع گردید چنانچه نواب حسین علی خان و قطب الملک برادرش
 فرخ سیر بادشاه را قید ساختند لیکن امیرالامرا و جباه
 و حشم نواب حسین علی خان تا عهد سلطنت محمد شاه بادشاه
 جمله بدستور بحال و برقرار ماند تا آنیکه در عهد محمد شاه بادشاه نواب
 محمد امین خان که سعادت خان خسروسانی مشهور است به حیدر خان
 کاشغری را جهت قتل نواب حسین علی خان آماده ساخت چنانچه در سال ۱۱۰۰
 هجری نواب حسین علی خان روزی در سواری میرفت که ناگاه حیدر خان
 مذکور از راه مکر و فریب خود در سستقیان ظاهر ساخته کاغذی به ملا حظ

گذرانید چون نواب صاحب بخاندن کاغذ متوجه شدند آن نابکار زخمی
 کاری زد که آن سید علی نسب آزان زخم مجسروح گردید گویند که در حالت
 مجروحی قاتل خود را نیز از کد کشته بودند شاعری مصراع تاریخ وفات آن
 سید و الاتبار بسیار مناسب تصنیف کرد و آن اینست: **مصراع**
 قتل حسین کرد و نیز پید عین هند **حسن علیخان** حرف نواب سید
 عبداللہ خان برادر نواب حسین علیخان مذکور است نیز در امورات سلطنت
 از عہد سرخ سیر بادشاہ تا عہد محمد شاہ بادشاہ بر مناصب
 امیرالامرائی و صوبہ و افتخاری استیاز عظیم سیداشت چون احوال کشته شدن
 نواب حسین علیخان برادر خود شنید بدعوای لعونش از افواج شاہی محاربات
 عظیمہ نموده خسرش این **حسن علیخان** و برادرش نجم الدین خان زہمائے
 کاری برداشتیہ مقید شدند تا اینکه بدبختی در ^{۳۲} سالہ ہجری از راه عذر و فریب
 در حالت حبش اورا زہر داد کہ از صدمہ آن شہریت شہادت
 چشید شاعرے **مصراع** مناسب تصنیف ساخت و آن اینست -
 ع زہر قاتل داد در کام **حسن حرف الدال** داؤد کہ بحافظ داؤد
 مشہور است در عہد شاہجہان بادشاہ باوصف بنفسی
 بدن خودش را در زمرہ امراؤ شمار میکرد و در حضور سلطان و
 شاہزاگان میر سید و مردوغت طلب بودہ است در ^{۳۲} سالہ ہجری
 فوت کرد شاعری بعد رحلتش ازین **مصراع** تاہنجش یافتہ - ع
 از نغمہ داؤد بدون شد آہنگ **حرف الدال** ذوالفقار
 خان این نواب اسدخان وزیر عالمگیر بادشاہ در کتب توارخ
 نوشتہ است کہ نام اصلی اسدخان ابراہیم بود و نام ذوالفقار خان

اسمعیل پو چون در عهد سلطنت اولاد عالمگیر بادشاه نواب اسد
خان خانه نشین بودند و در او آخر حال فرسخ سیر بادشاه از ایشان
عداوت دلی پیدا شد گویند که روزی فرسخ سیر این ذوالفقار خان را
طلب نمود ذوالفقار خان از رفتن نزد بادشاه راضی نبود پدرش باصر ابر
تمام اور اور حضور بادشاه فرستاد و او در حضور بادشاه بملازمت حاضر بماند
آخرش به بد ذاتی پیر جمله صوبه دار عظیم آباد در سال ۱۱۳۰ هجری ذوالفقار خان پیر
کشته شد چون نواب اسد خان احوال قتل ذوالفقار خان شنید در تخت
بیقراری و گریه و زاری این تاریخ گفت من و مخالف رشام غریبن باد و
چشم خون نشان گفت ابراهیم اسمعیل را قسریان نمود و حرف
الکین سعادت علی خان واضح باد که نواب سعادت علی خان معنی
بخطاب نواب امین الدوله پیاور است ابن وزیر الممالک نواب شجاع الدوله پیاور
در سال ۱۱۳۰ هجری بعد وفات نواب اصف الدوله پیاور بر سرند وزارت جلوس
فرمود چنانچه ازین قطع هوید است قطعه منشور سعادت وزارت ز علی
نواب وزیر چونکه آور کو بدست تاریخ وزارتش بفرمان خدا باقی گفت که
حق بکسی به نشت و تاریخ دیگر که شیخ امام بخش ناسخ گفته است
قطعه خداوند امین الدوله در ممر حکومت را صد و سی سال باشد
خرد سال جلوس سندش گفت به بجاه و شمت و اقبال باشد و این
وزیر بانه پیر روشن ضمیر دانا و عاقل جامع اوصاف حمیده مصدر حکما مدینه
بوده است سبحان الله انتظام النصیر ام ریاست چاه احسن شخص
فرموده است که هر شرطی از آن کتاب موسوم احکامات سعادت علی خان
ولایت دار و الله والله عجیب و غریب مکانات و باغات بهمارات پند و ستانی

و انگریزی تعمیر و ترمیم نموده است از آنجمله در سال ۱۲۱۰ هجری در بلده کهنه بمسلمه
 رستم نگر مکان درگاه حضرت عباس علیه السلام نهایت نفیس و عمد
 مصارف هزار ماروپیه از سر نو تعمیر فرمود و مرزا محمد حسن قنیل تاریخش
 چنین یافتند ع ابن گبند جدید بنائے سعادت است و نیز در سال ۱۲۱۰ هجری
 مسجدی نهایت عمد و بهتر بنا ساخت و شیخ امام بخش ناسخ تاریخش چنین یافت
 قطعه بهر سال بنا این مسجد فکر کرد و در جمعه اهل زمین و کوه و آسمان
 ندا آمد و مسجد گاه محدثین است این و بالجمعه در عین حالت حکمرانی نواب
 سعادت علی خان از صاحبان والا شان انگریز بهادر سخن تصفیہ ملک
 در میان آمد گاه بر بخش آتی فیصله فرار می یافت و گاه گاه در کی و بیشی
 سخن میرفت تا اینکه در سال ۱۲۱۰ هجری فیصله بر محاصل نصف ملک گردید و صاحب
 والا شان انگریز بهادر نصف ملک از نواب سعادت علی خان
 برگرفتند چنانچه ع ازین معسر استخراج تاریخش ساخت ع
 ملک از نواب فرنگی گرفت و آنش در سال ۱۲۱۰ هجری نواب سعادت علی خان
 بسیک اجابت با عی گفت چنانچه تاریخ وفاتش ازین معسر استخراج
 میشود ع آه شد گنج سعادت در زمین و شیخ امام بخش ناسخ تاریخ این
 وفات بدین عنوان موزون ساخت قطعه افسوس که نواب بین الدوله
 از ملک فدا رفت بحکم تقدیر و بر سینہ و سر دست زنان می رفتند
 پیشش تا بوقت او چه پیر و بانال و گریه برب هر کس بود و نواب وزیر
 نواب وزیر و از بعد لشش بهم بسیک کردند و زراغ و ملخ و گرگ و بز و زو
 و شیر و تاریخ وفات او نوشتیم ناسخ و افسوس وزیر بود و نصف
 تدبیر حرف الشین شاه هم بیگ از امرای عهد اکبر شاه است

و خدمت عہدہ قوری داشت آدم نیک نهاد سادات دوست شرفا نواز
 مصدر اوصاف حمیدہ و مظهر اخلاق پسندیدہ بود و شمنانش از ضربات
 تیغ و سنان او را قتل کردند چنانچہ تاریخ قتلش ازین قطعہ بر مے آید -
 قطعہ ظلم کہ رفتہ است برین نوجوان نگرہ بر حضرت حسین ز قوم یزید شدہ
 تاریخ فوت او چو طلب کردہ شد زوئل بہ بر کند و سہ خویش کہ شاہم شہید شدہ
 شہالیتہ خان واضح باد کہ نواب شایستہ خان امیر الاسرا عہد عالمگیری
 است در کتب تواریخ نوشتہ در ہنگامیکہ سیواجی بہ سولہ مرہ و در ملک
 دکن مفادات عظیمہ بر پا کردہ بود عالمگیر بادشاہ این نواب شایستہ خان
 را صوبہ دارد دکن مقرر ساختہ روانہ آن ممالک نمودہ بود چون از نواب شایستہ خان
 انتظام آن ملک بآئین شایستہ و ضوابط بالستہ قرار واقعی
 بظہور رسید عالمگیر بادشاہ شاہزادہ محمد معظم را صوبہ داری دکن مقرر
 کردہ فرستادہ بودہ شد چنانچہ شد آخرش این نواب شایستہ خان در شہر
 ہجری از بھجان رحلت کرد تاریخ وفاتش اینست - قطعہ مصدر فیض کرم
 شایستہ خان بہ گوے وجود و فیض از اتفاق بُرد بہ سال نقل آن امیر
 با کرم بہ گفت ثلث اہل خیر داد و مرد - شیخ الایمن محمد امان
 اللہ خان واضح باد کہ این محمد امان اللہ خان جد المجذبا کسار جامع اوراق بدلتا
 این دیوان محمد فیض اللہ خان ہدایونی از احبہ رؤسائے ہدایون در
 عہد عالمگیر و غیرہ بادشاہان صاحب جاگیر و منصب بودند والد ماجدش
 دیوان محمد فیض اللہ خان موصوف در عہد شاہ بھجان بادشاہ عہدہ
 دیوانی ممالک بنگالہ داشتند چنانچہ بیاد انشا اللہ تعالیٰ آخر در سال ۱۱۳۹
 ہجری محمد امان اللہ در بعضی از دیہات جاگیر خود در مقابلہ جنگ و شمنان

واضح باد کہ نواب شایستہ خان
 قطعہ برین نوجوان نگرہ
 تاریخ قتلش ازین قطعہ
 بر مے آید -

خودش شربت شهادت چشید و ملا محمد نصیر بدایونی تاریخ وفاتش چنین
یافته: قطعه فیاض عصر آنکه امان الوجود و زمین و هر بے ثبات چور و دزد
خودش هفت و تاریخ انتقال طلب کرد چون نصیر و سال وفات شیخ بزرگ
تأقیه گفت: **شجاع الدوله نواب ابن نواب ابوالمنصور خان صفدر**
جنگ بهادر است در **۱۱۸۰** هجری ولادت با سعادت بظهور رسیده چنانچه ازین
فرز پیدا است فرو برآمد آفتاب از مطلع نوره بدو تلقا نوباب منصوره حسام
در نوشیروان زمان قتلان فراموشی رستم دوران بوده اند در **۱۱۸۰** هجری
از صاحبان انگریز بهادر متنازع بر خاست و در مقام بکر که در نواح بندر سس
و عظیم آباد بر کناره دریای گنگ واقع است هنگامه کارزار گرم گشت و صاحبان
انگریز بهادر را فتح حاصل گردید چنانچه شاعر **تاریخ برین** عنوان استخراج
کرده فرنگیان فتح کردند و نواب شجاع الدوله معاودت کرده بصوبه اوده
بمقام فیض آباد رسیدند و در **۱۱۸۰** هجری از نواب حافظ رحمت خان فاضل
الملک والی ملک کبیر ضلع روپیه که هند و نواح بریلی بمقام فتح گنج محاربات
عظیمه واقع شده پس هرگاه درین محاربه حافظ الملک ملک هستی را گذشت
تمام اضلاع سرکار بدایون و غیره در فیض و تصرف نواب شجاع الدوله بهادر
در آمد و این شعر کاشف تاریخ قتل حافظ رحمت خاست: **فخر و جواز لفظ ظفر**
تاریخ خستم به پے باقی **سرد** حافظ بریدند به آخرش در همین سال **۱۱۸۰**
هجری نواب شجاع الدوله از **نیجیان** فانی غرض ملک جاودانی نموده چنانچه
تاریخ وفاتش ازین بهر عهد بهوید است **مهر** پنهان بر زمین شد بهیات به
حرف العین علی شیر سید عالی نسب والا حسب از سادات صفویه
در کشور ایران عهد و وزارت سلاطین صفویه را بوجه احسن انجام

سیداد شرفاورد در علمها نواز پا بند شرح نقیصه بنهایت درجه بود و در ۸۹۱
 هجری کمندل بدر بنهایت نفیس و عمده تعمیر کرد تاریخش اینست **قطعه**
 چون بدر سخت میر با علم و ادب و فسر و مرام افاده اهل طلب و چون
 در ششم ماه رجب کرد اجل اسس و تاریخ طلب از ششم ماه رجب به آخر
 در ۹۰۶ هجری این وزیر روشنفکر لبیک اجابت بداعی حق گفت مرزا حسنقل
 خان بتخلص به عاشقی تاریخش چنین نوشته است - **قطعه** امیر خراسان صفوی
 نسب به وجود و سخا و ود عالی نهاد و چون خواسته عاشقی سال او خرد گفت
 و ستور قدسی نهاد و حرف الفاء **فضل** علی ابن میر غلام حسین دهلوی
 و اخیار باد که میر فضل علی در عهد سلطنت نصیر الدین حیدر بادشاه صوبه
 عمده نیابت وزارت حاصل ساخته بود و خطاب نواب اعتماد الدوله ضیاء الملک
 سید فضل علیخان بهادر سپهرا ب جنگ یافته بود و حالش از غایت اشتها
 محتاج به بیان نیست در ۱۲۴۴ هجری از نیمخان فانی عزیمت ملک خاوردانی نمود
 مرزا اسد اللہ بیگ دهلوی غالب تخلص تاریخ وفاتش چنین گفته **قطعه**
 چون میر فضل علی را نموده است وجود و توروئے دل بخیرش ای اسیر رخ مجرب
 چون شد وجود کم و روروئے دل خراشیده و شود زاسم خودش سال جلش
 روشن **حرف القاف قاسم خان** نواب قاسم خان در عهد سلطنت
 عالمگیر بادشاه بوده است مرد مخیر نیک نهاد بود در ۸۳۳ هجری رحلت
 کرد و تاریخ وفاتش اینست **قطعه** قاسم خیر بود قاسم خان به شد
 ز دنیا به پنجم شعبان به گفت تاریخ نقل او رضوان به چمن عدن جاقاسم خان
حرف الیم میر محمد یوسف سید علی نسب از امراء عهد سلطنت شاه
 اسماعیل صفوی سلطان ایران بوده است و عمده صدارت داشت و در ۱۲۰۵

کریم و رحیم و جواد بود و در سال ۶۹۰ هجری دشمنانش قتل کردند تا نیکو نیت
 قطعه چون سیر محمد خلف آل عباد و از دار فناء رفت سوئے دار بقا و تاریخ
 شهادتش رقم کرد قضا و الله شهید ہو سخی الموتی و مهابت خان
 زمانه بیگ نام داشت از امرائے عهد سلطنت شاه جهان بادشاه و سلاطین
 افواجش بود گویند که ظالم و تکبر و نخوت و در نهاد او زیاده از حد بود و در سال ۶۹۵ هجری
 فوت کرد و محمد خان تاریخش چنین نوشته زمانه آرام گرفت مهابت جنگ
 نواب الوردی خان نام داشت و حاکم ممالک بنگاله بود و احوال ابتدای ریاست
 این نواب سپهر انتاب چنین است که از طرف نواب علل الدین ابن نواب -
 شجاع الدوله برانپور و اله در صوبه عظیم آباد پیشه صوبه بود چون از علل الدوله
 و نواب مهابت جنگ سور المزارچی گردید حتی که فویت بجنگ و جدال رسید
 و از طرفین افواج کشتی گشت و محاربات عظیمه واقع شد آخرش نواب
 علل الدوله شکست برداشت و کشته شد نواب مهابت جنگ تمام صوبه
 بنگاله را قبض و تصرف خود آورد و قرار واقعی حکمرانی کرد و مردان و اسب و
 و شجاع و سخی جامع اوصاف ستوده بود و با فوج و ملازمین در عسایار و اسب کو
 سلوک مینمود و در سال ۶۹۹ هجری بلیک اجابت بداعی حق گفت چنانچه
 ازین قطعه بود است قطعه کرد سفر تا جهان آن امیر به دل شده جا آلم عمده
 با الف آه بگفت و با تفتی گشت بعالم چه غم عمده و پس بعد از اوقات نواب
 مهابت جنگ پسر دخترش که سراج الدوله نام داشت بجاییش رسید و امارت داشت و میر علی
 جعفر خان و اما نواب مهابت جنگ را شش سراج الدوله برسد و امارت ناگوار شد
 و از صاحبان و الاثان انگریز بهادر در باره استحقاق خود استغاثه و استصلاح
 نمود چون بجایش صاحبان انگریز بهادر بفرج نواب سراج الدوله تاثیر نداشت بالاخر

نوبت جنگ و جدال رسید تا اینکه نواب سراج الدوله از مقابل صاحبان انگریز
 بهادر بمقام پلاسی شکست برداشته گرفتار گردید و سعی میدیدن پسر
 میر علی جعفر خان نواب سراج الدوله در همین حالت بس قتل سلطنت و از طرف صاحبان انگریز
 بهادر نواب علی جعفر خان بر سرند امارت صوبه بنگاله به پشت بعد چند نواب قاسم علی خان
 و ابادشن بجایش بنشست و حکم انی ساخت آخرش از صاحبان انگریز بهادر
 اخراج پیدا کرد و چیزه محاربه واقع گردید چنانچه این قصص مشهور است *
ملک محمد خان ابن مرزا نصیر صلتش از ماندندان است پوشیده نماند
 که مرزا محمد نصیر در عهد شاه عالم بادشاه از ماندندان و در هند و ستان آمده بود
 و ملک محمد خان که آدم نهایت دانا و عقیل و جوانمرد بود و بواسطت افراسیاب
 خان از نواب ذوالفقار الدوله نجف خان خطاب نواب مصام الدوله ملک محمد خان
 ولی جنگ یافته بر عهد نامه جلیله ~~سیراز~~ ممتاز بودند آخرش بمقام جیپور
 در ~~سال~~ هجری از بنجیان فانی رحلت کردند تاریخ وفاتش اینست ~~قطعه~~
 روح پاک ملک محمد خان * سوئے فردوس انتقال نمود * ماتت گفت الالبخیش *
 یکبار و دودوده و نه بود و تاریخ دوم اینست س ع الف کشیدم و تحریر کردم
 آه درینج **محمد منصور** از سادات موسوی نیشاپوری اند و سلسله نسب
 میر محمد منصور به قاضی میر شمس الدین موسوی میرسد واضح باد که میر محمد منصور
 در عهد شاه عالم بادشاه از ولایت خراسان بمقام نیشاپور و در هند
 آمده بودند بعد و در هند و ستان اول بخسور نواب شجاع الدوله بهادر
 ابن نواب صفدر جنگ بغرت و استیاز بوده و بعد چندی بر فاق نواب
 مرزا نجف خان بهادر رسیده بجایات نواب نجف خان بصوبه اکبر آباد و قنجا
 شدند و در حین صوبه داری اکبر آباد از سیر منصور بسیار کار عمده

عده بطور رسید از آنجمله مقبره سید نواز ششتری بمارت نفیس و متین
 بناغ بسیار عده و کتب و رنگین تعمیر و تعمیر نمود آخرش بمصدق کل من
 علیها فان سید محمد منصور بمقام جیپور در سال ۱۲۸۵ هجری از بجهان فانی عالم جاودا
 انتقال کردند تاریخ وفات برین اعداد و معدود است ع صد باعداد اتمه و در
 عشرين بود منتظم الدوله لقب حکیم مهد علی خان نشت واضح باد که چون
 بعد وفات غازی الدین حیدر بادشاه معویه او ده منصب سلطنت بر سرش
 نصیر الدین حیدر قرار یافت نواب معتد الدوله آغامیر را مستقید و محبوب و
 عده نیابت و وزارت بنواب اعتماد الدوله میر فضل علی خان دهلوی که حالش
 ورین نزدیکی گذشته است مفوض و منصرف کردند باز بجایش نواب منتظم الدوله
 حکیم مهدی علی خان را منصوب ساختند باز چون در سال ۱۲۸۶ هجری منتظم الدوله
 را نیز معزول ساختند شیخ امام بخش ناسخ تاریخ مغربی و چنین گفته قطع
 افتاد حکیم از نیابت و تاریخ بطرز نورس کم کن و از حائے حکیم شت برگز
 مستر تبه نصف نصف کم کن و میر علی پسر دختر خواجه باسط است و از حضور
 والیان کنهوشا هر لایق بی یافت و در رؤسای سعد و است و فی الواقع و و علم
 و فن موسیقی علی الخصوص در حق مرثیه خوانی سوز مثلش پیدا شده در سال ۱۲۸۵
 هجری انتقال کرد میر علی اوسطار شک تاریخ چنین گفته قطع مرد و بیج
 وقت میر علی و رزم خوان حسین حیف ایواس و بود و سلام علم موسیقی
 گویم از شور و شین حیف ایواس و به زهره تاریخ حلتش فرموده ثانی
 تان سین حیف ایواس و حرف النون نواب نجف خان
 واضح باد که نواب نجف خان بنیره آغا نجف است که آغا نجف وزیر اعظم
 شاه حسین صفوی شاه ایران را بود و از آنجا که نواب نجف خان بمیت

مرزا محسن برادر نواب ابوالمنصور خان صفدر جنگ در هندوستان تشریف آوردند
 و بعد چند سالی نواب نجف خان از مرزا محمد قلی خان برادر زاده نواب ابوالمنصور خان
 موصوف که در صوبه ال آباد حاکم بودند عهده نیابت را حاصل ساختند و بعد که شش
 محمد قلی خان مذکور نواب نجف خان پیش از نواب قاسم علی خان در جنگ له اوقات گذران
 کردن چون در آن ایام از نواب شجاع الدوله ابن نواب صفدر جنگ و از صاحبان
 والا نشان انگریز بهادر به قاسم بکسر جنگ شده بود و نواب شجاع الدوله شکست برداشته
 بود و نواب نجف خان بمعبیت شاه عالم عالی گوهر بادشاه در دہلی آمدند و مخاطب
 بخطاب نواب ذوالفقار الدوله بهادر شدند و در غرض سلطنت این شاه عالم
 بهادر شاه عهده نیابت و وزارت و مدارالمهام را با حسن وجوه سرانجام دادند
 سبجان اللہ عجب مخیر و جواد و بامروت بودند که از ترقیم الا قلام برون است گویند
 که هرگاه از نواب مرزا نجف خان موصوف و از راجه نول سنگ پسر هر راجه
 سورجمل دالی بهرت پور بمقام نندگان نون برسانه که بغاصله کرده از بهرت پور واقع
 است جنگ عظیم واقع گشت و فتح نصیب به نواب نجف خان گردیده از آن روز روز
 بر روز ترقی و انفرالیش مراتب از حضور سلطنت نواب نجف خان حاصل و متواصل
 شد ادنی حال مروت انکست که باوصف اینغنی که تمام مالک تعلقه را و نول سنگ
 بقبض و تصرف خود آورده بودند باز ملک سنی لکھ روپید براونول سنگ مستحق
 آخرش نواب نجف خان در سال ۱۱۹۹ هجری بلیک اجابت بداعی اجل گفت نارنج و فاک
 امنیت و طعه چو سید نجف خان بهادر بدہلی - شده پرتوانداز
 چون شش یکتا - فشانده ز بس نور ایمان بعالم بهیمه ظلمت کفر فتنه
 ز دہلیا چو شد صاحب ذوالفقار اسم جدش رسید است بر نام او هم زمولا بهیجا
 کند کار شمشیر نانش به بقلعه کشائی ز لقتیل اعدا چو سال وفاتش بحجیم دل

بنحیف کرد و اب هندیستان را به و تانج دیگر که بر مزارش تحریر کرده اند نسبت
 ع آسوده بنیر قدم شاه ولایت نواب نوبت خان در عهد اکبر پادشاه
 صاحب منصب بود و در سال ۹۳۰ هجری بمقام دبلی رحلت ساخت و مقبره اش اندرون
 قلعه کهنه بسیار نفیس از کار چینی که بر و اچ آن نیلگون بود و تمیه ساخته اند و نام آن مقبره
 نیلی چتری شهر است و تانج بنایش نیست. قطعه بهین خوش منظره
 عالی مقام و درین عالم ندیده چشم آیام و پئے تانج اتماش خبر داده
 چو پرسندم بگفتا یافت اتمام نواب ناصر جنگ مخاطب بخطاب نواب نظام
 الدوله ابن نواب آصف جاه نظام الملک چین قلیج خان صوبه حیدر آباد نهایت
 سنجیده و پسندیده بود و در سال ۹۴۲ هجری بمقام آرکات در جنگ فرانسس از دست
 همت خان افغان کشته شد میر غلام علی آزاد بلگرامی تاریخش و فالش چنین نوشته قطعه
 نواب عالی گستر عالیجناب در هفت فرصت ندا و تیغ حوادث شتاب رفت و در هفتصد
 زما در محرم شهید شد و تانج گفت نوبت گری آفتاب رفت و باب سوم
 در بیان علما و محدثین حرف الالف اسمعیل بخاری و اضحی که محمد بن اسمعیل
 بخاری صاحب کتاب صحیح بخاری از محدثین قدماست و از اکابر اهل سنت و الجماعت
 کتاب صحیح بخاری را اصح الکتاب بعد کتاب الباری میدانند و مستهور است که نوبت
 در میان منبر و مزار پر الوار جناب سید ابرار صلی الله علیه و آله و سلم
 نشسته در عرصه ده سال کتاب صحیح بخاری را با تمام رسانیده است آخرش
 بمصدق کل من علیها فان در شش هجری لیک اجابت بدایع حق گفت چنانچه تاریخ
 و تالش نیست. نظم آن محمد که ابن اسمعیل بود و مشک خلیل رب جلیل
 چون صحیح بخاری است از ده زبان بخالیست معتبره سوره در احادیث پیشوا
 همه و دره عشق مقتدا همه و سال مولود آن خدا آگاه و گفت تائف

عزیر دین الله و سال نقلش راجع هفت طبق و باقی غیب گفت قطب الحق
 ابو مسلم اسمش یفش عبداللہ ابو مسلم است صاحب کتاب صحیح مسلم از
 محدثین قدماست در ۲۶۱ هجری از بنجران فانی غلام ملک جاودانی نموده چنانچه ازین
 نظم مییادست نظم پیشواے زمانه مسلم بود و یک سال دین مسلم بود و سال مولود
 آن یگانہ و طاق و خمر دم گفت مادی ایستاق و سال تاریخ نقل او بے شک و صفا
 اهل عدن گفت ملک و امام ابو حنیفه اسمش یفش نفعان ثابت است
 و موطنش بلد و کوفه و اصحاب او که امام ابو حنیفه در باب فقهیات امام اعظم اهلبنت
 است و حالش از اشتهار محتاج شرح و بیان نیست در ۱۵۰ هجری بیکای
 بدیع اجل گفت تاریخ وفاتش نیست نظم آنکه او بود شاه مجتهدان و نام
 او حنیفه نفعان و سال مولود آن شهر و الا و سر علی است یا سیر نقیبا و عقل
 تاریخ او چو گوهر سفت و سال ترجمیل او مسلم گفت امام ابو یوسف تلمیذ
 امام ابو حنیفه کوفی است در ۱۸۰ هجری رخت زندگانی بر بست تاریخ وفاتش
 نیست نظم پیشواے زمانه یوسف بود و نقل او موجب تاسف بود و در ۱۸۰
 ماه بست و هفتم بود که بغردوس رحلتش فرمود و شب آدینه بود کان و الارث
 زمین تیره خاکدان بلا و سال تاریخ او بلا اشباه و گفت باقی امام دین الله
 امام احمد بن حنبل و رفقه امام راجع اهلبنت است کتب بسیار تألیف نموده
 از آن جمله سند احمد بن حنبل امشایر کتب حدیث اوست در ۲۴۱ هجری ازین
 دار فانی بعالم جاودانی انتقال فرمود تاریخ وفاتش نیست نظم آنکه
 او بود احمد بن حنبل و شد از نو مسلم و زیب عمل و سال ترجمیل آن خدا آگاه
 شد قم صاحب جنان اله ابو نصر اسمش مجیل نفعی بن حماد الجوهری صفا
 کتاب صحاح اللغات است در ۳۹۲ هجری از بنجران رحلت ساخت

بی سر و پا گشت شرع و دین و تاریخ دیگر اینست نظم شیخ علامه زمان و زمین
 قاضی علم حق بهاء الدین به سال ترحیل او بلا اکراره به بعضی اقسام گفت شیخ عالیجاه
 باقر داماد میر باقر داماد مولدش بنده اصفهانیان است و وجه نقیضش بلفظ داماد
 چنین گفت اند که میر باقر در ایام صبا پدر مدرس اصفهانی تحصیل علوم اشتغال
 داشتند که روزی با دوازده عصر شاید سلطان محمد در آن مدرس تشریف آمد
 و امتحان طلباء مدرس گرفت و در آن وقت بزودی هر چه تمامتر میر باقر تصدیق
 و در محراب شاه نهایت عمده و متین تصنیف کرده بنظر نذر گذارید با دوازده
 بغایت حیران و تعجب شده بعد دریافت احوالش مورد الطاف و اکرام فرمود
 و دفتر خود را بقدر احوال میر باقر در آورد و از آن وقت بقیش میر باقر داماد و او را
 یافت با بجز میر باقر داماد تا عهد بادشاه ثریا بارگاه شاه عباس صفوی علم اشتغال نمود
 معقول و منقول برافراشت بثلث العلیین در میان علما معقول مخاطب که دید و در آن زمان
 بهاء الدین اعلی بود و در وقت وقوع اینست که بیان علوم آن بحر علوم خارج از حیطه ترقیم اقام است
 و از غایت اشتغال محتاج به تفصیل نیست و در علوم معقول و منقول تصانیف بسیار دارند چنانچه
 علما و فضلا مشتهر است از آنکه کتاب الف البین و عین الیقین و فسات و غیره است و در سلسله
 هجری بلیک اجابت بدایع اجل گفتی چنانچه این مصراع هوید است عروس علم دین را بود و این
 بدایع فاضل یونی از برادران امجدی مولف جامع اوراق اعز است و در سلسله
 علامه دوی الاحرام عهد سلطنت شاه جهان با دوازده بود و در نظم و فصلی بود که در آن
 ایام ضرب النثل بوده و مردم او را مثل ملایم و امیکفتند و خطابه را بدین نحو و در سلسله
 هجری چون از جهان فانی خیزد ملک با او دانی بر بست عسل و قاضی زاده
 سال فانی چنین استخراج نموده تقدیر صرف بدری باسط خواجیه باسط از جمله علما و در سلسله
 است و در سلسله کهنه بعد از وفات شیخ الدوله مرجع خلافت بود گویند که کتب هر علم و فن بدان و در سلسله

بود که از حد احصاء بیرون است در کتاب الجبرری البیک اجابت بداعی حق گفت
 پنج مؤمنین باسط تاریخ وفات افست **حسن** الجیم جابر الدین محشمی از اکابر علمای
 قمی از مشایخ است و نقل کشید که از تقدیمات اوست در میان علمای و فضلا اتفاق
 شده است و در سال ۳۱۳ هجری از جهان فانی بساط عالم جاودانی او تحال نمود چنانچه ازین نظم
 هویداست **لظم** آنکه او بود صاحب کشف دلش از کینه و کدورت صاف نام نامی اوست
 جابر الدین حسن مکنی الجان مشوا به سال نقلش ملک بهشت و رقی به
 در **رحمة** علی الحق جمال الدین محدث سید جمال الدین محدث صاحب
 کتاب روضه الاحباب است او اشرف از غایت اشتهار محتاج به بیان نیست در
 کتاب الجبرری البیک اجابت بداعی حق گفت چنانچه تاریخش نیست **لظم** عالمی
 شریف سال به عارف ذات ایزد متصل به عقل تاریخش از شواهد حق خلده گفت و او
 جمال بود خلق خلده **حسن** الحسین واعظ که بلا حسین کاشف غشوه
 از مشایخ علمایست صاحب تفسیر حسینی و روضه الشهداء و اخلاق محسنی
 بنامه است تاریخ تصنیف کتاب اخلاق محسنی خود گفت و آن اینکه
قطع را باخبر گفتم یکی از سران ختی قدم به در مقدم تو چشم سخن با
 یافتم اخلاق محسنی بهامی نوشته و تاریخ هم نویس را اخلاق محسنی
 سرش ملا حسین واعظ و به نام جبرری البیک اجابت بداعی
 ایل گفت تاریخ و فاش نیست **قطع** ناصح و خافض مولانا حسین کاشف
 آنکه گنج معرفت و مخزن دلها بنامه دیدش در واقع بر منبر عرش از مشرف
 آفتاب تاریخ فوایدش چیست ای صاحب رشاد گفت چون شد بعد ازین
 به منبر عرش مقیم به از این تاریخ نیکو منبر را عرشش باو حیدر
 و انصاف و مولا شاه حیدر خطه امل است و در اجله علمای اشد میوه معدود است

در ششده هجری رخت زندگانی بر بست چنانچه تاریخ وفات شایسته نظم
شاه حیدر که مظهر حق بود و رازوان وجود مطلق بود و گفت تاریخ نقص
اورضوان به جائے حیدر بکثر و بچنان **حرف الدال** در علم و در
سید ولد ار علی ابن سید محمد معین نصیر آبادی از سادات عظام و علم
ذوی الاحترام عالم علوم معقول و منقول حافظ ارکان شروع و اصول و در
ریاست نواب آصف الدوله بهادر از تأییدات نواب مرزا حسن رضا خان
صاحب به بلده لکهنؤ **ع** اجتہاد و عمر می افراشتند و محمد معین مذہب غیب شایسته
عشره بیضر بودند و تصانیف بسیار یادگار جنابش است از آنجمله کتاب
عماد الاسلام و صوارم و حسام و اساس الاصول و امثال آن و در ۱۲۰۲
هجری سجدے عالی شان در لکهنؤ تعمیر فرموده است چنانچه شرح انام
تاریخ تعمیر آن سجد چنین موزون ساخت قطعه دلبز زہر ولد ار علی
کامل اندر اجتہاد و اتفاق ساخت چون سجد شدہ تاریخ آن سجد اقصا
ثانی شد بنا بہ آخرش مولوی سید ولد ار علی صدآور سیدہ ہجری ازین
جهان فانی بعالم جاودانی انتقال فرمودند چنانچه تاریخ وفات نیست
تقریرت عاوالا سلام **حرف سین** سفیان نوری ادا کا پڑشید
قدیم اہلسنت است و در ۱۲۰۳ ہجری ازین جهان فانی بملک ہمسایہ فانی
انتقال کرد و تاریخ وفاتش نیست **نظم** آنکہ سفیان نوریش نام بہت
مرشد خاص و در ہر عام است بہ مرقد کیش بہ لبرہ ہدان بہ ساجد
او ہماے جهان سعد الدین افتخارانی از اکابر علم اہلسنت است
عالم علوم معقول و منقول حاوی ارکان شروع و اصول صاحب کتاب
مطول و مختصر و شرح مقاصد است در ششہ ہجری ازین جهان فانی حلت

کرد تاریخ وفاتش نیست ^{لظلم} تقدیرم ^ع و وجود با تمکین ^و فاضل ^ب لظیر سعد الدین
 بخش چار باغ تفتازان ^و نورست ^و قیاس ^و قیاس ^و تفتازان ^و مختصر نقطه
 رتبه ^و هم ^و مطلق ^و خطی ^و تاریخ ^و پیش ^و سال ^و ترحیل ^و نقل ^و سعید الدین ^و
 بیگان ^و کمال ^و صدق ^و یقین ^و برهمن ^و خلق ^و روشن ^و است ^و دعیان ^و مظهر ^و
 بهشت ^و بخوان ^و سید علی ^و همدانی ^و از ^و مشاهیر ^و علماء ^و اهل ^و سنت ^و است ^و صاحب
 نصاب ^و فی ^و لیست ^و است ^و در ^و مشاهیر ^و عجم ^و انتقال ^و کرد ^و تاریخ ^و وفاتش ^و نیست ^و لظلم
 همدانی ^و است ^و سید ^و همدان ^و به ^و اسم ^و سامی ^و او ^و علی ^و همدان ^و شد ^و رقم ^و سال ^و نقل ^و
 و ^و از ^و قطب ^و عالی ^و جنت ^و اعلی ^و سید ^و علی ^و که ^و بلانی ^و از ^و مجتهدان ^و علماء ^و اربعه
 است ^و در ^و مشاهیر ^و عجم ^و بی ^و از ^و بخوان ^و قانی ^و لجم ^و الم ^و جاو ^و دانی ^و انتقال ^و کرد ^و شیخ ^و آقام
 تاریخ ^و تاریخ ^و وفاتش ^و چنین ^و گفت ^و قطعه ^و حیف ^و بود ^و آنکه ^و خضر ^و راه ^و بدی ^و به ^و ای
 کشور ^و بق ^و گردید ^و شد ^و سیه ^و خانه ^و عالم ^و دهر ^و سو ^و حشر ^و دید ^و ماتش ^و به ^و گردید
 در ^و دلی ^و طیفه ^و عالم ^و بانی ^و مجلس ^و عز ^و دید ^و چون ^و مسجد ^و زفت ^و به ^و نماز
 طاق ^و از ^و باز ^و غم ^و دو ^و تا ^و گردید ^و مهر ^و سجد ^و شد ^و کف ^و انوس ^و پس ^و چون
 سک ^و اشک ^و بار ^و دید ^و که ^و یک ^و عمر ^و اجتهاد ^و د ^و به ^و نه ^و به ^و یک ^و حرف ^و او ^و خط ^و کرد
 گفت ^و سال ^و وفات ^و او ^و تاریخ ^و به ^و جسم ^و و ^و خاک ^و که ^و بلا ^و گردید ^و سید
 حسن ^و خلف ^و الصدق ^و مولوی ^و سید ^و الدار ^و علی ^و صاحب ^و عامل ^و با ^و عمل
 و ^و فاضل ^و به ^و بدل ^و بود ^و در ^و مشاهیر ^و عجم ^و انتقال ^و ساخت ^و میر ^و علی ^و از ^و مشاهیر
 تاریخ ^و تاریخ ^و چنین ^و گفت ^و قطعه ^و با ^و عباد ^و ات ^و عمل ^و جنت ^و نعم ^و البدل ^و به ^و باغ ^و جنت
 یا ^و انتی ^و داد ^و ای ^و سید ^و حسن ^و به ^و سال ^و تاریخ ^و وفات ^و گفت ^و رشک ^و خسته ^و جان ^و باغ
 نور ^و چشم ^و چهره ^و آه ^و ای ^و سید ^و حسن ^و سید ^و حسین ^و خلف ^و الصدق
 مولوی ^و سید ^و الدار ^و علی ^و صاحب ^و المشتبه ^و سید ^و میر ^و ن ^و صاحب ^و در ^و مشاهیر

ہجری ولادت با سعادت حاصل گشتہ چنانچہ خورشید کمال سال ولادت
 است عالم علوم معقول و منقول حاوی ارکان فروع و اصول فی الواقع
 اگر اند کے ہم از توصیف آن معدن علوم و شطرے از فضائل آن مصدر
 فاضل و کریم طبع کردہ شروع شتوی ہفتاد و سن کا غد شود کہ کتب بسیار
 از تالیفات آن افتخار المجتہدین سید الفضل استدلال و شہور است از انجملہ
 کتاب روضۃ الاحکام و حدیقہ سلطانیہ و امثال آن است و در قریب تالیف
 ابن اوراق از پنجہاں فانی بعالم حب او دانی انتقال فرمودند حرف الشیخ
 شافعی محمد بن ادریس امام شافعی از ائمہ اربعہ اہل سنت است
 و احوال شریف از غایت اشتہار محتاج بہ بیان نیست در سنہ ۲۷۰ ہجری فوت
 زندگانی بر کشید تاریخ وفاتش نیست و نظم بہمہ علم و فضل و صدق و حقین
 شافعی بود و مخیر مجتہدین ۴ سال ہو لو د او مسلکی دان ۴ سال ترجیل او متقد
 خوان ۴ شریف جرجانی از اکابر علماء اہل سنت و صاحب کتاب
 شرح مواقف و امثال انت و احوال شریف شہر و مہر و وفات ۱۸۰
 ہجری انتقال ساخت تاریخ شریف نیست نظم فاضل بے نظیر میر شریف
 جسم او چہ روح بود لطیف ۴ شرح و تحقیق علم منطق زو ست ۴
 بیگانہ شاخ مواقف او ست ۴ سال نقل شریف بگو بہشت مکان ۴ با تو
 قطب بہشت او را دان ۴ حرف العین علی متقی از اکابر علماء اہل سنت
 است کتاب کثر العمل از تصانیف او ست در سنہ ۲۷۰ ہجری انتقال نمود
 تاریخ وفاتش نیست و نظم آنکہ او حاوی غنی و جلی است ۴ متقی زمانہ شیخ
 علی است ۴ سال تاریخ او رقم انکا دہ وارث الانبیاء سجدت حسان و ادعبد الحق
 و ہلوی دافع باد کہ شیخ عبد الحق محدث اہل سنت عالم با عمل

دوازده ساله شیخ علی متقی است مولدش ولایت توران بوده و در سال ۵۸ هجری
 ولادتش بطور رسیده چنانچه شیخ اولیا سال ولادت او دست و در
 عهد اکبر بادشاه در هندوستان رسیده بحسب خلق فیوض احادیث میرسانید
 و کتاب شرح مشکوٰۃ و شرح سفر السعادت و تکمیل الایمان و امثال
 آن از تصانیف اوست آنست در سنه هجری بسبب اجابت بدعی
 اجل که در چنانچه تاریخ انتقالش سرالم است و تاریخ دوم نیست نظم
 فاضل شیخ عبدالحق به حامی شریع و دین به نیک نسق به سال نقلش خرو عیا
 و نهفت به بخلاق بهشت مرتد گشت به عبد القادر واضح باد که ملا عبد القادر
 قادری تخلص از مشو طنان بدایون است و پنجمه پیش منازان اکبر بادشاه
 بود کتاب که بتوانی بدایونی شهرت دارد از تصانیف اوست فاضل
 ذمین و طباع و شاعر متین و حاضر جواب بود در سنه هجری رحلت یافت
 شیفته شاعر تاریخ و فالتش چنین یافته قطعه شاعر خوش کلام
 و خوش انکار به ریجهان چونکه انتقال نموده از سرانک شیفته آورده
 قادری آه انتقال نموده عبد الحکیم سیالکوٹی واضح باد که ملا عبد الحکیم
 در عهد عالمگیر بادشاه بوده است جامع علوم معقول و منقول و صاحب تصانیف
 لائقه است طرز انجمله حاشیه بر شرح ما جامی بسیار خوب نوشته
 و کتاب غنیة الطالبین را ترجمه کرده در سنه هجری از بن جهان فانی کوچ
 کرد تاریخش نیست نظم عالم و عامل و خدا آگاه بود عبد الحکیم رضوان
 سال نقلش بگو بهفت اعلیم مسکن مولوی بنجله نیمه به عبد الله
 واضح باد که مولوی عبد الله از مشاهیر فضلاست در سنه هجری انتقال ساخته تاریخ
 نظم مولوی زمانه عبد الله عظم الشا قبره شراره قتل تاریخ

گفت مشد خلد جاے به الله عبد العزیز و دہلوی ابن مولوی شاہ
ولی اللہ محدث واضح بادکہ شاہ عبد العزیز صاحب ملک العلماء ہندوستان افتخار
الحدیثین اعماؤ التفتیین بودند اگر ہزار زبان تریف و توصیف آن فاضل جلیل
القدر بیان کردہ شود اندکے از بسیار و یکے از ہزار است مدۃ العسر
بنبدہ دہلی ترویج مذہب اہل سنت و جماعت میفرمودند و از مواظبت تفسیر
و حدیث و کلام و نیار استفاضہ میرسانیدند کتاب تفسیر عزیزی و تحفہ
عشریہ از مؤلفات شاہ صاحب موصوف است در ۳۲۰ ہجری از پنجہاں فانی
بلکہ جامع دانی انتقال فرمودند چنانچہ حکیم موسی خان دہلوی تاریخ وفات چنین نوشتہ
اندہ شہر و از وفات شاہ صاحب سربے پاشدہ فقر و دین فضل و مہر
لطف و کرم علم و عمل حروف الغین غزالی واضح بادکہ احوال امام غزالی
شہور عالم است کتاب فصوص الحکم و غیرہ از تصانیف اوست و در ۴۰۰
ہجری انتقال کرد و تاریخ اینست نظم آن محمد امام غزالی صاحب کشف
و ترب عالی و سائنات از چہاں ورود و چاودان شاہباز
عبد گوہ علام حضرت واضح بادکہ مفتی غلام حضرت بمقام لکھنؤ عہدہ
مفتی گری میداشتند در ۳۲۰ ہجری انتقال کردند شیخ امام بخش ناسخ
تاریخ و تاریخ چنین گفتہ قطعہ درہ مفتی غلام حضرت امیوس کہ بود بشہر
لکھنؤ حکیم شرع و سال تاریخ رحلت آن مرحوم فرمودہ کہ بود او حاکم
شرع و فتح الدین رازی از اکابر سلسلہ اہل سنت است صاحب
تفسیر کبیر احوال از مائت اشتہار محتاج بہ بیان نیست و در ۳۲۰
ہجری ازین چہاں فانی ملت کرد و تاریخ اینست چہاں امامی کہ فخر
رازی بود روز جمعہ ۲۰ ہر نقل نمودہ ۴۰۰ مرتب آن ستودہ خصال

بیگمان بود عزه شوال سال تاسیخ نقل آن خوشرو و عده اهل حنبت
 است بگوده فتح الشد شیرازی از علما و کبار و انکار تاسدار
 بود و پیشبیمه داشت در سنه هجری در عهد او اهل اکبر شاهی از شیراز
 حسب الطلب بادشاه و هندوستان قدم آور و چنانچه ازین مصراع
 هویدا است ع شاه فتح الله امام اولیا فضل امام خیر آبادی واضح باد
 که مولوی فضل امام از اجماع علمائے هندوستان اہلسنت است و علم معقول
 و مشقول شش کم پیدا شده باشد و در بلده شاہ جهان آباد عہدہ بنفتمت گری
 گری و ارسا و صدر الصدور سے از پیشگاه صاحبان دالاشان کمپنی انگریز
 بہادر باد مغفوض بود چون در سنہ ہجری وفات یافت مرزا اسد اللہ بیگ
 غالب تخلص تاسیخ وفاتش ازین قطعہ استخراج ساخت قطعہ
 و اور بقا قبل از باب فضل کہ در سوئے جنت الہا و احرام ہ چونکہ غالب
 انہ کے کسب شرف و حبت سال فوت آن عالی مقام ہ چہرہ ہستی خواشیدہ
 تحت ہ تابنا تخریر و تمسہ ہ گفتیم اندر سایہ لطیف نبی ہ باو آہ ہ شکہ
 فضل امام ہ حرف الکاف کاظم علی لکھنوی ابن مرزا غلام علی خان
 واضح باد کہ مولوی مرزا کاظم علی از خاندان امراء عظیم الشان ہندوستان
 و افضل تلامذہ مولوی سید ولد ار علی صاحب بوفید زائد و فقیہہ و عابد
 کامل و عالم باعمل اگر مرزا صاحب را آیتہ از آیات الہی گھستہ شود بجاست
 و اگر در فضائل و طہارات مشمل ہلاکہ تہرا وادہ آید رواست در سنہ ۱۲۴۵
 ہجری لیلیک اجابت بداعی اجل گفت چنانچہ خلیج امام بخش ناسیخ تاسیخ
 وفاتش چنین گفتہ قطعہ جناب مرزا کاظم علیخان ہ زوئیہ شد
 سوئے فرووس عازم ہ ہمیشہ بود آن عالی مناقب ہ بہر شب قائم و

ہر روز صائم و محب قائم آل عبا بود و از دین محمد بود و قائم و تسبیح و تحمید
 بہ تکلیف و چودل بودہ زبان مشغول دائم و ہر اوجہ حیدر کاریرت و ضعیفان را
 ہمیشہ بود و خادم و نو شتم سال تاریخ و فالتش و باقیم شریعت بود و حاکم و
 حرف الیہم مالک از ائمہ اربعہ اہل سنت است و احوالش از غایت اہتمام
 محتاج بیان نیست کتاب موافق و حدیث از تالیفش است و در سلسلہ ہجری
 از پنجہاں رحلت کرد تاریخ اینست نظم مجتہد در زمانہ مالک بود و عارف و
 سالک و سالک بود و سال مولود مالک دوران و گفت ہاتف زہر
 جواد جہان بود چون رہنمائے دین متین و سال ترجیل اوست قدوہ دین
 محمد بن حسن شیبانی از تلامذہ امام حنیفہ است و در سلسلہ ہجری رحلت یافت
 تاریخ وفاتش اینست نظم مفتی شرع و دین محمد بود و تاریخ پاک ذات
 احمد بود و سال نقلش کہ بزرگو ہر سفت و ماہ اوج فلک ملک گفت و
 مولوی محمد قلی خان کنٹوری ابن سید محمد ابن سید حامد از سادات
 عظام و فضلاء از دالاحترام و از تلامذہ کرام مولوی سید ولد اعلیٰ صاحب
 بودند مولد شش قصبہ کنٹور از قول و کھنواست مدۃ العمر مہمدہ مفتی گرے
 دار سار و صد الصدوری ضلع میرٹھ از طرف صاحبان و الاشان انگریز
 بہادر مفتی صاحب موصوف مفتی ماندہ لقمانیف لائقہ دارند از انجمن
 کتاب سیف ناصر می و بر تان سعادت و تقلیب الکامد و غیرہ است و در سلسلہ
 ہجری البیک اجایت بداعی اچلی گفت میر علی اوسط رشک تخلص تاریخ وفاتش
 چنین گفتہ قطع سید و فاعنل و ذی رتبہ و صاحب اخلاق و بہایمندی
 جواز مردم دنیا دوری و افتاب فلک دین بزمین پنهان شدہ سوخت
 دلہا کے جہان داغ غم ہجوری و رشک این مصرعہ تاریخ وفاتش

مولوی میر محمد قلی کنٹوری مولوی محمد روم در کهنه بود در سال ۱۲۳۹
 هجری رحلت ساخت شیخ امام بخش ناسخ تاسخ وفاتش چنین نوشته
 قطع سید محمد روم از جهان رفت گفتند بزرگ و خور و صد حیف و تاسخ
 وفات گفت ناسخ و محمد روم زمانه محروم و صد حیف و ایضا از ناسخ و قطع
 زین جهان رفت مولوی محمد روم عالم و عامل و حدیث بنی و بهر سال وفات
 آن مرحوم و گفت دل خادم حدیث بنی حسن النون ناصر الدین قاضی
 بیضاوی از اجله علمائے اہل سنت است تفسیر قرآن شریف بیا تفسیر
 و عمده نوشته چنانچه متداول است در سلسلہ ہجری از بیجان فانی بجا
 جاودانی انتقال ساخت چنانچہ ازین نظم ہوید است نظم آنکہ ابو و قاضی
 بیضاوی نور اللہ صدرہ ابداد ذات عالی او مقرر بود عالم را بعلم راہ نمود
 سال نقوش بخوان بدو خدا ناصر از پاوششہ است جدا و لیکہ
 تاسخ آن احضر و در مطہر الحق اخص قسم فرمودہ نور اللہ ششمی
 از علمائے متکلمین شیعہ سید عالی نسب و الاحساب و مولدش بلدہ شہر
 در عہد ہمایون و اکبر بادشاہ در ہندوستان تشریف آورد بغیرت و امتیاز
 تمام مرجع بن الانام است و در بلدہ لاہور عہدہ قضا بان بزرگوار
 مفوض ماندہ از بیعت بقاضی نور اللہ ششمی ہم شہرت دارند و
 صاحب تصانیف لائقہ است از آجملہ کتاب احقاق الحق و تصانیف النوا
 صب و مجالس المؤمنین است آخرش در عہد تیمار گیارہ و شاہ و شہ
 ہجری ہجیدہ در کتب تواریخ مسطور است از بیجان فانی بجا
 جاودانی از حال ساخت تاسخ انیت قطعہ میر نور اللہ عالمی انتساب
 زین زمانہ بادل آکد شدہ سال نقوش مطہر الحق زورقم و عدن جائے

میر نور اللہ شدہ پنجف علی فیض آبادی واضح باد کہ مولوی سید
 نجف علی از فضلائے عالی مقدار شیخہ و اکابر و روزگار امامیہ بودہ در
 تدریس و تعلیم کتب درسیہ و علم قرأت بے مثل و لا ثانی بودند و در ۱۲۵۴
 ہجری بلیک اجابت بداعی حق گفت چنانچہ ازین مصداق مولفہ
 سید علی اوسط رشک ہوید استع ای ہی سید نجف علی فاضل نور الحق
 از اجلہ علمائے اہل سنت متوطن لکھنؤ است در ۱۳۶۱ ہجری رحلت یافت
 تاریخ وفاتش شیخ امام بخش ناسخ چنین گفتہ قطعہ علامہ میر
 نور الحق چنانرا باجل سپرد و بیات الیوائے بد تاریخ وفات او نمودم مرقوم
 نور الانوار مرد بیات الیوائے و حرف الیاء یا فعی از قدما و علما است و با
 امام قطب الملک شہرت دارد و صاحب کتاب تاریخ با فعی است در ۱۲۵۵
 ہجری از بیخیاں فانی بمسلم جادوئی کوچ کرد تاریخ وفاتش انبیت نظم
 آن امامیکہ یا فعی بودہ بد تاریخ راہ شافعی بودہ بد سال ترحیل آن ستودہ
 شہرہ مردم قطب انج خلد نوشت یاد علی نصیر آبادی مخفی نمائند کہ مولوی
 سید یاد علی از فضلادزدی الاحترام شیخہ و از پیران ہجری و از اجلہ
 ملائذہ مولوی سید ولہار علی صاحب بودند اگر فضا کل علوم معقول و منقول
 آن فاضل جلیل القدر نوشتہ شد و اندکے از بسیار دیکے از ہزار است تفسیر
 کلام مجید چنان بہتر و نفیس نوشتہ است کہ قلم و زبان طاقت ہیجان
 اوصاف آن ندارد و در ۱۲۵۸ ہجری بلیک اجابت بداعی حق گفت میر علی
 اوسط رشک تاریخ وفاتش چنین نوشتہ قطعہ افسوس مرد مولوی
 یاد علی بد سید عالم امام مردم بودہ بد تفسیر کہ مبنوشت آن محسن علم
 کشف از نور ہے تو ہم بودہ بد بر برید است بے ریا کوت فقہ

لغزت از تپش و تپش بود و از شکر فرو و نعمت علم و عمل و این مصداق
 این شکر تم بوده و ماه رحلت بیست و ششم بود و اموسس و این ساخته باعث
 نالم بوده و تاریخ وفات خامنه رشک نوشت و یوم انشین و بست و جسم بوده
 پاپیاسم در بیان فقر و شیوخ اهل تصوف ابراهیم ادهم گویند که ابراهیم
 سلطنت را گذاشته در پیشی اختیار کرده بود چنانچه درین حکایت واقع
 ابیات شنیدیم که ابراهیم ادهم و شب بر تخت شاه و خفت خورم و
 بگوشش اورسید آواز پائے در جابر بست چون شوریده را کے و گفت
 کیست بولائے این بام که دارد بر فراز قصر بگام و جالبش داد او از من تدبیر
 شسته گم کرده من عاجزم پیر و پس ابراهیم متعجب شد و گفت شسته گم
 کرده را بر بام کس بست و پیا سیخ گفت ادای شاه خوش بخت و خدا
 بوی کسے کرد است بر تخت و پس ابراهیم ادهم بجز دستملع این معنی تخت
 سلطنت را گذاشته فقر و صحرانوردی اختیار کرد و آخرش در ۶۹ هجری ایچ
 قانی بجالم جاودانی عزم ساخت تاریخ وفاتش نیست نظم پورا و ادهم
 که بود ابراهیم صاحب معرفت بقلب سلیم و بر سر تخت فقر سلطان بود و
 برش تاج لوزر عفان بود و صاحب تخت بود آن سلطان و تارک سلطنت
 شد از دل و جان و اختیار طریق شاقه گرفت و قوت خود را بقدر
 فاقه گرفت و شب جمیع رحلت آن و عقل مصباح حدن گفت
 بخوان اسم معیل چشتی در اکبر آباد سکونت داشت و ادم نیک میر
 بود در ۶۶ هجری رحلت ساخت تاریخ وفاتش نیست نظم
 شیخ عالی مقام اسمعیل و بر ره اهل حشت بود و دلیل و گفت تاریخ نقل
 او و عاقبت ماه فردوس چشت اسمعیل و الهی را قادر

این کتاب
 در تاریخ
 سلطنت
 ابراهیم
 ادهم

واضح باد که شیخ الہدای سلسلہ بیعت خاندان قادریہ نیکو جاری داشت
 در شش ہجری رحلت ساخت تاریخ وفاتش اینست لفظ شیخ الہدای
 بود اصل حق ۶۰ ماہ پسرخ مقید و مطلق ۶۰ عقل تاریخ نقل آن بسعد و ہند
 رقم قدوہ شایخ بود ۶۰ احمد سرہندی پوشیدہ ماند کہ شیخ احمد
 سرہندی از قوم شیوخ فاروقیہ و ملقب بمجدد الف ثانی است و علم تصوف
 خاندان نقشبندیہ می افراشتند چنانچہ سلسلہ بیعت مولوی شاہ
 عبدالعزیز صاحب دہلوی ہم بہین بزرگوار میرسد جامع علوم و فضائل بودہ
 در ۱۲۰۰ ہجری وسادہ زندگانی ازین دار فانی بر بست چنانچہ ازین نظم ہویداست
 نظم آنکہ ادب و ہر خرمندی است ۶۰ احمد کے کابلے و سرہندی است ۶۰ سال
 تحصیل آن خدا آگاہ ۶۰ سر رقم شیخ بود اہل اللہ ۶۰ حرف الباء
 باینرید بطامی حالش از غایت اشتہار محتاج بہ بیان نیست در ۹۰۰
 ہجری از ہم ملک آخرت ساخت چنانچہ حال ولادت و رحلتش ازین نظم
 ہویداست نظم محقق باینرید بطامی ۶۰ روح اللہ روحہ الہی ہوا
 مولود آن شہنشاہ دین ۶۰ سر صوفی بدان بصادق و یقین ۶۰ سال تحصیل
 آن مکمل حق ۶۰ شد رقم باینرید واصل حق ۶۰ بہاء الدین ذکر یا شیخ بہاء اللہ
 ذکر یا ملتانی از شہور ترین خاندان نقشبندیہ است در ۹۰۰ ہجری
 بیک صاحب بداعی اجل گفت تاریخ وفاتش اینست لفظ
 پیشوا ۶۰ طریق صدق و یقین ۶۰ نقشبندیہ چہان بہاء الدین ۶۰ سال
 تاریخ نقل آن محمودہ خرم خاص اہل دین فرمود بدیع الدین شاہ
 مدائیم این بزرگوار مرید شیخ محمد طنفوری بطامی است و احوال بخاری
 این بزرگوار شہور و معروفست در ۱۲۰۰ ہجری از چہان بجاہم جاہدان

خست زندگانی بر لبست چنانچه حال ولادت و رحلت آن بزرگوار ازین نظم هویدا است
 نظم آنکه قطب ہمار دنیا بود حکم فرمائے ملک عقبی بود شاہباز را واق علیین +
 نامدار جهان بدیع الدین بدیع عمر آن شاہ سطلع الانوار یکصد و سبت و چار سال شمار +
 شدہ سال طلوع آن یقین شمس دنیا و دین بدیع الدین ۶۰ سال حیل آن غیا و نہفت + عقل
 قطب الہدایت گفت باقی باللہ واضح باد کہ سید باقی باللہ دہلوی و طریق تصوف عالم شہر
 می افزاشت جامع اوصاف و علوم و کمالات و مخزن خرق عادات بودہ تفسیر کلام اللہ بسیار عمدہ و پشیر
 نوشتہ است و نقل کردہ اند کہ نان بزرے روزے بحضور شاہ باقی باللہ
 صاحب آمدہ عرض نمود کہ مرا بصورت و شکل خود کردہ و دید ہر چند شاہ صاحب
 اور ازین استہ عاماعت فرمود لکن اہل اللہ از حد نمود انیکہ شاہ صاحب
 آن نان پزرا و ریکا تے علیحدہ بردند و درش را بند ساختند و تا سہ روز
 بیرون نیامدند چون روز چہام شاہ صاحب و آن نان پزرا از ان مکان
 بیرون آمدند پس در شکل و صورت شاہ صاحب و آن نان پزرا در قی
 نمود الا انیکہ شاہ صاحب ہوشیار بودند و آن نان پزرا است اللہ بود القصر
 شاہ باقی باللہ در ۵۷۰ ہجری از پنجہاں فانی عزم ملک جاودا تے
 نمودند چنانچہ ازین قطعہ ہویدا است قطعہ میر باقی مرشد افاق از لطف
 خدا چون ازین دار فنا شد جانب قصر جنان + ساعت و روز و مہ
 و سال وصالش عقل گفت + صبح ہفت ہجری شوال باقی و ادب
 بر مان شطاری یکے از فقہ اہل خانہ اہل تصوف بودہ چون در ۵۷۰
 ہجری وفات یافت سال تاریخ چین یافتند نظم شیع بر مان کہ
 عارف حق بودہ محمود ذات پاک بر طبق بودہ سال نقلش خرو عیان
 نہفت + صاحب ملک خلد بر مان گفت + پیر محمد واضح باد کہ شاہ

پیر محمد کهنوی از مشهورترین درویشان است و از قوم شیخ است
 و در بلده کهنه‌تیل شاه پیر محمد از مشهورترین موانع است چون در سال
 هجری وفات یافت سال تاریخش چنین یافتند نظم شیخ پیر محمد از دنیا
 شد چو مهر منیر سوسه سما در جاده‌ی دوم ز دنیا شد و جانبان چرخ
 والا شد سال نقاش با شکار و نهفت و شیخ الاسلام بود و ناقل
 گفت حضرت ابی‌حسین بغدادی واضح بود که شیخ جنید بغدادی از
 مشهورترین حضرات صوفیه است در سال هجری از پنجهان قانی بساط
 زندگانی بر بست چنانچه سال تاریخش ازین منظومه هویدا نظم
 سعد بن علم و کلام عرفان و سید الطائفة جنید است ان و شایسته
 مذہب است آن عارف و بشو ازین اگر نه واقف و سال ترحیل او بهفت
 طبق و گفت ناقل جنید و اصل حق جلال الدین روحی بقب
 شریفش مولوی معنوی است و معنوی بنام ملا روم مشهورترین از
 تصانیف اوست چنانچه شاعر در تعریف آن معنوی گفته و فرود
 معنوی مولوی معنوی و هست قرآن و زبان پهلوی و بالجملة ملا روم و معنوی
 در سال هجری ازین و از فاعل عالم بقا کوچه و چنانچه سال تاریخ ولادت
 و تاریخش ازین نظم واضح میشود و نظم آنکه مولای روم اهل یقین و
 نور کون و مکان جلال الدین و سال مولود آن خداگاه و شد رقم
 افتاب عالیجاه و شده تاریخ نقل او پنجم و بے شک و ریب از جماد دوم
 سال نقاش راجع هفت طبق و ناظم گفت قطب جنت حق و و و
 جلال الدین تہانگیری در ویش صوفی مشرب است در سال
 هجری انتقال کرد سال وفاتش ازین نظم هویدا است نظم عارف و نا

ایزد و شعال قطب و غوث زمانه شیخ جلال و ذات او بود از قدم بهار
 گل خورشید باغ بهانیر به سال تحویل آن ستوده خصال و شد قلم
 در پشت جائے جلال **حسن** الحسین بن منصور حلاج از آنجا که
 احوال گفتن منظور کلام الحق و قتل بودنش بفتوائے علما و دین بحجت
 ظاهری شرع متین برافواه و البته خلایق جاریست چنانچه در ۹۷۳ هجری
 این واقعہ بظهور رسیدہ تاریخش انبست **نظم** شایان میوای عالم بود
 هست بیشک **حسین بن منصور** به سال تاریخ قتل او بے شک و قید
 اہل عدن گفت ملک **حسن بصری** واضح باد کہ خواجہ حسن بصری در
 طبقہ تابعین معدود است و حالش از غایت اشتہار محتاج بہ بیان نیست و در
 ہجری از نیجیان فانی غم ملک جاودانی نمود چنانچہ ازین **نظم** موید است **نظم**
حسن بصری آن خدا آگاہ و مقتدر است ہمہ ولی اللہ و **حسن بصری** است
 با حق دوست و الہدین بود سال رحلت اوست و **حسین ہراتی**
سید حسین نام صاحب کتاب نہر بہت الارواح در مذہب صوفیہ و کنفر
 الرموز از مشہور ترین حضرات صوفیہ است و در ۸۰۰ ہجری غم ملک
 آخرت کرد تاریخش نیست **نظم** **حسین** عرفان و سلم میر حسن و فخر کونین بن فخر
 ثقلین و نہر بہ با آن صفت نہ تا بغش و زاد و کنز الرموز تصنیفش و عقل تاریخ
 نقش از دم قدس و گفت عتفائے قاف عمالم قدس و سال
 تاریخ آن مجتہد صفات و ناقت گفت قطب ہرات **حسن بن**
صوفی مشہور شخص است در ۸۰۲ ہجری رحلت کرد تاریخش نیست
نظم عارف حق بن و حق آشنا بود حسن بیگ ز صدق و صفا و سال
 وفاتش خرد حق نما گفت حسن بیگ شہید **حسن** الہدال

ذوالنون مصری از مشهورترین پیشوایان حضرات اهل تصوف است
 در ۳۲ هجری بیک اجابت بدای حق گفت چنانچه ازین نظم هویدا نظم آنکه
 ذوالنون بر سرش نام است و قدوم اولیا را یام است سال تحیل آن در زمان
 خروم گفت باز عدن و جهان حرف **الین سنای** واضح باد که حکیم
 مصنف کتاب حدیقه الحقائق از مشهورترین عارفین است در ۳۳ هجری
 بیک اجابت بدای اجل گفت تاریخ و فالتش نیست نظم آن حکیم زمان سنای بوده عالم
 از روی بروشنای بوده در جهان بود واضح الشعرا و در زمان بود واضح الفصا
 از قصایف او حدیقه بدان به بگل و میوه و قیقه بدان به سال نقاشن برقیه
 مکتب گفت با قف ز به گل جنت **سلیم چشتی فاروقی**
 فقه جوی از شیوخ مشهوره عهد سلطنت اکبر بادشاه است در غفوان جوانی
 بر کوه سیکری عبادت الهی میکرد و در اهل جهان بر کشیده کو تا شکر
 شهرت در ولایت شیخ سلیم تا بادشاه وزیر رسید پس اعلی وادیه
 همه کس در حلقه ارادت شیخ سلیم درآمد و فتحپور آباد شد و فتحپور از اکبر
 بفاصله هفت کرده بجانب مغرب واقع است و مدت مدید و عصر بعید
 اقارب و عشائر شیخ سلیم شش و عشرت و حصول جاگیرات و خدمات
 بادشاهی ممتاز ماند و آخرش بمصداق کل من علیها فان در ۳۹ هجری
 ازین جهان فانی به عالم جاودانی انتقال فرمود و چنانچه ازین قطع
 هویدا است قطعه منیت ملت دین شیخ اسلام آنکه در قرابت به شبلی و
 جنید از باز پرسی گویمش ثانی و ربو و از عرصه دنیا و دین گو که کمالیست
 ز درویشان بدرویشی سلطان تا به سلطانی و منت از خود بقاء حق
 بود و معلوم درویشان و از ان شد سال تاریخش بحق باقی از خود فانی

حرف الشین شبلی از پیشوایان اهل تصوف است در ۳۲۰ هجری از
جهان فانی رحلت فرمود تاریخ انیت نظم شیخ شبلی که بحر عرفان بود و در
نقلش بعید و قربان بود و مالکی مذہب است آن مقبول و بے شک و ریب
از فروع و اصول و اشعری شکار کن به یقین بدست تاریخ آن سلاطین
شہاب الدین سہروردی از شیوخ صدیقی از مشہور ترین پیشوایان
اہل تصوف است تاریخ ولادت و فاش ازین منظوم ہرید است نظم
عمدۃ الواصلین شہاب الدین و قدوة الکاملین شہاب الدین ہرید است نظم
آن بدان به یقین و اکمل الاولیاء شہاب الدین ہرید است نظم سال نقل والا
زیب دادہ بخت الایمان و بازار روئے اختلاف جهان و جمعہ و عشرہ محرم
وان ہر سال نقلش بگفت ارض و سما و ساکن ارج جنیت والا
تبریز حال این بزرگوار کا شمس فی البتہ النہار از غایت اشتہار محتاج
باظہار نیست در ۳۲۰ ہجری رخت اقامت انہجہان بر لبست تاریخ
انیت و نظم عارف بے نظیر شمس الدین و شہر تبریز مسکنش به یقین
سال تاریخ نقل اور عنوان و زور شمس ارج عدن و جنان و شمس
الدین روحی از مشایخ درویشان بودہ و سلسلہ بیعت نیکو جاری
سید اشت در ۳۲۰ ہجری انتقال کرد تاریخ و فاش انیت شیخ روحی
کہ بود از استحقاق ہر بدہ عارفان روئے زمین و مرشد عصر بود و تاریخش
نہ اتفاقات و ہر گشت ہمین حسن العین عبد القادر جیلانی
اشعری فاش محی الدین و ملقب محبوب جانی است در ۳۲۰ ہجری ولادت بطہ
رسیدہ چنانچہ ازین فرد پیدا است فرد سال مولود آن معشایان
بالتعم گفت کاشف و جہان و در ۳۲۰ ہجری بیک اجابت بدایع اجل گفت

چنانچه ازین نظم هویت نظم آنکه بے شک قطب ربانی بود و بیگان
 محبوب سبحانی بود و شاه شامان شیخ عبدالقادر است و دلنشین و
 دل باو دلبر است و سید عالی نسب و اولیاست و نور چشم مصطفی و معنی
 است و سال مولودش که بس رنگین تر است و شد رقم محبوب عبدالقادر
 است و عقل سال نقل آن عالی شیم و صاحب فروس عالی نزد رقم
 عبداللہ انصاری در سنه هجری انتقال کرد و در هر ات مدفون گشت تاریخ
 ولادت و حلتش نیست نظم آنکه او بود و قدوة انصار و بیگان مرشد
 صنعا و کبار و نام آن عارف خدا آگاه و خواجہ فیض بخش عبداللہ سال
 مولود و سال حلت او و جان انصاری و اہل جنیت گوید سال نقلش با اختلاف
 عباد و با نظم گفت زیب جنیت با و عبد اللہ مرشد عالمگیر بادشا
 بود و در سنه هجری انتقال کرد و تاریخش نیست قطعه شیخ عبداللہ والا
 جاہ عرفان و سنگا و دیشک حق شناس و حق پرست و حق نما شد
 رقم سال و سال آن حقائق و سنگا و بود و عبد اللہ بشک منتقی از اولیای
 علای الدین واضح باد و علای الدین علی احمد صاحب ہمیشہ زادہ شیخ فرالدین گنج
 شکر بکان موضع کلیر متصل بر دوار بود و با شش سپید اشتند و در سنه
 ہجری روضہ اش در کلیر بنا یافت چنانچہ بر مقبرہ اش این تاریخ نوشته اند
 فروروضہ محمد دوم احمد میر علای الدین علی و این بنا اند رنہار و سی و ہفت
 انجام یافت علی شاہ گجراتی در سنه ہجری قضا کرد تاریخ نیست نظم
 سید بے نظیر شاہ علی و مظہرات پاک لم نیری و سال نقلش ازین
 سراجہ زشت و مردم گفت نور اوج بہشت علی شاہ گویند کہ در رویش
 در اورنگ آباد بودہ است و از مثل گنج کبار آنجا بود و مردم آند پار غایت حسن

عقیدت و امانت و یاد و سید استند چون در سال هجری از پنجهان فانی رحلت
 کرد و رفیق شاعر قطعه نذر تاریخ و فالتش نوشت و قطعه سید
 اهل کشف شاه علی گفت و رفیق فزاس بزم بهشت و سال فالتش رفیق
 کرد و رقم و قطعه لم نمود و غزم بهشت و عبد الغفور شاه که بابا کپور مجذوب
 مشهور است در سال هجری رحلت ساخت تاریخ و فالتش نیست نظم
 شاه عالم کپور مجذوب است و ماه عالم کپور مجذوب است و سال فالتش که
 احسن و خوب است و گفت ملتفت کپور مجذوب است حرف الفاء فریدالدین
 عطار احوالش زبان از حلاوت است و کتاب پند نامه اش مشهورترین
 کتب است در سال هجری انتقال فرمود تاریخش نیست نظم شیخ عطار
 فریدالدین و آفتاب شهر دانش و دین و عمر او یکصد و چهارده سال و بود
 از لطف این دستمال و سال ترجیل آن همه دوران و قبل اهل جنت است
 بدان و فریدالدین گنجشکر احوال از غایت استهتار محتاج به بیان نیست
 و در سال هجری از پنجهان فانی رحلت ساخت چنانچه ازین نظم هویدا است
 نظم افتخار زمان و فخر زمین و شیخ و نیا و دین و مرید الدین و روز و رحیل آن شنبه فانی
 ماند رکن نیست حرف مشک و گمان و سال شنقار و خلیل آمد
 بر کلمات او و لیل آمد فخر الدین عراقی در سال
 هجری انتقال ساخت چنانچه تاریخ و فالتش نیست نظم عارف
 به نظم فخر الدین که عراقی است نام آن به یقین و سال تاریخ و نقل انحراف
 از خرد جان خلد مرقوم فخر الدین و دهلوی واضح باد که مورخ
 فخر الدین نهایت نیک نهاد و خدا ترس و وسیع الاصلاح بود و ندان
 باد شاه تا وزیر و جسد امیر و فقیر و سلسله بیعت آن نبرگوار و رانده بود

آخرش در سن ۹۰ هجری ازین دارنا بحالم بقا شتافتن چنانچه تاریخ وفاتش
 نیست قطعه بگذاشت نحر دین چون جهان را سئ فانی و پرستانه جاوداد
 آن قطب جاودانی و سال وفات اناه از غیب چون کبستم و تاریخ گفت
 یاق خورشید دو جهانی به فیروز و واضح باد که شیخ فیروز از مشایخ صوفیه
 است در سن ۶۵ هجری انتقال فرمود تاریخ وفاتش نیست لظم شیخ فیروز
 مقتدا سئ نام و واقف راز خالق علام و عقل تاریخ آن ستوده شست
 گفت فیروز زرب اهل بهشت و قطب الدین بختیار کاکلی المشتهر
 بقطب صاحب دهلوی واضح باد که وطن اهل خواص قطب الدین بختیار
 کاکلی قصبه اوس از توابع ولایت مادرالنهر است در عهد سلطان حسن
 الدین بلتیش در بندر وستان تفسیر آورده مقام دلی را از قدم
 میمنت ازوم منور ساخت و مدقه العمر علم و جمعیت افراشت تا اینکه
 بتاریخ چهارم ربیع الاول سن ۳۳۳ هجری ازین عالم فانی بملک جاودانی
 انتقال ساخت چنانچه ازین عالم بود است لظم فیض بخش جهان بعد
 ولتین و قطب آفاق خواص قطب الدین و عقل تاریخ نقل آن محمود
 آب حنبت بقطب دین فرمود و حضرت الکاف کمال شاه در ویش بود
 در دلی طایفه فقیری را نیکو رعایت نمود و سلاطین آن عصر اورا بسیار
 و برتر میداشتند در سن ۳۲۵ هجری محافم ملک بقا گردید تاریخ وفاتش نیست
 قطعه رفت چون شاه با کمال از دهر و صد کنه اراغ غم و ملال آمد به سال
 تاریخ رحلتش حستم و دل بگفت تا غم کمال آمد و حضرت المیم عمر و کرمی
 احوالش کاشمیر فی رابته النهر سار روشن است در سن ۳۲۵ هجری بیک
 اجابت بداعی اجل گفت تاریخ وفاتش نیست و آنکه معروف

گزنی است بگوید دل گزخ است سال رحلت او و محی الدین سزنی
 احوال این بزرگوار مشهور و معروفست و کتاب فتوحات مکیه از قاضی نایف اوست
 در ۳۳۰ هجری ازین عالم خالی کوچ نمود و تاج ولادت و وفاتش انیت
 نظم لقب خاص او محی الدین و مرشد کافه زمان و زمین و هفدهم ثابته رمضان
 که در آفاق شد چو خورشیدشان و چون شد او ثانی محی الدین و سال مولود
 او به ثانی بن شد رقم سال نقل آن نامی و قدس الله سره الهامی و معین الدین
 چشتی ابن غیاث الدین سنجر و افع با و که خواج معین الدین چشتی و در ۳۳۰
 هجری هنگامیکه سلطان شهنشاه الدین غوری دہلی را فتح نموده بود و از دہلی
 شدند بعد از آن در اجمیر تعلقش برده آن بلده را از قدم بیمنت از دم خود نمون
 فرمودند آخرش تبارخ شانزدہم رجب ۳۳۳ هجری ازین جهان فانی
 طرف عالم جاودانی کوچ فرمودند و در اجمیر بدان کوه ساحل گلاب چهاره
 هزار آن بزرگوار واقع گردید و تاج وفاتش انیت نظم فیض بخش جهان
 بعلم یقین و خواجہ حق نامعین الدین و رونق خاندان چشت از دست بیمنت
 روضہ بہشت از دست و سال نقلش عزت و تمکین و گوسراج
 جهان معین الدین و محمد و مہمانیان جهان گشت بنیرہ جلال الدین
 بخاری است و احوال جهانگردی و سیاحت آن بزرگوار بر تمام جهان و جهان
 روشن و آشکار است و در ۳۹۰ هجری ازین جهان بملک جاودان کوچ کرد و تاج
 وفاتش انیت نظم سید بے نظیر و بے مانند و مصطفیٰ راست بیگان
 فرزند و دلش از حرص و از ہوس و است و لقبش در جهان چانگود است
 جدا و سید جلال آمد و ذات او بصد رکمال آمد و بہ بخارا چشم بدولت
 اوست و بہ بخارا شرف بہ نسبت اوست و اوست بے شبہ از کمال

علوم و جهان و جهانیان مخدوم و سال شفق آن عزیز جهان گفت
 هاتفت هائے خلد و جهان و سال ترحیل آن خدا آگاه گفت ضوان گل
 بهشت اله محمد رگیسو دراز و واضح باد که سید محمد رگیسو دراز مشهورترین دنیا
 است در ششده هجری بلیک اجابت بدای اجل گفت تاریخ وفاتش نیست نظم
 آنکه سید محمد شش نام است و بیگمان پیر ایل ایام است و عالمی را کشید باز
 چه آند و بر سنهائے گیسوان دراز و سال نقاش که بهجو لو و سفت و عقل
 مخدوم دین و دنیا گفت محمد رغوشت گوالیاری مرد صوفی مذہب
 عامل کامل بوده است چنانچه بعد از انتقال امریج کشتن او دشمنان خود را
 زبان زو و خالق است در ششده هجری رحلت ساخت تاریخش نیست
 نظم سید الاولیا محمد رغوشت و سید الاقطیا محمد رغوشت و سال
 نقاش و تمسیر رضوان و غوث نیلوث زورقم بر خوان ملا شاه
 مرشد شاہزاده دارا شکوه بود در ششده هجری انتقال کرد تاریخ وفاتش
 نیست نظم مقتدائے زمانه ملا شاه و نور الدین قبره و شراہ و عقل تاریخ
 آن خدا آگاه و گفت محبوب خلد ملا شاه و محمد و شاه از شاه
 کبار و اکابر و یار بملک و کن بوده است مردم انجام کمال ارادت و عقیدت
 با و میداشتند در ششده هجری سفر آخرت نمود چنانچه ازین مصرع
 پیدا است خدا یا پیامر ز محمود و را و شمس النون نجم الدین کبری
 از مشاہیر حضرات صوفیه است در ششده و نهم هجری رحلت ساخت چنانچه
 ازین نظم هویدا است و نظم آنکه خورشید پیش او صغری و الملقب به نجم دین
 کبری و نهم ماه صوم و ششده بود که ز دنیا بخلد عزیم نمود و سال تاریخ
 نقل آن محمود و خردم مقتدائے دین فرمود نعمت اللہ ولی واضح باد

که شاه نعمت الله دلی از شاه پیر زمانه است در ۳۳۲ هجری از پنجهان فانی
 رخت زندگانی برکشید چنانچه ازین آیات واضح است لکلمه آنکه روشن تر از
 نور و ماه است به شاه کونین نعمت الله است به قدمه و دومان آل عباس است
 زبده خاندان صدق به صفاست به آنکه مفتاح باب فردوس است به نقل
 آفتاب فردوس است نظام الدین اولیا پدایوفی بن سید احمد و کاتب
 تواریخ نوشته که سید محمد نام بزرگوار به معه فرزند خود سید احمد و سایر
 سید عرب نام بزرگوار به از ولایت غزنین بالاتفاق در مهندوستان سکونت
 و در بدایون توطن اختیار فرمودند سید محمد پسر خود سید احمد را از دختر
 سید عرب عقد ازدواج بستند و در ماه صفر ۳۳۲ هجری سید نظام الدین
 اولیا متولد گردید بدین سبب هرگاه عمر نظام الدین اولیا به نسبت پنج سال رسید
 از بدایون به بلخی تشریف آوردند و تحصیل علوم نمودند و چون تشریف و توصیف
 شیخ فرید گنج شکر شنیدند بطرف اجدادین روانه شدند و فیوض ظاهری
 و باطنی حاصل ساختند پس بر حسب اجازت پدر بزرگوار خود در عهد سلطنت
 سلطان علاء الدین خلجی در دهلی آمدند و بر سجاده ولایت نشستند و بزرگان
 هزاره امیر و غریب و رخصه بیعت درآمدند چنانچه احوال کشف و کرامات و خسر
 عادات حضرت ایشان بر زبان خلایق جاریست آخرش واقع تاریخ ۸۱۸
 بیستم الاولی ۳۲۵ هجری ازین دار ناپائدار بملک بقا کوچ کردند چنانچه
 تاریخ وفاتش نیست لکن انتظام زمان و اهلیتین به شیخ عالی
 نسب نظام الدین به سیال رحیل آن سوده شیم به نزد خرو زبده بهشت
 رقم و تاریخ دوم نیست قطعه نظام دو کیتی شهب ماو طین به سراج و دو
 عالم به بالیقین به چو تاریخ فوتش بحسب شمس غیب به نداد و دانیف شهنشاه

دین نصیر الدین محمود چرخ دہلی واضح باد کہ چرخ دہلی خلیفہ نظام الدین ابو
 درجہ فیروز شاہ بادشاہ دہلی بودہ اند و سبب نقشب چرخ دہلی چنین
 اند کہ عبداللہ پانچیمکے معظمہ در حالت طواف از محروم جهان چہان گشت
 پسید کہ اکنون در دہلی کدام کس دلی است محروم جهان بیان چاہی او کہ
 شیخ نصیر الدین محمود درین زمان چرخ دہلی است پس میزان در وقت
 چرخ دہلی ملقب گردید و نام آخرش بمصداق کل نفس والقہ الموت این
 چرخ دہلی در ۵۲ شہ پجری از نیچان فانی رخت زندگانی بر بستند تا پنج و نشت
 اینست نظم آنکہ و التشر چرخ غراہ یقین نام نامی او نصیر الدین بہ ذات
 او چرخ دہلی وان بلکہ خورشید برود عالم خوان شد ز رویتا
 چنان نصیر زمان سال نقش بہ بہشت بدان بہ حرف الواو و جہان
 کجائی در ۹۸ شہ پجری رحلت کرد تا پنج اینست نظم قدوة الاتقیاء جہان
 عالم حق تا وجہ الدین عقل تا پنج نقل آن بنوشت کہ علوی حد جمال
 بہشت بہ باب پنجم در بیان حکما و اطبا حرف الالف ابو علی سینا
 واضح باد کہ حکیم ابو علی سینا طبیب کامل و جید فاضل بود و مخاطب بخطاب
 شیخ رئیس بود و در عمر پچہ سال کتاب قانون طب تصنیف کردہ و کتاب
 شفا و اکثر مسائل طبیہ از تصانیف اوست و در کتب تواریخ نوشتہ کہ شیخ
 ابو علی سینا در عہد سلطان فیج بن منصور سامانی بودہ است و برکت خان
 سلاطین سامان دست رسی حاصل کردہ بود و قضا ارورہ کش
 زدگی گردید و کتب تصانیف حکیم ابو نصر فارابی و دیگر حکما را یونان کہ در آن
 کتب خانہ بود جبہ سوخت شد مردمان شیخ رئیس را ہتھم با جرق
 کتب نمود پس ہر گاہ سلطنت سلاطین سامانیان رو بہ سحرل نہاد

سلطان محمود غزنوی قصد گرفتاری شیخ الرئیس نمود شیخ الرئیس بمنع
 برادر یافت کرده روانه همدان گردید و بحضور سلطان شمس الدوله حاضر شد
 شمس الدوله تقدش را غنیمت شمرده بکمال تعظیم و تکریم پیش آمد شیخ
 الرئیس را وزیر خود و منقر نمود و بالحد و قلاع و سواخ اش ازین قطعه هویدا است
 مصنف این قطعه گویا آب در پارا بکوزه گنجانیده قطع منیع فضل ابو علی
 سیناه در شیخ آمد از عدم بوجود در شفا کد کسب جمله علوم و دکنزد و این
 جهان پدر و ده عدد شیخ عدد شفا عدد دکنزد و بعضی گفته اند که رحلت
 شیخ ابو علی سینا در شش^{۱۰۹۱} هجری واقع گشته چنانچه ازین نظم هویدا است
 نظم آن حکیمی که ابو علی سینا است و در هر مسلم واقف و بینا است و سال
 مودود اول میناه گفت قابل ابو علی سینا سال نقلش باختلاف عباد و تمام
 گفت زبیب جنت باد و حسن النجار خیر اندیش خان از قوم کبنوده در
 عهد بهادر شاه باد شاه ابن عالمگیر باد شاه بمقام میراث بوجه حسن
 میگذرانید و خود را در زمره اطباء شمار میکرد و چنانچه کتاب خیرالتجارب
 ترجمه به طب هندیه از تالیفات اوست در ۸۱۰ هجری بمجرعی نچیان قانی را
 پدر و در ساخت چنانچه تاریخ وفاتش نیست بوم عیدیه بهشت رسید
 حریف العیدین علونخی خان حکیم سید محمد یاشم نام داشت ابن سید
 عبدالهادی و در عهد سلاطین تیموریه از ولایت ایران در هندوستان
 رسیده و در حضور محمد شاه باد شاه در نزد میره اطباء پایه تخت سرفراز
 و ممتاز بود و خطاب بمحمد الملوک محمد شفائی خان یافته بود و با میری و سرداری
 میگذرانید و در اطباء زمان استیاب از عظیم داشت اگر جالبینوس
 زمان دارسطور ۷ دوران گفته شود و مطابق واقع صحیح و درست است

کتاب جمع الجوامع که بطریق قرا بادین تالیف کرده است تعریف و توصیف
 آن کتاب شدن نمیتواند است و حقیقت که نادرشاه بادشاه قتل عام
 و هلاک نمود و اکابر مردم هر فن را انتخاب نموده همراه خود بولایت ایران میبرد
 چون بمنزل اول مقام کردند در آن روز شدت حرارت آفتاب بسیار بود
 هرگاه در خیمه رسیدند نادرشاه گفت که حکیم علوی خان را حاضر آرند چون
 حکیم موصوف در خدمت نادرشاه حاضر شد گفت که حکیم صاحب
 بیماری و مرضی لاحق حال خود دارم علاج بکنید لیکن شرط آنست که نه
 بنصف معاینه نمایم و نه قاروره و نه احوال نریایم گویم و نه اوریه خورم و نه تبخیر
 و نه راجیه مثل حمزه و غیره بجسمل آرم و باوصف اینهمه مراتب مابدولت
 را بصحت حاصل گرد و حکیم علوی خان بحدی استماع این معنی سخت خشمگین
 و در لجه نظر کرد و بر دوش ساعته چهره آن ظالم را معاینه فرمود و دریافت
 کرد که شش چشم و دو دست چهره و بد مزاجی بر صداع دلالت دارد پس
 از نادرشاه گفت که تجویز ادویه میکنم و نماز ظهر ادا کرده باز حاضر میشوم
 پس از آنجا برخاسته خود و را دایه نماز مشغول شد و خدمتکار خود را
 حکم داد که یکقطعه بادکش از گل گلاب موسمی که سدا گلاب نام دارد
 طیار سازد و از عطر مندل سفید و عطر حسن امثال آن بادکش
 را تریب بکند خادم کار خدمت بجا آورد و حکیم علوی خان آن بادکش را
 در دست گرفت نزد بادشاه حاضر شد و گفت که در فکر تجویز ادویه نیم
 بازگفت که بادکش خوب میازم اگر حکم شود خدمت سلطانی بجا
 آرم پس بچسب اجازت و حکم از آن بادکش بر چهره نادرشاه هوا
 کردن آغاز نهاد چون خوشبو آن بدماغ بادشاه رسید و قطره

آن بر حیره و پیشانی اش افتاد و نمودگی آغاز نمود و به نوم غریق خواب
 کرد حکیم علویخان از آنجا برخاسته بکمان خیام خود آمد بادشاه قریب
 دو پیر خواب کرد چون برخاست اثری از سر و رو باقی نبود فی الفور حکیم
 علویخان را طلبید و گفت که فی الواقع مثل تو طیب پیدا نمیشود
 بار من بگو که چه حاجت داری و از اراد کنم حکیم علویخان گفت که شرط
 کنی که هر چه گذارش نمایم پذیرا گرد و بادشاه وعده ای ساخت
 حکیم علویخان عرض نمود که بادشاه سلامت این بنده را حکم شود که
 باز بطرف دہلی معاودت کنم و تادمه العمر و نئے مبارک ترانه بینم مادر شاه
 گفت افسوس صد افسوس که چنین طیب همچو حیدر از من جدا شد
 الفصد بفرست و حرمت تمام حکیم علویخان را نادیده شاه معاود دہلی ساخت
 بالجمله حکیم علویخان در دہلی بسلامت و سعالتی مخلوق اشتغال داشت تا
 در ۱۰۰۰ هجری از پنجہاں فانی ب عالم جاد و دانی گنج کرد و چنانچه ازین شعر
 ہویدا است فرو چو سال رحلت علوی بختم و بگفت مھائف طبابت
 از جہان رفت حرف المیم مرزا محمد خان دہلوی حکیم این منشی عنایت
 احمد خان کہ یکے از منصب داران سلطان شاه عالم بودند صاحب علوم
 معقول و منقول مشید مبانی فروع و اصول اگر ہستہ تن زبان گردوشہ
 از توصیف و تعریف آن جلیل القدر و الشان بظہور نرسد تصانیف
 لافہ یا دو گارسان جناب است از آنجمله حاشیہ شمع موجز بلاغیہ
 و رطب و کتاب نہ مرتبہ اثنا عشری در علم کلام و لیکن از آنجا کہ مبصر باق
 کل من علیہا فان در ۱۰۰۰ هجری ازین دارنا پادار ب عالم بقا ارتحال
 چنانچہ سید رضی علیہ الصلوٰۃ و السلام کہ در شاہجہان آباد از طرف اکبر شاہ

ثانی بادشاه بطرف رزید بن صاحب دلی وکیل بودند تاریخ وفاتش از لفظ
ختمه فقه چنین نوشته قطعه چو مرزا محمد فقیه زمان و زمره لایق عدد و شصت
رضی گفت تاریخ آن ختم فقه و در فکر فقه بخاطر رسید محمد شریف خان
دلیوی حکیم ابن حکیم محمد اکمل خان از اطباء پایه تخت بادشاهی است و جمیع علوم
بیشتار و الاثانی بودند فی الواقع اگر چه یگانه زمانه را افلاطون زمان و ارسطو دوران
شود و عین موقع و جاست کتاب حاشیه شرح اسباب و حاشیه شرح انفسی
و شرح مبحث حمیات قانون و کتاب علاج الامراض و عجایب نافع و اسثال آن
از مصنفات آن یگانه زمانست چنانچه تاریخ انتقام علاج الامراض را خود از
لفظ علاج الامراض استخراج کرده حیث فال رباعی این نسخه و کثیر بود
رشد ریاض و یک لحظه روانیست ز سریش اعراض و ناسخ چو علاج الامراض
است بگو و تاریخ تمام هم علاج الامراض و محمد شریف خان لکهنوی حکیم و بعضی
اسم آن بزرگوار را حکیم مرزا علی شریف خان بنبر میگویند طبیب حاذق و فقه
صادق و مجمع کمالات بود و بر اکثر کتب قدیمه طبیه حاشیه و فیه نوشته است
در سال ۳۱۰ هجری بلیک اجابت بدائی حق گفت چنانچه ازین قطعه مضافه شیخ
امام بخش ناسخ هویدا است و قطعه درینا ازین دار فانی گذشت و حکیم
طبیب لطیف ظریف و خبر و گفت سال وفاتش که ما که صد افسوس
مرزا محمد شریف و محمد سعید الله بدایونی حکیم قسده گاهی دلی نضی ابن حکیم
محمد عبدالله ابن محمد فتح الله ابن محمد امان الله ابن دیوان محمد فیض الله خان دیوان
بادشاهی صوبه بنگاله الصدیقی الحمیدی السبنه واری ثم البدایونی واضح باد و الله
مردم و اکثر علوم یگانه زمانه بودند و در سال ۳۱۰ هجری بمقام بدایون امام باد
بسیار عمده تعمیر فرمودند تاریخش را نیست قطعه ساخت تعمیر چون

خانه اقدس از پئے ماتم و سال تاریخ چون طلب کردیم دست زرافت نداستما
 غم و دگر گشته قطعه گشته امام بازه تعمیر در بدایون و تاحشر
 یا الهی باقی بود قیامش چو چشتم چو سال از پیر خضر بگفتا به نبض امام هر
 تاریخ احتشاش و آخر شن بمصدق کل من علیها فان و در ۱۲۳۱ هجری
 البیک اجابت بداعی حق گفت رمولوی محمد معین الدین تاریخ چنین گفته قطعه
 چو رحلت کرد از دنیا حکیم عاقل و دانا بدلیل عزت خیر الورا اسوار شتی شده
 چو رسیدم ز حال مغفرت آن جنت الماواه بگفتا تاقت غیبی سمیع الله شتی
 شده هر زرا محمد علیان لکهنوی حکیم جالینوس زمان و فاطمون عصر بودند
 و رحله توپ دروازه لکهنو مسکن داشتند و در ۱۲۶۲ هجری البیک اجابت بداعی
 حق گفت چنانچه تاریخ وفاتش میر علی اوسط رشک چنین گفته قطعه
 بقراط زمانه بوعلی سینا ای فخر همه سابق و لاحق افسوس و تاریخ وفاتش
 قلم رشک نوشت و افسوس طیب نای حاذق افسوس و میر جان
 لکهنوی حکیم مرد دانا و عقیل و وسیع الاخلاق بودند و در ۱۲۸۱ هجری ازین
 جهان فانی بعالم جاودانی انتقال نمود میر علی اوسط رشک تاریخ وفاتش
 چنین گفته قطعه آه افسوس میر جان حکیم که نکو داشت طبع و خلق نفیس و
 مرد تاریخ حلتش گفتم و ماه شوال حیف لبس خمیس و باب ششم
 بیان شعر حرف الالف الوری شاعت بدیم و بے مثل در عهد
 سلطان غیاث الدین علم استادی می افزاشت و از دماخان سلطان
 مذکور بوده است و در ۱۲۸۳ هجری ازین جهان فانی درگذشت چنانچه از لفظ
 بے مثل سال تاریخش مستخرج میشود و اصفی خواجیه اصفی از مشاهیر شعرا
 در ۱۲۸۴ هجری رحلت کرد و در کتب تواریخ نوشته که اصفی مذکور خود میکرد

پیش از رحلت این رباعی گفت بود رباعی سائے که رخ آصفی هفتاد و نه باد
هفتاد و نه تمام کرد و از پادشاه و زین مرحله رفت و گشت تاریخ وفات و پیمود
رو عدم بکام هفتاد و آرزو اسم سراج الدین علیخان دهلویست شاعر
سالم الثبوت بوده بر سکنه نامه شرح بسیار خوب نوشته است و در
شکاکه میگوید شیخ علی خزین از ولایت ایران دهلوی رسیده بود و خان آرزو
بلکن لشعرائی هندوستان شهرت داشت از شیخ علی خزین مناظره
و مقابله نمود و آخر بمصلحت انجامید آخر شیخ خان آرزو در ۶۹ هجری رحلت
ساخت چنانچه میر غلام علی آزاد بلگرامی تاریخ وفاتش چنین گفت قطعه
بخان دلاشان سراج الدین علی و شمع رونق بخش بر زم گفت گو
زور قسم آزاد سال رحلتش و رحمت کامل بروج آرزو و آتش خواجه
حیدر علی آتش از شایسته شعر در کهنه آرزو گوشت سالها سال در باب
شعر مشاعری با شیخ امام بخش ناسخ طرح مناظره و مقابله انداخت
در ۶۳ هجری اینجنان فانی را گذاشت چنانچه ازین قطعه مصنفه میر علی اوسط
ر شک هویدا است قطعه خواجه صاحب متخلص آتش و چاق بودند و مضامین
مرونده و مخالف ای رشک چنین مصعیر گفت و خواجه میر علی ای و
مرونده و اکبر ملا علی اکبر شیرازی درین زمان در کهنه میگذرانید جامع اوصاف
ستوده بوده در ۶۱ هجری انتقال کرد تاریخ انبیت قطعه باد ملا علی اکبر
یارب و باتمامی شهید ارفوز شور و چه تو انگفت ز لطمه و شرش و بود از اهل
زمان آن منفور و رشک تاریخ وفاتش نوشت و این شود با علی اکبر
محشور و حرف الباء با با فغانی از شعراء قدما سلم الثبوت است چون
در ۶۲ هجری وفات یافت مرزا حسین قلی خان متخلص عاشقی تاریخ

وفاتش چنین موزون ساخت قطعه حیف با بقائی انصح به بچو او
نیست در زمان وزین به بود سعدی و حافظ شیرازی و مختار بود طرز نو و کهن
سال آسودش چو خواست کسی به عاشقی گفت باطلال و محن به و ده که با مثل
اوست در عالم به موجود بانی و امام سخن به پس بدل شخص نامش
مرا عبد القادر است شاعر باوقار و از مشایخ کبار بود و دیوان و انشا
نثر عجیب و غریب دارد چون در ۳۳ هجری ازین جهان فانی رخت زندگانی
بر بست تا بخ وفاتش چنین یافتند ع رفت بدل ز غم آباد فنا به
حرف الشاء ثابت خواجه حسن نام سوداگر و در کهن بود و طبع
موزون داشت در ۶۳ هجری انتقال کرد شیخ امام بخش ناسخ تاریخش
چنین گفته قطع خواجه حسن چون یافت وفات به گشت غمش بار بار
ناسخ سال وفاتش گفت به خواجه حسن مرده امروز به حرف الجیم
جامی تخلص ملا نورالدین عبدالرحمن نام داشت از علماء زمان و شعر را
دوران بود شرح کافی که بشرح ملا جامی شهرت دارد و در علم نحو تصنیف
کرده و در احوال اسلاف کتاب شواهد النبوة و فضائل الانس و بیایه تالیف
رسانیده و دیوان جامی و یوسف زلیخا از تصانیفش مشهور و معروفست
در ۹۴ هجری ازین جهان فانی بعالم جاودانی انتقال کرد و چنانچه لفظ خود مندر
ماوه تاریخ وفاتش است و دیگر چنین موزون ساخت قطعه
جامی که بود قابل حینت مقیم شد به فی روضه بقدر سیه ارضها الساس به
مملک قضا و شت روان بر در بهشت به تاریخ و من و خل کان آست به
جامی بخودشاعر غزالشهر و معروفست در ۱۰۰ هجری رحلت ساخت
مرا محمد افضل سرخوش تاریخ رحلتش چنین موزون ساخت قطعه

رفت جامی بخود از عالم و در ریاض جهان مخلص شد و سحر اش به نفوت
 شد تا پنج و جامی از جام حمید بخود شد حبرات تخلص اسمش قلندر بخش
 است از مشایخ شعرا هندی آردو گوشت در ۲۵ ساله هجری در بلده لکنو در حلت
 کرد شیخ امام بخش ناسخ تاریخ وفاتش در بان ریخته چنین گفت **قطعه**
 جب میان جرات کا باغ دهر سے گلشن فردوس کو جانا ہوا ہر مصرعہ
 تاریخ ناسخ نے کھا ہاے ہندوستان کا شاعر ہوا **حرف الی**
 حافظ اسم مبارکش شمس الدین است و مشہور بخواجه حافظ شیرازی
 از مشوار استندین است و حال آن بزرگوار از غایت اشتہار محتاج بہ بیان
 نیست و در تمام روئے زمین دیوان حافظ مشہور و معروفست در ۹۸۰
 ہجری وفات یافت بسبب هزار داستان تاریخ وفات اوست و دیگر تاریخش
 چنین منطوم ساخته اند **نظم** افصح بے نظیر شمس الدین و طوطی سبزہ زار
 خلد چنین و یلیل آشیان گلشن راز و بگمان است خواجہ شیراز
 بود غیب اللسان حکیم خدا بود اندر صدرہ ایماہ سالک و عارف و محقق بود
 حافظ و عالم و مدقق بود و گفت تاریخ نقل آن عارف و طوطی خسرو
 بیگمان باثف حزین تخلص شیخ علی اسم آن رئیس است از کشور
 ایران باجاہ و ششم فراوان در ہندوستان رسیدہ بود چندے در فہلی
 قیام کردہ از آنجا بصوبہ اودہ روانہ شد و از نواب شجاع الدولہ بہار و
 ملاقات ہمہ کرد داشت تا انیکہ در عین سیاحت بہ بلدہ بنارس رسید
 و آن بلدہ را در خاطر لیستہ بدو چند سال بغایغ البالی و امیرے
 اوقات شریف بسر نمودہ در ۹۸۰ ہجری انتقال فرمود و میر غلام علی
 آزاد و بلکہ امی تاریخ وفاتش را ازین مصداق استخراج ساخت

ع از فوت حسین بن حسین دل ماست حرف النجا و خاقانی
 شخص سمش افضل الدین است ابن ابو علی شیرانی از قدما شعر است
 معاصر النوری بوده و بعد وفات النوری یک سال دیگر زندگانی کرد و در ۵۸۴
 هجری این جهان فانی را بدرود ساخت چنانچه از لفظ میثال
 تاریخ وفاتش استخراج می یابد و تاریخ دیگر چنین است نظم
 افضل الدین امام خاقانی به خلف ابو علی شیرانی به عمه اولیا اشعرا بوده
 زبده اتقیای فصحا بوده شافعی مذهب است آن مقبول به اندرین نیست
 گفتگوئے فضول به سال تاریخ نقل اورضوان به گفت طوطی جنت الحق خون
 خسرو واضح باد که اسم امیر خسرو ابو الحسن است ابن سیف الدین محمد
 از مردم ولایت نداشت و بعضی بر آنند که اصلش از قصبه متالی است
 چنانچه این اختلافات در کتب تذکره مانوشته اند بالجمله امیر خسرو
 مرید نظام الدین اولیا بوده در عهد تغلق شاه علم تصوف و شاعری
 می افراشت و فی الواقع شاعر عظیم النظیر بوده چنانچه از تصانیفش
 کتاب قرآن السعیدین و غیره بر ممانت کلامش شاه عادل است و
 بتاریخ ۲۹ ماه ذیقعد ۷۲۵ هجری وفات یافت تاریخ وفاتش نیست
 قطعه میر خسرو ملک مقال به آن محیط فیض و ریای کمال به نشر او
 و لکشر قرا ما سعین به نظم او صافی تر از آب زلال به بیل و ستار
 بارغ دین به طوطی شکر مثال میثال به اندر سپه تاریخ سال فوت او به چون
 نهادم سر بر انوف خیال به شد عایم التل یک تاریخ او به دیگر
 شد طوطی شکر مقال به خلیق مخلص میر سخن نام ابن میر غلام حسین صاحب
 مشنوی قصه بدر میر و به نظایر ابن میر غلام حسین صاحب که با مرزا رفیع

سو ادھاجبات ازومی ماند بالجملہ میر خلیق آدم وضع دار و وسیع الاخلاق
 و جامع اوصاف ستودہ بودند اکثر اوقات بمقام فیض آباد قیام میفرمودند
 و ہر چند آن بزرگوار را در جمیع فنون شاعری دستگاہ کامل حاصل بود
 لیکن در باب مرثیہ کوئی جناب سید الشہداء امام حسین علیہ السلام مثل
 میان خلیق دیگر کے کم برخاستہ است چنانچہ این معنی در تمام بلاد ہندو
 بہر نظام است در سلسلہ ہجری ازینجہان فانی بعالم جاودانی انتقال کردند
 میر علی اوسط رشک این قطعہ در تاسیخ وفاتش گفتہ قطعہ میر تقی
 خلیق افسوس بس عطف و شفیع بود استاد خوش بیان شاعر
 زبان دانے خاص در این طریق بود استاد رشک نالید و گفت
 تاریخش ہائے ہی اے خلیق بود استاد **حضر السید سعدی**
 تحصیل شمس مصلح الدین است بالجملہ احوال شیخ سعدی شیرازی از
 غایت اشتہار احتیاج بہ بیان ندارد و کتاب گلستان و بوستان
 و کلیات دیوان سعدی در تمام روئے زمین مشہور و معروف است و
 ہجری ازینجہان فانی بملک جاودانی انتقال فرمود چنانچہ تاسیخ وفاتش
 از الفاظ ملک الشعر امید است و شاعر کے دیگر قطعہ ہذا منقول منودہ -
 قطعہ روان جان پاک شیخ سعدی برون شد زینجہان از روئے
 اخلاص بچو از خاصان حق بود آن شہنشاہ ازان تاسیخ فوتش
 گفتہ شد خاص **سرمد** واضح باو کہ حکیم **سرمد** در حالت مجذوبیت
 اوقات میگذرانید و کلمات خلاف شرع شریف اکثر از سر بر میزد
 چنانچہ لغتوائے علمائے دین و مفتیان شرع متہین بقتل رسیدہ
 و این واقعہ در سلسلہ ہجری بظہور رسیدہ است چنانچہ ازین نظم جویدات

لظیف عارف حق حکیم سرمد بود و در همد عارفان سرآمد بود و گفته ام سال نقل آن
 مقبول بود و مقبول سرمد مقبول و معبود و تخلص مرزا رفیع نام داشت این
 مرزا محمد شفیع در ممالک هندوستان چنین شاعر بهشتیال و مراد و گوی پیداشده
 و در فارسی گوی هم دستگای کامل داشت و ابتدا ببلده هجران آباستان
 بود و در انتهای اوقات عزیز خود را بمقام بلده کهنه و بعضی و عشت تمام بسر
 میبرد و چون در فتح آباد نیز در خدمت رئیس انجمن انواب بهنگش گذرانید و در
 هر مقام تصاند عده و نفیس و غزلیات بلکه هجریات بیایه تصانیف رسانید
 چنانچه دیوان کلیات او مشهور و معروفست تا اینکه در کهنه و در شکر هجری
 از بهمان رخت هستی بر لبست چنانچه از قطعه شیخ امام نجف ناسخ موهبت
 قطعه از رخت آباد و دنیا و رفت بخلد رفیع سودا و گفته ام سال وفاتش ناسخ
 شاعر هندوستان و او یلا **حرف الصا و صائب** شیرینی از اجله شعرا و
 ایرالت معاصر شیخ ناصر علی شیرازی بوده دیوانش در موقت اقلیم شهرت
 دارد و چون در رشت هجری وفات یافت مرزا محمد افضل سرخوش تاج و ذاکر
 چنین یافته صاحب وفات یافت **حرف العین عرفی شیرازی**
 از شعرا مسلم الثبوت پایه تخت اکبر باو شاه است تصاند بسیار نقب و
 عده گفته است چنانچه متداول و مشتهر است بلکه قصیده که مطلعش
 انیسیت فم و این بار گاه کبست که گویند بحیر اس **کاف** اوج عرض طغی
 تر حماس که در تعریف روضه منقده جناب امیر المومنین علی ابن ابی طالب
 علیه السلام بمقام نجف اشرف بر روضه منقده نوشته اند و در رشت هجری
 وفات یافت و استاد البشیر تاج وفات اوست در کتب تواریخ نوشته
 که عرفی در حین حیات خود شعر نیا گفته بود و فر دجانش مرثیه از گورتا نجف

و هم به اگر میباید با هم کنی و گریه قمار به پس حسن عقیده عرفی استیغار و در کار قضا
 کرد و گاه به صفات عرفی یکبار از حد گذران اینک پس سر به در بند مرده بود و او خواست
 که نقلش نماید و به نجف اشرف بهر وقتضارا با شتابه شش پس خود مشق تابوت
 عرفی را به نجف اشرف بهر و علی تخلص نامش تا هر صراط از مردم سرزند است
 شاعر نامی از ک خیال و در عهد شاه جهان باو شاه عالمگیر بادشاه شده است
 و بهر زبان نامش بهر و معروفیت در مشقه هجری انتقال کرد و فرزندش افضل
 شرفی قطع بنا و تاریخ وفاتش گفت قطع به واسطه علی بهت سبب بر راه
 از راحت و رخ و بهر تنگی رفت و واکم چو توجده اس سوسه معنی بود و دل کند
 از صدمه سنگینه بستی رفت به سر خوش ز رخ و سال وفاتش پسیده گفت
 آه علی بعالم معنی رفت به عمر شمس تخلص میر سوسن نام شاعر به بدل خوشنویس
 اکمل بوده است در مشقه هجری قضا کرد تاریخ وفاتش نیست قطعه شریف نجفیه
 بنام تاریخ ~~است~~ بقصر جنان میر سوسن به چوپر بسند سال وفاتش
 محبان به بگوید بهر جنان میر سوسن به حرف الغین غزالی مشقه هجری
 اشش به نامی است در مشقه هجری قضا کرد تاریخش صور بهی و معنوی نیست
 قطعه کرده نظم غزالی که سخن به همه از طبع خدا داد نوشت به نامی زندگی
 او ناگاه به آسمان برویق باد نوشت به عقل تاریخ وفاتش بهر و طود به شد
 نهصد و هشتاد و نوشت عاقل مرزا مغل نام از بهترین مردم که بنوا است و نام
 و روایات مصائب اجمعه حضرت علیه السلام را بر زبان آورد و ترجمه کرده
 میخواند و گویا بانی و هو جد این غن همین بزرگوار بوده و گاه بهر با عیانت
 و اشعار درین باب هم تصنیف میکرد و از مولفانش کتاب و ده مجلس
 که وسیله النجات نام دارد و کتاب زاد و آخرت کتاب جسر البکار و ده سال

هندوستان شهرت دارد و در سال ۱۲۰۰ هجری انتقال کرد میر علی اوسطارشک
 تاریخ وفاتش چنین نوشته اند قطعه آه این میرزا منحل غافل و دار غفلت
 بار بیاورد و گفت رشک این دو مصراع تاریخ و وصف و تاریخ و سالان همه بمیورد
 و اگر سبط مصطفی بی بی و حیف شعبان را بست و چارم بود و حیف
 الفاء فردوسی طوسی از شعر اقدیم است دور استاد می او که را
 مجال و مزدنی نیست کتاب شاهنامه جناب رایش سلطان محمود غزنوی
 تصنیف کرده بود و چنانچه قصه او شد بهور و معروفست در سال ۱۲۰۰ هجری
 ملک آخرت گردید چنانچه میرزا حسین قلی خان عاشقی تاریخ چنین یافست
 قطعه طوسی فردوس معنی ناگهان و سوئے جنت کرده پرواز از قضا عاقل
 بنو و سال او طلب و گفت دل آهائے فردوسی کجا فیضی این
 شیخ مبارک برادر شیخ ابوالفضل است بلکه الشعر فیضی فیاضی
 شهرت داشت و از مقربان بارگاه اکبر بادشاه بود و جامع علوم است و در
 جلوس اکبر شاه فی تفسیر قرآن شریف بے لفظ و کتاب بلدین و کتاب مکرر او را
 کرده بحضور اکبر بادشاه نذر گزارانید و مورد اعزاز و اکرام و تحسین و آیین
 گردید و چون در سال ۱۲۰۰ هجری رحلت کرد و صبح شاعر از غور عداوت و عدا
 تاریخش چنین گفته فردوسی پیرین چون فردوس سال وفاتش فصیح و
 گفت سکه از جهان رفت بجال صنع و فطرت شتخص میرزا نام از شعر
 سلم الثبوت بوده و در سال ۱۲۰۰ هجری از جهان فانی در گذشت و مرزا حسین
 خان عاشقی تاریخ وفاتش را چنین گفته قطعه فطرت بدله سنج و معنی
 رفت سوئے جهان بخوشش عالی و مصرعه سال او و جوبت کسی و عاشقی
 ناظم عالی و قصیده تخلص میرزا حسین الدین نام از شیوخ عباسی است سبحان الله

شاعر پیش از ولایت همدان کهنه پهل شده باشد علم مقبول
 و منقول بسیار حاصلش بود و در باب عروض و قافیه به طبعی داشت
 و معاصره ادب افغانی و طالع ارز و دوشنبه علی خیزین بوده است در سال هجری
 نخست زندگانی ازین جهان فانی به عالم جاودانی بر لبست میر غلام علی آزاد
 بگرامی تاریخ و فالتش چنین یافته رباعی رفت از عالم سخاوتمند شیرین
 و در پیر بنجاک شاعر رنگین باب به آزاد نوشت مصراع تاریخش و کاف
 مقیم شهر مسالین **حرف القاف** قاسم الوار شاعر علم البتوت
 بود در ششم هجری رحلت کرد چنانچه ازین رباعی هوید است رباعی چون
 قاسم پاک سیرت و پاک سرشت به هنگام دواع نامه هجر نوشت و خواهی آنکه
 تاریخ وفاتش و تاریخ وفات او بود عین بهشت **قاسم** کاهن نیز شاعر
 مسلم البتوت است در ششم هجری رحلت ساخت تاریخ و فالتش ازین
قاسم کاهن رفته **قاسم** کاهن قیتیل لکهنوی قیتیل
 تخلص مرزا محمد **قاسم** نام از شعرا نامی لکهنو است دیوان قیتیل و نهر الفصاحت
 و جلد شربت و غیره رسائل مجید در قواعد علم فارسی تصنیف کرده در ششم
 هجری انتقال نمود شنبه امام بخش ناسخ تاریخ و فالتش چنین نوشته
 قطعه شاعر معجز زبان مرزا قیتیل و رفت ازین عالم سوئے بارغ بهشت و
 ملک ناسخ سال تاریخ وفات و سکوی شیرازی ثانی نوشت و شاعر
 دیگر سال وفاتش ازین قطعه بر آورده است قطعه رفت زین دار
 فنا چون بچنان وابسته قیتیل و معنی خوب گجایمانده گجایباریکی پس گوییم
 این مصراعین تاریخش و او نورس بزار و جهان تاریکی **حرف الهمزة**
 کشفی تخلص میر محمد صالح نام در عهد جهانگیر بادشاه شاعر مسلم البتوت

بوده است در ~~سلسله~~ ~~تاریخ~~ ~~هجری~~ ~~رحلت~~ ساختن چنانچه ازین نظم هویدا نظم
 میر صالح کراہل عرفان بوده صاحب کشف راز نیروان بوده عقل تاریخ آن ستوده
 نزاد و گفت کشفی بحسب ادب پیدا و کلیم تخلص مرزا ابو طالب نام از مردم ایران
 است ~~هم~~ ~~عبد~~ ~~شاه~~ ~~انجمن~~ ~~باد~~ ~~شاه~~ ~~ورمند~~ ~~سختان~~ ~~آمد~~ ~~شا~~ ~~خوش~~ ~~کلام~~
 و پرضمون و پیشل است چنانچه دیوان کلیم بین الناس شهرت دارد و ~~لا~~ ~~شاه~~
 هجری ازین جهان فانی بعالم جاودانی مشتافت مرزا محبت طاهر معنی شمیری
 تاریخ وفاتش چنین یافته قطعه حیف کرد و یار این کبکشن برید و طالب
 آن بیل بلغ نعیم و عمر با و وزیر زمین و خاک بر سر کرده سی و سییم و
 عاقبت از اشتیاق یکدگر گشته اند این هر سردر یکجا مقیم و گفت تاریخ
 وفات او غنی به طور معنی بود و روشن از کلیم که تخلص مرزا اگدا علی نام شاعر مرثیه
 جناب سید الشہداء علیہ السلام در کتب و بہر ریاست نواب اصف الدولہ بہادر
 و نواب سعادت علیخان بہادر بوده است مرو نہایت ثقت و داناد و ضمدار
 بود در ~~۳۳~~ ~~۳۲~~ ~~۳۱~~ ~~۳۰~~ ~~۲۹~~ ~~۲۸~~ ~~۲۷~~ ~~۲۶~~ ~~۲۵~~ ~~۲۴~~ ~~۲۳~~ ~~۲۲~~ ~~۲۱~~ ~~۲۰~~ ~~۱۹~~ ~~۱۸~~ ~~۱۷~~ ~~۱۶~~ ~~۱۵~~ ~~۱۴~~ ~~۱۳~~ ~~۱۲~~ ~~۱۱~~ ~~۱۰~~ ~~۹~~ ~~۸~~ ~~۷~~ ~~۶~~ ~~۵~~ ~~۴~~ ~~۳~~ ~~۲~~ ~~۱~~
 شیع امام بخش ناسخ تاریخ وفاتش چنین گفت قطعه رفت چون
 میرزا گداے علی دین جهان سوئے سید الشہداء سال تاریخ گفت دل
 ایواے و مرثیہ گوئے سید الشہداء حرف النعم متین ازین ہر شعرا
 است در ~~۳۱~~ ~~۳۰~~ ~~۲۹~~ ~~۲۸~~ ~~۲۷~~ ~~۲۶~~ ~~۲۵~~ ~~۲۴~~ ~~۲۳~~ ~~۲۲~~ ~~۲۱~~ ~~۲۰~~ ~~۱۹~~ ~~۱۸~~ ~~۱۷~~ ~~۱۶~~ ~~۱۵~~ ~~۱۴~~ ~~۱۳~~ ~~۱۲~~ ~~۱۱~~ ~~۱۰~~ ~~۹~~ ~~۸~~ ~~۷~~ ~~۶~~ ~~۵~~ ~~۴~~ ~~۳~~ ~~۲~~ ~~۱~~
 سر کردہ معنی طرازان و بسوئے عالم عقبی میان بست و خرد فرمود
 تاریخ وفاتش و متین ایوائے محمل از جهان بست و میر تخلص میر
 محبت تقی نام ہمیشہ زادہ سراج الدین علی خان از دست شاعر
 بے مثل بودہ احالش از غایت اشتہار احتیاج بہ بیان ندارد و در

بشهرت چشمه چشمه و اگر ابرام مانند و از انجا معاودت کرده بمقام میرزا
 بخدرست فیصد رحبت نواب خلد و جنگ این نواب نظام علیخان بهادر ملی حیدر
 به پوسل راجه چند و لعل قیام کردند و در هر مقام قصاید و شعر و در تعریف
 و تمجید و البیان آن ولایت تصنیف فرمودند و آخرش در بدایون و تکیه ای
 اجابت بدایع حق گفتند تلخیص و فالش از نتائج انکار جامع الاوصاف است موطوعه
 خان سموالکمان سعدی هندوستان و در فن شعر و سخن خوش و در معنی بسفت و
 سال و فالش چو دل خواست نذر آواز غیب و بود و نواز از نغمه بدایون بگفت
 ایضا قطعه ظهور الله خان آن سعدی بند و بنوده مثل او در دهر شاعر
 چو در جنت رسیده گفت رضوان و نوا نغمه بدایون بود و زایر نصیر سعدی
 از شعرا نامی ایرانت و تکیه در علمه هجری از بهمان در شیراز آمده بود و شاعر
 تهیت آمدن چنین گفت ع تا تفه گفتا نصیر الدین بشیر از آمده و ناسخ
 تخلص شیخ امام بخش نام از اجله شعرا لکنه است تعریف شاعری آن بزرگوار
 از ترقیم الاقلام بیرونست شعر بر مضمون و بسیار عمده میگید چنانچه از وادانش بر
 ظاهر و هویتا اکثر شعرا لکنه شرف تمیذ بان بزرگوارند و در علمه هجری از بهمان
 فانی بجامه جاودانی شتافت میر علی اوسط رشک که از افضلترین تلامذه خالسن
 قطعه وادرسال و فالش نشت قطعه چه عذیم النظیر شاعر و مرد و شد
 غم و در و درخ واجب آه و گفت تا به انتقالش رشک و های افسوس
 شیخ صاحب آه و حرف الواو و اله تخلص علی خان نام از مردم غمستان
 بوده از شیخ عباسی معاصر بهر شمس الدین فقیر بود و در هندوستان
 از پیشگاه شاه عالم بادشاه بیروت و امیری میگذازانید و مخاطب بخطاب
 نواب علی قلی خان ظفر جنگ بود و از نواب شجاع الدوله بهادر هم قرابت داشت

باجله شاعر بے مثل و عظیم الظیر توان شمار دور رساله هجری لیک اجابت
 بداعی حق گفت چنانچه ازین قطعه هویدا است قطعه نظریه جنگ اسیر گنج
 سینه به حکم قضا از جهانگرد در حلت و طلب کردن سال تاریخ نوشتن و آخر گفت
 بیست و سه سال و ده بر حمت و **حسن** الهی با لطف تخلص حیدر علی نام از کوه
 ترین شهر اکتیو است در ۱۲۳۲ هجری لیک اجابت بداعی حق گفت چنانچه ازین
 قطعه هویدا است قطعه چون با قضا خوش کمال و خوش فکر و جانرا با جمل سپرد و
 تاریخ وفات گفت ناسخ و با لطف بشباب مرده صد حیف و فقط
 تاریخ شکست قلعه بهر تبه دور و شستن مہاراجہ برج اندرسوئی راجہ بلونت سنگہ
 بہادر پسند ریاست از لقمانیف مرزا اسد اللہ بیگ غالب تخلص فہر و

درخشد بر تہ زجیب خیال

کہ کار عظیم است تاریخ سال

تاریخ کوئی کہ ہمارا ہرج اندرسوئی راجہ بلونت سنگہ بہادر و قلعه بہر تہ تعمیر

از نتایج افکار صاحب اوراق پیدا

قطعه برج اندر صاحب والا شہم

سال تاریخش جوہر جہم از عدد

و تاریخ وفات مہاراجہ برج اندرسوئی راجہ بلونت سنگہ وانی بہر تہ

از رفتن بلونت سنگہ بے کوتاہی پاشاہم

و عدل و سترافین و سخا طرب و عطا فتح و ہم

سلسلہ ہجری

شاہم

مقتدر اخبار

جلال الدین	جلال الدین	جلال الدین	جلال الدین	جلال الدین	جلال الدین
نظم	نظم	نظم	نظم	نظم	نظم
۱	۱	۱	۱	۱	۱
۱۸	۱۸	۱۸	۱۸	۱۸	۱۸
۳	۳	۳	۳	۳	۳
۱۹	۱۹	۱۹	۱۹	۱۹	۱۹
۲۵	۲۵	۲۵	۲۵	۲۵	۲۵

تاریخ

۱۹	۱۹	۱۹	۱۹	۱۹	۱۹
۳۳	۳۳	۳۳	۳۳	۳۳	۳۳
۳۵	۳۵	۳۵	۳۵	۳۵	۳۵
۱۳	۱۳	۱۳	۱۳	۱۳	۱۳
۵۰	۵۰	۵۰	۵۰	۵۰	۵۰
۵۳	۵۳	۵۳	۵۳	۵۳	۵۳
۶۱	۶۱	۶۱	۶۱	۶۱	۶۱
۶۵	۶۵	۶۵	۶۵	۶۵	۶۵
۷۱	۷۱	۷۱	۷۱	۷۱	۷۱
۷۵	۷۵	۷۵	۷۵	۷۵	۷۵
۷۱	۷۱	۷۱	۷۱	۷۱	۷۱
۷۵	۷۵	۷۵	۷۵	۷۵	۷۵

